

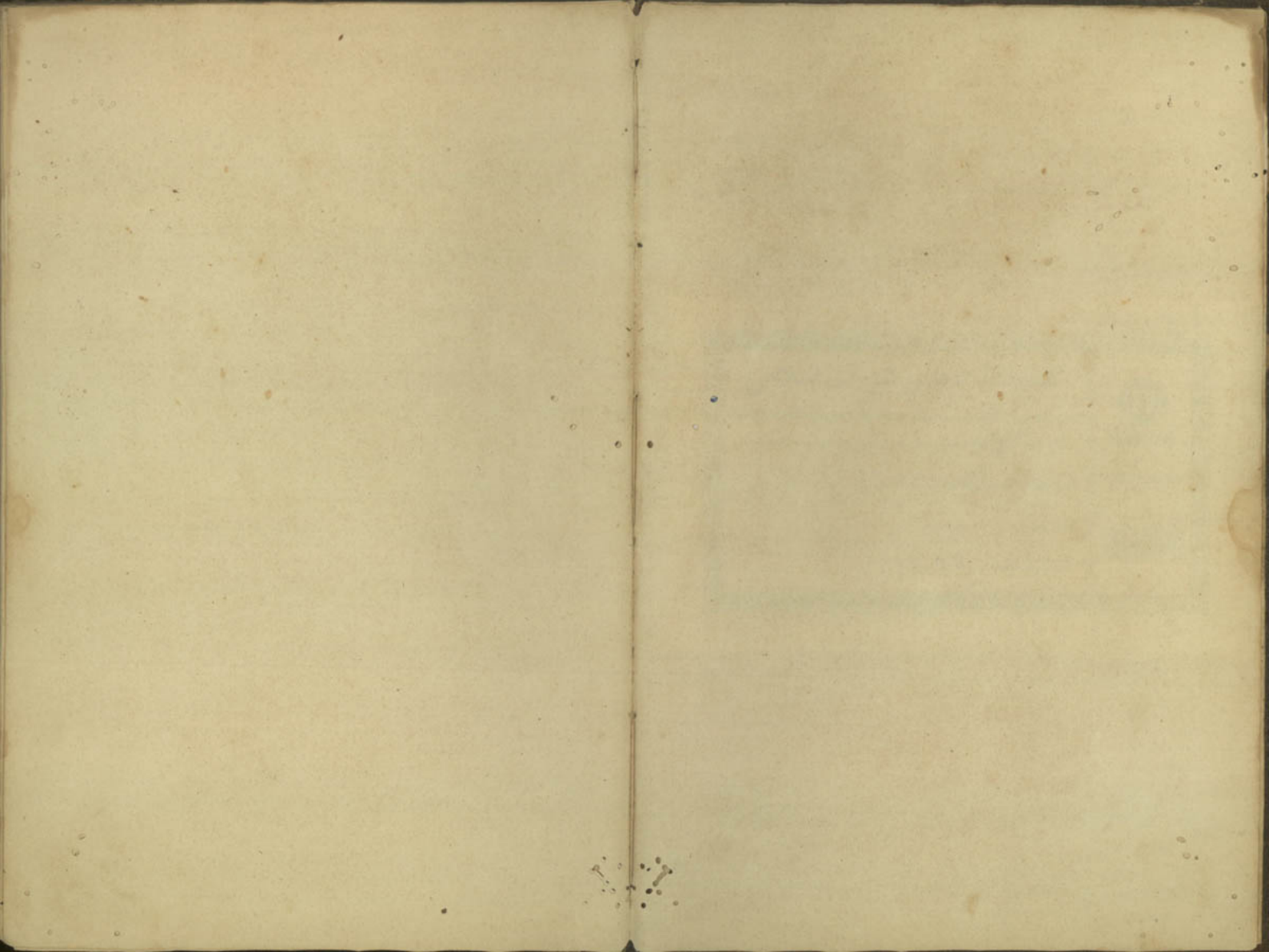
کتابخانه
جمهوری
اسلامی

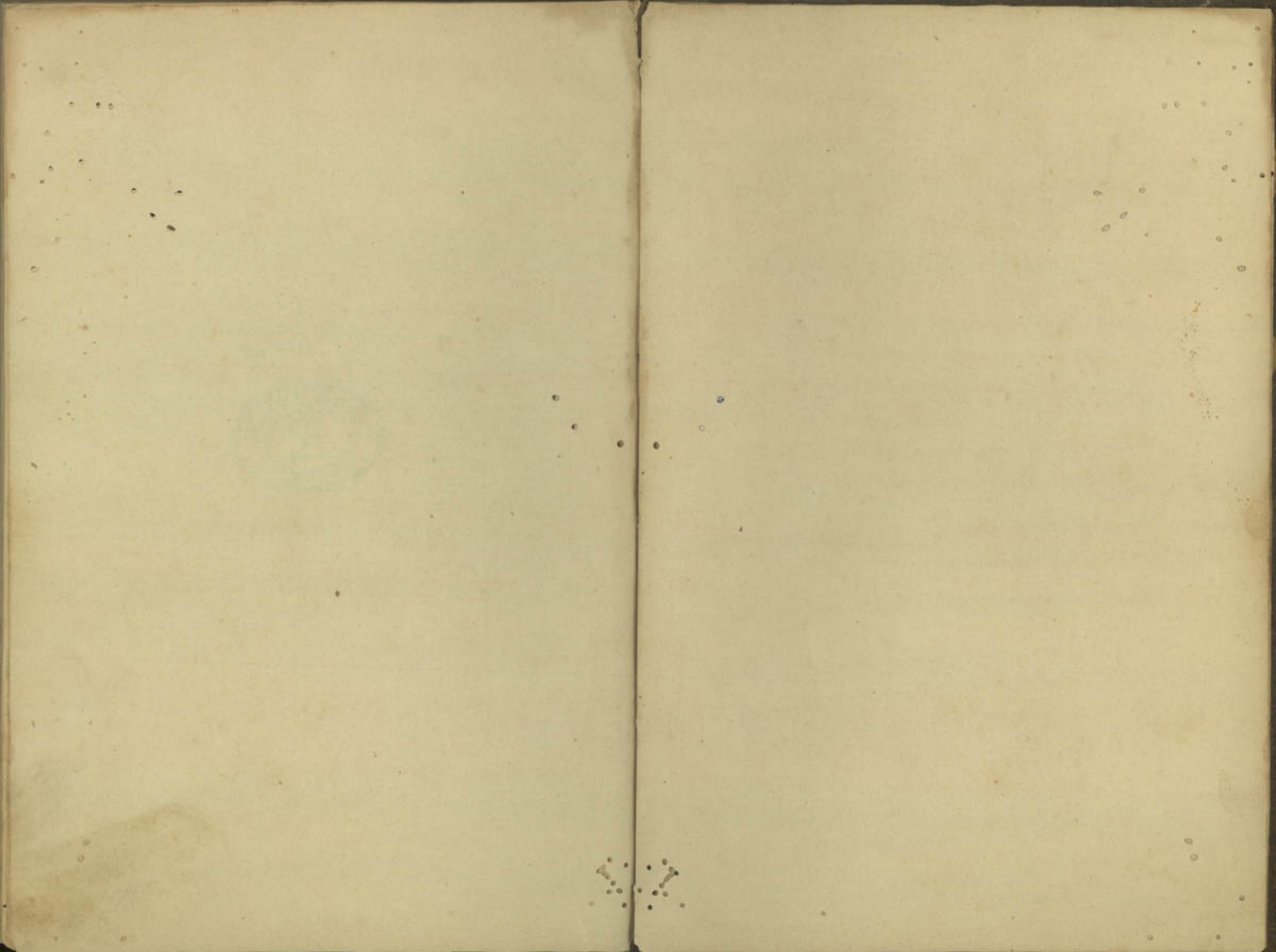
کتابخانه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۰۰۲۱

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران	
کتاب	علم حیدر		شماره ثبت کتاب
مؤلف	احمد		۹۰۶۱۵
مترجم			
شماره قفسه			
۱۵۰۹۹			

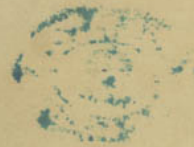
کتابخانه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۷۰۲۱
فهرست کتاب

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب علم	جمهوری اسلامی ایران
مؤلف احمد	شماره ثبت کتاب
مترجم	۹۰۹۱۵
شماره قفسه ۱۵۰۹۹	

18.99
9.410

بسم
جنگ
مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

بواسطه تحصیل تاریخ جنگ بعضی قواعد کلیه به دست می آید که اولاً
تا بحال خبر به دست داده اند به غیر ممکن و غیر ذیقت چگونگی که پیرامون آن
فتح در وقت اسباب جنگ می شود هرگاه قواعد قدیم و جدید تا یکبارگی
مجموع کنیم علم جنگ امده است می شود به این ترتیب اول استراتیجی
و دوم تاکتیک

اول استراتیجی آن علم سردار در استعمال فنون است که معطی
جنگ و انتخاب و حرکات فضا را در یک بعد از استعمال فنون
به بهترین اقامه بر آید که از او انجام می آید
چون فتح حاصل شد مثل استراتیجی و کار سردار است که موقعیت
آورده نتایج آنرا در تحت تجمیع و تدبیر جهان در آورده که مقصد
عهد جنگ غیر شکست دشمن حتی المقدور در آورده اند که در

ویم تاکتیک و سردار است که استعمال سپاه آوردم و در آن شهرت
در استعمال اسلحه چون بر اثر توجیه فضا استراتیجی را در تاکتیک
مقدور کنیم چگونگی که از زمان اسباب و استراتیجی را در تاکتیک
سپاه را در چند روز یک فردیت می تواند تغییر داده و تمام فضا را متصرف
در میدان جنگ می شود و شکست فراموش را از اطراف محاصره کرده اند
طرف محاصره نشسته است تاکتیک و چگونگی که هر روز با رتبه و شکست
سختی در میدان جنگ تاکتیک را بواسطه نوآوری و نوکانه تاکتیک
مانده و شکست فراموش نزدیک با نمدام کرده
بجای می توان گفت که تاکتیک استراتیجی را در تمام می شود تاکتیک می کند

تقسیم تاکتیک

تاکتیک (۱) تاکتیک ترکیبی (۲) تاکتیک حاکم می شود
تاکتیک ترکیبی و ترکیبی حاکم و ترکیبی حاکم است به لحاظ
دشمن و میدان جنگ
ترکیبی تاکتیک باید به کار بسته که در هر حال هم با دشمن ممکن نبود
هر یک از سپاه کانه با هر فرد تاکتیک ترکیبی جمع الی که در آورده اند

مشق مذکور شود

باینکه طرح قواعد ترکیب است بر اینچنین استعمال و تقویت است
نیت هم دیگر با حفظ میدان و از دشمن
تعرفیات کلیه

اول اقامه سلاح و جهل هر دو ترکیب است از اینها در بر
(اقدام واجب) و اینها غیر از بر (اسلحه) لکنه خواهد بود (نیت)
مفضل هم شکر گویند

هر یک از اینها به قدرت و مهارت و غیر اینها ده که در پیش از
و نزدیک داشته باشد و بر این از اسلحه مختلف ترکیب شده که هر یک
بلا و قسم از اقامه می باید

اقامه سلاح با این تفصیل اند اول سوار و ارباب بر اسلحه با یکدیگر
که دارد مناسب حمله و عقب که اثنی باشد و در صورتیکه قوت
بر این استاده که در مقام دست است

در این قریب نه و آن بر خلاف سوار است نیت اثنی که دارد بر این
از در و مقام دست است به سبب یکدیگر بر این می باشد از نزدیک

با نیت یقین در قسم اسلحه بهمانه جنگا از پیش نتوان بر و یکدیگر
و لکن که اقامه می باشد را کافر و این را مقصود باشد لازم است

هم پیاده است که اکیل اقامه سلاح در این قسم می باشد به هر
مقام دست چه با اسلحه انتر و چه با اسلحه نفید در هر قسم خواهد بود
و خواه بخت بلند کار است از این جهت و چون حاضر جنگ کردن آن
و همچنان آذوقه اش از آن دست است است عده آن به دست
از سوار اسلحه بیشتر

قسم دیگر سوار بر محمدس است عده آن کم و خاصیت جنگ به بر این
باشد عین فراهم آوردن سهولت و مقام دست و دشوار و لکن
راه و اتصالات غیر موجود

نیت اقامه مقصد پیاده سلاح میان نیت و میان بر تکیه
مختلف مملکت است بکرب زین مثلا در مملکت که تانش کوهرستان
باشد سوار چند ان خاصیت نه ارد بر خلاف مملکت سطح

در شکر و سوار در نزدیکی نیت پیاده سوار با طایان پیاده یک
اسکا درن سواره جبهه سر کشیده چنانکه ۱۵۰ است نیز از پیاده می

آگاهان از تاریخ و شیشه ۳۶۵ سال در آن نوار دارد و شیشه ۱۰۸
روسیه ۳۱۲ سال در آن ۱۱۵ فرانسه ۳۵۸ سال در آن ۱۱۴۵

اطلاقی ۲۴۶ سال در آن ۱۰۱۰

نیت یونان نب بر اسطه جهان است که سه تا چهار توپ بهر نوار
نفر نوار و پیاوه سر او فته از همه شیشه توپ خانه آلمان و فرانسه
۳۳۵ تا ۴

تا ۳۵ سال پیش از این پیاوه را بیک دستکین نفیم هر روز
بر این شیک بر آکنده دستکین با نچین حال که کل پیاوه دستکین
خوب است و آداب خیل بر آکنده پس زبا و نفیم پیاوه یکی
نیت بلکه باید ز نیت همه سبک در جبهه شیشه

در نوار و توپخانه نو نفیم سبک دستکین بر جاست و نیت باب
داسله و این تفصیل در همه جای نیت مثلا اولا را بعضی فرود
سبک و بر خرد و دیگر جز نوار دستکین سر نیت

اطلاقی فرقی میان نوار سبک دستکین سر نیت دارد اگر چه در
فرق میان نوار دستکین و سبک آنست که نوار دستکین مخصوص شیشه

عقد و اجتماع در صد و نیکه نوار سبک شیشه نوار سبک عقد و شیشه
عقصر بمقصد سر رسد عمل با کوس و زنگ پنجهان پیش رود پس
با نوار سبک است فرقی عقاید در سلاج کردن و عده نوار
از این روشن سر شود و صورت که آلمان و روس نیت را بهترین اسلحه
سید اند و است آلمان نوار نیت و در حق را به ۲۵ در بیان
داده است فرانسه در سنه ۱۸۷۰ نیت را به مصرف دانسته و

نیت

توپخانه ظاهر را اجود آلی بیک دستکین نفیم گفته توپخانه شلیک
بر این زن ماست توپخانه است و از این دست نیت در این نیت
و توپخانه سبک بر این توپ و پیش رفت بهما سرعت چون
بجربه رسیده است که در سید ان نیت شیشه آن قسم توپخانه
است به نیت نیت و لا بد است که توپخانه را هم باید استعمال
که بواسطه اختلاف نیت نیت معطل شده کار به مصرف نیت
است آلمان توپخانه سید ان نیت سبک نوار است توپ
نیت میان وسط را راسته دارد و در همه مواقع بان کار نیت

(۷)
میرد اغلب شکر از زبان نه مخصوص صاحب ملک چنانچه نوداره که همه با خزان
مورانه بر این امر موافق دارد

علم تربیت سپاه

سپاه باید بجهت سیر کلیم تقسیم شود و اول هر است آن استان نماید و
تفصیلات اصلا و کلیه سپاه را که از آن هر یک است واحد تا
کویند و یک چو قهرمان به هر صفت داشته باشد و لا قوت که در
حفظ خود کند و کار را بر این پیش بر دویم این که به زیرکانه باشد
که صدای یک نفر در میان با جزای آن زنده و تربیت آنها را
و احد تا یکا میشتند شکر از زبان در سپاه

و احد پیاپی با طایمان است که ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ است قوت دارد و
از آن هر یک را یک فرمانده زیاده است که از این با طایمان تر
گرفت هر که صفت او نشی قهرمان برسد

با طایمان لا بنابر اغلب چهار قسمت شمرده هر یک اگر دامن گویند
و احد نوداره استان است که صد و پنجاه تا تربیت است و در
این در است فرمان و تربیت یک صاحب منصب در دنیا

اما از زبان نوداره و نوداره و نوداره استان از پنج استان تربیت کرده است که هر یک
استاد در آن از این بر این تربیت نوداره و نوداره و نوداره
اطرش از نوداره استان رومی و فرانسه از ۲۰ تربیت استان
بر این با نوداره استان لازم است بر این تربیت نوداره و نوداره
این نوداره تا یکا نیست چرا که با طایمان قوت است که به نوداره
نوداره دارد

نوداره را همه با طایمان تربیت کنند تربیت و یکا مانند نوداره
بر این تربیت آنها در صورت نوداره را با طایمان نوداره و نوداره
با طایمان چهار است تا به نوداره نوداره و نوداره و نوداره
که از این با طایمان نوداره و نوداره و نوداره و نوداره و نوداره

قتل غیر از نوداره نوداره که لا نوداره هر تربیت است همراه دارد
آنها در فرانسه هر نوداره و نوداره و نوداره و نوداره و نوداره
عموما از این از نوداره و نوداره و نوداره و نوداره و نوداره
یک که شکر از این معلوم شد آلمان ۲۴۰۰۰ اطرش ۱۳۳۰
فرانسه ۱۹۳۸ رومی ۲۵۳۸ نوب دارد

از تقسیمات بزرگ دوزین را در آن واحد چنانکه میسر شد هر یک را در دو
وارد و ترکیب است از

آلات ۱۲-۳۳	آب پیاپی ده	۶۰۰	برابر	۲۴	ترب
اطریق ۱۲	هر یک پیاپی ده	—	—	۲۴	ترب
فرایه ۱۲-۱۳	هر یک پیاپی ده	—	—	۲۴	ترب
دوبه ۱۶	هر یک پیاپی ده	—	—	۲۴	ترب

بروز آلات که مقدار در هر یک از آن دو دوزین معین است در برابر دول
نسبت بجا است برادر را تقسیم کنند

مانند ۱۸۷ پنج سپهر خرد پیاپی ده آلات در هر یک که جمع نه است بلکه
هنگام جنگ نفر مرکب گردند و این دول با دست تا غیر مرتب نشد تا نیار و در
که فرمان آرمه گرانیت باشد و هنوز تربیت مرتب نشد که نه
معمول آلات خرد هم مقبول اوقات ده اختیار شد

فصل

ابواب حمل و نقل

مقصود از ابواب حمل و نقل ضرورت نیست و جرات است از آنچه لازم

که ما بنا بر حمل توان کرد دیگر کاسکه و عاده و از اینها است و کاسکه
مسلح خط است چنانچه اختیار اوقات ده اگر چه حمل کاسکه یا از سوانج
سپاه است چنانکه با آن نگاه داران شکر مقصور نسبت و نقص آن در
باعت پیچید به سرش و چنانکه کمر را قصر ابواب حمل و نقل سپاه
فرایه در مسلح با علت نه که ۱۸۷ هر عمت عبور از سر عده آلات خرد
با وجود اینکه سپاهین قبل از رسیدن ۱۷ نفر اهر و در سر عده حاضر بود
بر اسر بعضی خانه آتش خانه و توتیه آذوقه سپاه ابواب حمل و نقل
که در آن مقصور کامل فرستادن که نه بر اسر حمل و نقل قشنگ است که نه
بنابر مأمور آلات ۱۵ کاسکه و ۱۲۴۱ سپهر اهر است و ده

تا ۲۵۰ تربیت تقسیم و ۵۰۰ تربیت هر تربیت

هر یک از آن که کاسر ۱۲ نفر آذوقه است و ۴۷۰ کاسکه
و ۱۶۲۸ اسب مرکب (در سپاه بیشتر است) جمله اسب
حمل و نقل را به دست کرده یک را به تیر کوچک نامند که بر اثر
آذوقه و سایر چیز اهر دارد و در منزل است سپاه و دیگر سپاه بزرگ
که عقب میمانند از کاسکه پسر و باطایان یک کاسکه قشنگ است

در یک لاکه بریض خانه ۲ سپهر پیر و با طهر سه لاکه قشنگ است
 که بلافاصله تا غلظه زنجیر مردند و راه خانه لاکه در محل و نقل
 یک از معدلات پس مشکل مردار است چرا که لاکه انبیا در وقت
 سپاه محافظت میکنند و باید موقع حاضر استمال باشند بر اثر قیامت
 یک از لاکه که در لیت اسلحه جد دل توکیات یک از لاکه که در لاکه
 که تقریباً بر مشق سپاه ساری دل است غلبت مرشد

دستی ۶۸

بیاده ۸ تا ۹ در یک از لاکه با طهر ۳۵ = ۲۸ - ۲۵ نفر
 سواره ۲ ردیف = ۱۸ لاکه در آن (با تو سواره را به درون بقیع)
 پیاده ۲ ردیف = ۱۴ تا ۱۵ توپ (با تو پیاده سواره = ۲۴ توپ)
 خند س ۳ گردن ۲ دسته لاکه هر یک ۵ دسته سرباز چهار
 و یک دسته لاکه بر اس ۱۳ - ۱۳۰ سرباز

اسباب حمل و نقل یک لاکه با طهر سوار برابر و در غلظت سینه که در وقت
 (۸) دسته جات قشنگ (۴۱۵ لاکه ۲۳۱۰ اب
 (۹) دسته جات افدقه ۴۷ لاکه ۱۶۲۸ اب

بریض خانه ۷۴ یکم ۱۴ عطار ۱۰۰ اش کرده و راه ۱۰۰
 ۲ گردان خوش کنش (هر یک ۲۰۰ نفر) ۹۶ لاکه
 در باره ترتیب بریض خانه سپاه در همه دل فرنگستان غایت جند
 سینه دل است چرا که در هر جنگا جند برابر زنجیر ساقوشی مرده اند که در
 ۱۸۷۰ که در سپاه ۱۲۷۱۲ هزار نفر ساقوشی و ۲۵ هزار نفر جنگ
 تحفه شده در حدود تنیکه ۱۸۶۰ از بر دس ۶۴۲۷ ساقوشی و
 نفر در جنگ تحفه شده

سپاه ۱۵۷۱۵۵۰ یکم در دستانه یک یکم به ۳۲۰ نفر
 در طریق یک یکم به ۲۶۴ نفر
 در فرانه یک یکم به ۵۱۲ نفر
 در روسیه یک یکم به ۳۰۰ نفر
 در ایطالیا یک یکم به ۷۸۶ نفر

ناب اول در تالکنت ترکه فصداقت

هو

بسم الرحمن الرحيم

در کلان بر دوی هر قسم داد و دانی پیاده ذکر سر شود اول
در صف اول در صف

در سلام و در وقت شوق مقدمه سر باز را در صف در بر طبق

موانع در صف و امید دارند

علامت فرمانده وسته \square نره لیکه در این چهار گوش از بند نره وسته است

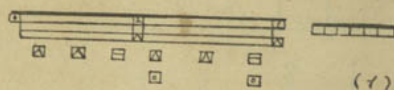
این \square علامت صاحب منصب است که فرمانده وسته نباشد

این علامت وکیل بانمی است \square

این علامت \square صاحب منصب است

این علامت طباطبائی و دیگران است \square

این علامت سید است \square

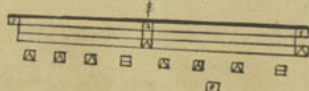

(۱)

در سلام وضع ایستادن سر باز و صاحب منصب از قرار سیکه در شکل میوه شود

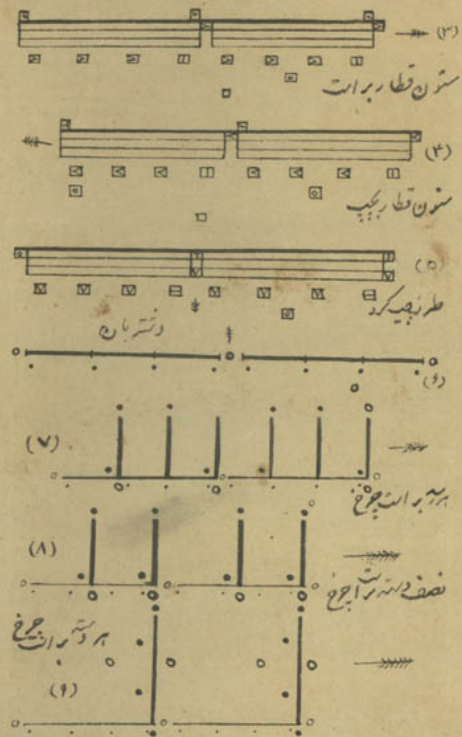
بعضی اینکه سلطان بجهت فرماندهی در صف اول خارج شده بایستد

اول بخار آورده و بایستد بایستد بایستد بایستد اول در مرکز

(۲)

صورت داشته باین

هر که دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
تخت کشنده در تغییر اراده نامند اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ

اول اول بدو نصف دشت تخت کشنده و بعد هر نصف دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
سطحی که در نصف اول و در طرف است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
مخالف نصف اول و در طرف است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
عقب نیم اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
عقب نیم اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
و با این دل و در نصف اول و در طرف است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
که در عقب نیم اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
که در عقب نیم اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
به دشت دشت در صورتیکه یک کلیل تا و بعد از آن به عقب نیم اول از دشت است
و دشت دشت در صورتیکه یک کلیل تا و بعد از آن به عقب نیم اول از دشت است
هم با این دل و در نصف اول و در طرف است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
مخالف نصف اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
مخالف نصف اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
مخالف نصف اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ
مخالف نصف اول از دشت است اگر دشت بر است چرخ دشت بر است چرخ

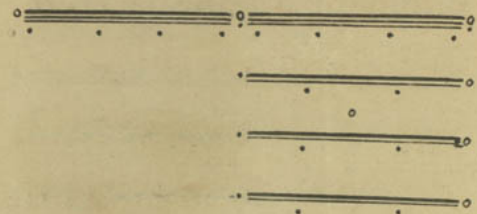
نایب همیم که دست چپ کردن ابتدا ده بعد در این دست
 ستون ختم میکنند با قریب رخوتان می مانند
 ستون کردن از گردانها بالا دست بیدق (از گردانها بالا دست
 بیدق هر گردانها ختم که طرف دست راست بیدق ابتدا ده آ
 بغیر کردن اول در هم از گردانها بالا دست بیدق
 گردانها از قرار قبل ترکیب میکنند
 چون فرمان سخن ستون کردن از گردانها ده صفیم و نه هم گردان
 از گردان ابتدا ده غوشان چهار ده قدم عقب می نشینند
 در همین وقت دست اول یک چپ میکنند
 هر صف اول دست اول هفت قدم فاصله از صف اول دست دوم
 این صف مرا بسته و صفیم دست اول جلوه صفیم و نه هم بر
 صاحب صفیم دست بر پهلوی باز در دست دست غوشان و نایب
 همیم همیم باز در دست دست دوم همیم مرا بسته
 اگر نایب همیم باشد چهار قدم فاصله عقب دست
 اول مرا بسته

صاحب صفیم است باز در دست عقب قبل اول از طرف
 راست دست غوشان مرا بسته یک دیگر از صاحب صفیم است
 عقب قبل اول طرف راست دست سوم و ادا از صاحب صفیم
 است باز در چپ یک صاحب صفیم است دیگر باز در چپ
 گردانها مرکز نه با قریب صفیم است عقب دست با قریب

آنچه گفته شد برابر است غش ستون کردن از گردانها
 بالا دست بیدق است
 فرق میان ستون کردن از گردانها از دست بیدق با غش
 ستون کردن بالا دست بیدق اینست که در وقت غش ستون کردن
 از گردانها از دست بیدق هر صف اول از دست اول کردن
 بجا خود می مانند و صف سوم این دست چهار ده قدم عقب می نشینند

صف اول دسته دوم بر است راست نصف فاصله نهفت قدم از
صف اول دسته اول مرا بسته و صف دوم دسته دوم بر است راست
کویا عقب صف دوم دسته اول مرا بسته
ملکان ایستادن صاحب صف و صاحب پشت واضح است

هر که از اندر جنگ بر طبل جرس و شجره و در دست طبل هر دستون
کردن چه بالا دست بسته و چه زیر دست بسته یکجا زدن
از دسته تیر انداز مرا بسته
یک بسپور جرس و طبل و آن در یک بسپور جرس و طبل بسته
مرا بسته

هر جا که ممکن شود با ستون کردن حرکت کنند ستون کردن از نیم
دسته سازند بدین طریق که بالا دست بسته و نیم دسته اطاق

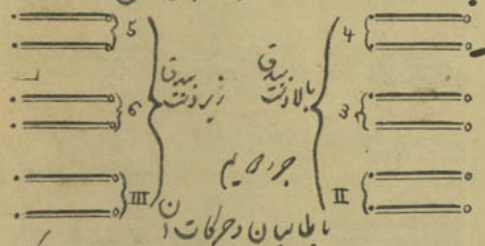
یک بسپور جرس و طبل و قدم فاصله عقب نیم دسته اطاق و در زیر دست
بسته و نیم دسته اطاق بر است راست نصف عقب نیم
دسته اطاق مرا بسته

صاحب صفها سیکه دست راست دسته اطاق ستون کردن ایستادن
بودند با نیم دسته اطاق و در دست بسته یک بسپور جرس و طبل
خفتر از سیکه در زیر دست بسته و نیم دسته اطاق جرس و طبل
مرا بسته این صاحب صفها جرس و طبل بسته اند

نایب دوم هم اگر حاضر باشد در ستون کردن از نیم دسته که
از کردن اول بالا دست بسته و ساخته باشند به طبل و جرس
دسته دوم در دسته دوم از طرف راست مرا بسته
دلیل باشی و دلیل کیل یا زدن را است فاصله ستون کردن
در نیم دسته را مرا بسته

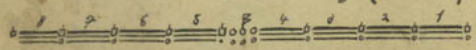
صاحب صفها ریت باز و جرس نیم دسته اطاق مرا بسته اگر بزنند
صاحب صفها ریت باشد مثل سایر صاحب نیم دسته اطاق مرا بسته
چون فرمان بکردار باز کرد داده سر باز نیز تیب صبی بر ا

ساختن کردن در سه صف عقب هم دیگر می ایستند

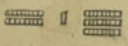

باطالیان واحد تاکتیک پیدا ده است باقی وقت را در یکجا بگذرانند
از باطالیان خواهند بود و حرکات آنها بعد از غریبه در باطالیان خواهد
بود و این نیز قدری باطالیان وقت کنند

باطالیان در صف یا رفته مان باطالیان هر یک است از چهار گروه
که از استیکب از و باز و استاده اند و نه باطالیان در نه است
نزد است و از غیر تیب نه هر یک از این گروه با غیر تیب است که در
جست باطالیان هیچ نباشد و نه باطالیان باطالیان باطالیان
چندینا و نه هم گزینند

(I)

وضع ایستادن اجزا کردن در باطالیان با وضع ایستادن یکسان نهانند
نه از دیگر اینکه غیر از این است که هم با هم با هم با هم با هم با هم
در نهان عقب و نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان
بیدی و از طرف او در صاف صاف است و در نهان در نهان در نهان در نهان
نوم عقب بریدی و از او در صاف صاف است و در نهان در نهان در نهان در نهان
پست بر ایستادن نهان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان
و در یک نشود و در یک نشود و در یک نشود و در یک نشود و در یک نشود و در یک نشود
در صف صاف صاف است و از او در صف صاف باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان
در نهان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان
راست بهین فاصله از غیر ایستاده اند و از او در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان
نیز در نهان چنان ایستاده اند و از او در نهان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان
است و سلطان هر که در نهان نشود و در نهان نشود و در نهان نشود و در نهان نشود و در نهان نشود
و از او در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان در نهان

بیاده و صف یا ایستند

از باطالیان در صف ستون باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان باطالیان

۲۵
چون چیدار است راست کند و این کلمه استعمال فرمودیم آنکه هر دو
نیم دست یا سه چیدار است بپرخند تویم آنکه دسته اول یا آخر با طایفان
با رخشا بست سایه دسته چیدار است راست است فصحه عبدان
مالکند

مستون با لیدان در صورتیکه قطا ر شده باشند با این قسم مستون کردن فرق
میدارد

هر ستر نیز که بر استیج خوش را دست یابیب دستت اعدا شده باشد
تو ن باز نماند چو آنکه فاعله دستت از هم دیگر بقدر طولی نماند
تو ن با طایمان از رسیدن گردان در رسد و قرص دارد و نیست
بید قد را با صامی غیب رخ و ش بایی دست بهارم و پنج جو خید و مر است
آجودان همیشه طرف راست بید قد را مرمانه

در سنون باطلایان از دست و نیم دست به ده از با صاحب منصبان پیش
عقب شده ایم و دست طرف راست دست چپ باز در راست است

لبال جرد و چرخ با بیان در تربیت متوجه خود نشانی نماند همیشه
بشت قدم فاصله از خط صاحب منصب با دست کشیدن عقب آن استاد بود

چهارمین کتبی به راست راست چهارمین کتبی به راست
چهارمین کتبی به راست راست

ماضی سون باطریق از داشته

بر اطمینان قلب هم دارا شدن دسته پنجم است

هر صوفی را که با این طریق ساخته باشد بپوشیده

ادل ستون بسته از دسته هر دسته با فنی این قسم ستون در صورت

دارد چنانکه پیش گفته شد یادسته اول یادشته هشتم نامتعالیه

چون اوست را بد اینم در مر از ان معلوم شود

$\frac{8}{\text{---}}$ $\frac{9}{\text{---}}$ $\frac{6}{\text{---}}$ $\frac{5}{\text{---}}$ $\frac{9}{\text{---}}$ $\frac{4}{\text{---}}$ $\frac{3}{\text{---}}$ $\frac{2}{\text{---}}$ $\frac{1}{\text{---}}$

مراسم خانی این قسم است و فرمانده ماطه ها

محمد مرشد (ن) ملكوت اول (ن) و ما در سده ۴۴ را است نتوان

.....

از این برادر است چون در همه جا است

رسیده حرمان سرس میبد آه صاعقه ببار و آسمان را دود میبرد

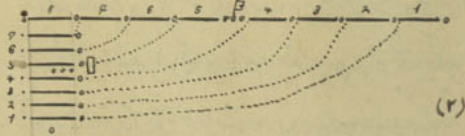
توبه بار در راست بسته اول رسیده است و در دست درمان دراز

هم فاصله از انهم دیگر مر ایستند مدت حرکت این دهنه جابجایی

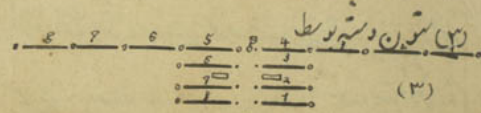
دسته اول بخار زده دسته خود را که میزان است و این دسته است
 سبک است چنانکه باید در نظام سید هر تکلیف صاحب منصب است و دسته دیگر
 است که اولاً مکان خود را ثبت صاحب منصب است اول در خط
 سبک کند و دسته خود را نظام به سبک قرار بدهد و این است خود را
 و نیزه خود حرکت نموده عقب باز در این است آن در سترن حرکت باز
 راست دسته جاتو صاحب منصب در این است که صاحبان سبک
 از صاحب منصبان باز در راست است که عقب از این است هر دسته یک نفر
 نایب در این هر یک طرف چپ و راست این دو از دسته آخر هر یک
 فاصله گرفته تر شوند و از این جهت این صاحب منصبان تمام شوند
 آنچه در این شکل سابق طرف راست و سبک پنج فاصله از همه قرار است
 محل است ملکان هر یک در هر ۱۲ قدم عقب از آخرین دسته سترن است
 (۲) سترن و دسته از طرف چپ از فرار است که در شکل دیده میشود

فرمان چپ سترن و سبک بر سرش

این سترن با سترنیکه از طرف راست ساخته باشند چنانچه در
 دارد و در هر یک صاحب منصب و دسته بر بعد از فرمان چپ سترن

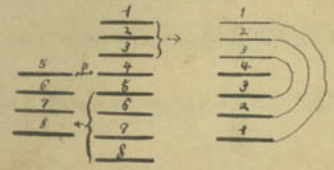

خارج شده و دسته خود را نزد بار امداد سترن حرکت میدهد
 چون بخار زده در راست و سترن سترن تر سید نه ایستاده و دسته جاتو از
 خود دور کنند و چون دسته جاتو باز در راست است و بخار زده
 راست و سترن سترن تر سترن تر فرمان سید سترن تر سترن
 عقب و سترن پنج و جزو در آن موم است آنچه در آن مانده سابق طرف
 راست و سترن پنج هر یک سترن سترن که سترن در طرف چپ سترن
 نایب در این باز در چپ سترن سترن در این حالت سترن در این است
 عقب سترن از دسته که در آن اول ایستاده و بعد است ملکان ایستاده
 چنانچه سترن در هر ۱۲ قدم عقب صاحب منصب سترن سترن است

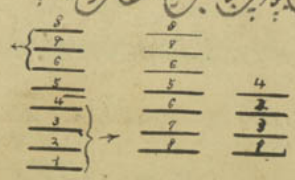
فرمان سترن و سترن بر سر چپ سترن است

انقدر پیش میروند که با این آنها و جان بر باز و در جیب دهم بهارم بعد
 در استون سید قداد صاحب منصبی بپوش جان با نه و سید چون
 فاصله با این از دست عقب انداخته بفرمان صاحب منصبان خود به است است
 به کشت تا جان فرزند دست دهم بهارم پیش رفته حالت مرغانند
 صاحب منصب باز در است دست پنجم که حال با قضا بپوش جان طرف جیب
 دست خوش است بر کشته چنانکه از این پیش معلوم است باز در است دست
 مرکب و محل ایستادن طلبان جری و شیر و چرم و سید و اجداد و در این
 منصب چنان است که در ساقان متون بر ط از صفی کر رفت

(۲) ساقان متون از متون دست بطرف جیب
 چنانکه خواهم دید غیر از تبه بل حرکت و دست دیگر از متون پیش فرست
 ندارد
 چون فرمانده با طایفه فرمان متون بر ط را داد و دست ۱۱

دست اول فرمان صاحب منصب جیب چهار دست آخر که
 و (۳) و (۲) و (۱) باشد است راست سر تا سید و سید از فرمان
 دست اول در جیب جیب و جیب جیب همان کاری که سید که در
 پیش در است راست و است و است جیب کردند
 بر قدر که عقب دست پنجم و ساقان است از اول آمده بر جان و
 مرکب و چهار دست آخر پیش رفته جیب جیب و نظر جیب منصب
 خدمت دست پنجم رسیده نه حالت منصب نظام مرکب نه صاحب
 دست جات (۸) و (۷) و (۶) طرف جیب دست با ساقان
 جیب جیب آمده اند سر مانده باز و در جیب سید ساقان
 منصبان تمام مرکب صاحب منصبان دست جات آخر در حرکت
 طرف راست دست جات رسیده چنانکه بعد از نقل و ایستادن
 اجداد و طلبان جری و شیر و چرم و سید و اجداد و در این
 از تکل طایفه

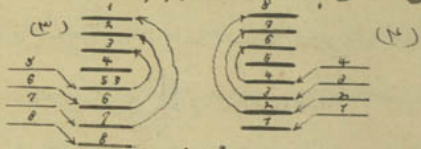
در ساختن ستون بطرف راست از ستون چپ

فرمانده با طایمان فرمان سید هر دو است لیکن بعد از دو دسته چهارم
دسته جات فرمان و دسته بران بر است آنست که چون فرمانده با طایمان
فرمان مرش داد و دسته جات سه و ده و یک چنانکه عقبی دسته چهارم آن
بودند بگو آن بر کشته نظام مرگ و دسته جات ده و ده و ده و ده
درین حالت که دسته دیگر اول با فرمان بر است چنانکه عقبی از
دسته را از هم و دیگر چنانکه عقبی از دسته چهارم نظام مرگ
باقی ساختن ستون ستون بطرف راست واضح است

(۴) ساختن ستون طرف چپ از ستون چپ

فرمانده با طایمان چپ ستون فرمان سید هر دو همان آن و دسته
دسته جات غیر از دسته ده چنانکه چپ فرمان داده و ستون چپ
مرشاید و چون فرمانده با طایمان فرمان مرش داد و دسته جات
(ع) و (د) و (ل) و (ر) و (س) و (ط) و (ز) و (ح) و (ج) و (ب) و (ا)
چنانکه در حالت و بعد در دسته بر است راست مرش نظام
مرگ نیز چهار دسته (۴) و (۳) و (۲) و (۱) ترتیب عقبی دسته (۵)

در ساختن ستون چپ از ستون چپ

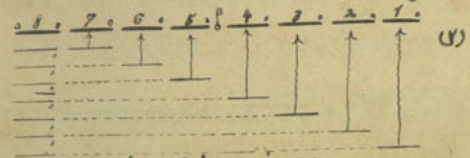
در بیان ساختن دسته بان از ستون

ادل از ستون چپ است

فرمانده با طایمان فرمان سید هر چپ بدسته بان - چپ چپ
غیر از دسته اول باقر و دسته جات چپ چپ چپ چپ چپ چپ چپ
ما برور است و چپ دسته اول پیش آنکه و بعد و دسته اول طرف
راست و چپ مقابل هم مرشاید صاحب منصبان با در و چپ
جات دیگر در صله و دسته را رعایت نموده در استاده و خطه ایست
در صاحب منصبیت و دسته اول نظام گیرنده صاحب منصبیت با در و چپ
و دسته پنجم باید تا صله ملکه را را ایستاد و بعد در و صاحب
میشش لازم است نیز رعایت نماید بعد فرمانده با طایمان فرمان

فرمان برش سید هر دسته جات ۱۲ تا هفت متقیانه پیش حرکت
 چون باز در جیبشان با ترحم صاحبیت باز در جیب آنها رسید است
 راست نه پیش رو در جبارت دیگر صاحبیت دسته بر کله
 بپچ جیب نهان طرف چپ دسته جات حق رفته بعضی چون یکم طرف
 راست فاصله متعلق حرفشان رسیده اند این ده دسته جات از حق در
 میله هندی چون دسته جات با فاصله آنکه باید در آن با میله مقابل
 شده در بین حرکت راست راست نهجه تا که نه قدم محاذ در دست
 مانده پیش رو در دیند از حالت از انجا نظام سر کیه نه بیده در
 با دسته پنج حرکت نهجه جبار حق قرار میگردد چون دسته جات نظام
 صاحب نهجهان پست فرمان فرمانده با طایمان (صاحبیت بنا)
 جبار حق بر میگردد

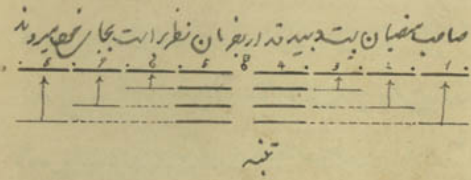
ماضی و شته بان از ستون طرف چپ
 فرمانده با طایمان راست نهجهان جبارت است

نظر بر است غیر از تغییر جهت و تبدیل حرکت فرستاده ماضی و شته
 بان از این ستون با کون پیش و ارد اینست که بعد از پیش آمد
 صاحب نهجهان دسته هفتم صاحب نهجهان پست باز در است دسته جات
 دیگر رفته در استه ادایان در صاحب نهجهان پست دسته هفتم جیب
 نظام حرکت کنند تا میان چون نظام جیب است صاحب نهجهان دسته هفتم
 بخاطر طرف چپ فاصله متعلق بدسته جات نهجهان رسیده نه حر است در
 مقابل دسته جات با فاصله متعلق جیب نهجهان قبل از رسیدن به دست
 دسته بان نظر جیب نهجهان رسیده و دسته جات نظام داده به باز در است
 بر در چون نظام گرفته نه دسته بان فرمان خطی فرمانده با طایمان
 نظر بر است حر نماید و در نهایت جن صاحب نهجهان پست جبار حق
 با قریب از اندک فعل واضح است

(س) ماضی و شته بان از ستون وسط

فرمانده با طایمان فرمان سید هر (د) راست و چپ نهجهان
 بپچ جیب دای مارش (د) نظر بر است
 چنانکه در شکل ظاهر است بیده قدر از خدمت ستون یکم نهجهان

۳۷
براست است از راه صاحب منصب از راه دست چهارم و دوازده
چپ به سمت چپ یک قدم پیش آمده و در پهنه در از راه یک قدم
مارش دست چپ را از دست راست جدا و دست چپ را در دست راست
زیر دست چپ با دست چپ در دست راست حرکت نکند

(۱) تمام حرکات ستون وسط باید با ربع فاصله دست شود (چون
از نصف اول دست به جلو تا نصف اول دست عقب صاف ربع فاصله
و نصف فاصله دست ۱۴ قدم است)

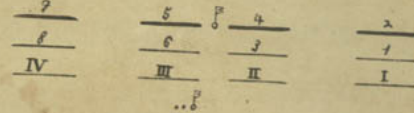
(۲) هرگاه لازم شود که ستون از راه دست چپ دست بان به راه باز
معه به راه اول دست شود

(۳) اگر دو خط جلو یا عقب هم در (دانش) دست بان باشد (مثلاً)
از ستون مارش زنده باید اول ستون را با فاصله دست ساخته شود
با طایان فرمان فاصله گرفتن از جلو یا عقب به

فصل

حرکات و دست و پا

(۱) از دست بان به صف با طایان ستون کردن بر اساس صف با طایان
و صف از دست بان به صف فرمانده با طایان فرمان سید هر
ستون کردن بر زدن همان خواهد شد که پیش گفته ایم

چنانکه از شکل پیداست هر ستون کردن هم در هم داریم با هم و
کردن از راه در راه دست چپ از دست ده اند فاصله ستون
اول از هم و چهارم از سوم بقدر طول یک دست است
تا هنگامیکه هر کردن وسط با هم هستند به قیاس و طایان
ببینی آنها را که شیو و چرخ و طایان همان قسمت شده یک در میان
چون این هر کردن از راه به اند نه به در و صاحب منصب
اهدات نموده عقب ستون کردن سوم بر روی یکدیگر و شیو و طایان
عقب صاحب منصب پیش که شیو و طایان میانداختن سید هر نیز نمود

ساختن ستون بوط از ستون بوط که صفحه در آن قاعده است
که با دست بیدق صف کوم دست چهارم عقب بسته ایم و صفیم بسته
هم عقب بسته اول بوط را دست راست را بسته جریج و در دست
چپ چپ برقی نهان می باشد و زیر دست بیدق اول صف
دسته ششم و دسته ششم عقب می رود صف کوم دسته پنجم و ششم
چپ چپ جریج در دست راست را مارش نشسته بوط صفیم بسته
و در هر مرتبه که در دست بیدق می باشد با طایفه [مارش یا تاسله
(لازمه) یکبار] فاصله گرفته می باشد است اول بیدق بسته در دست
صفیم و غیره که پیش واضح است در شکل نیز نمایان (ستون کردن)

$\frac{5}{6}$	$\frac{8}{9}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{4}$
$\frac{6}{7}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{4}{5}$
$\frac{7}{8}$	$\frac{10}{11}$	$\frac{6}{7}$	$\frac{5}{6}$
$\frac{8}{9}$	$\frac{11}{12}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{6}{7}$
$\frac{9}{10}$	$\frac{12}{13}$	$\frac{8}{9}$	$\frac{7}{8}$
$\frac{10}{11}$	$\frac{13}{14}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{8}{9}$
$\frac{11}{12}$	$\frac{14}{15}$	$\frac{10}{11}$	$\frac{9}{10}$
$\frac{12}{13}$	$\frac{15}{16}$	$\frac{11}{12}$	$\frac{10}{11}$
$\frac{13}{14}$	$\frac{16}{17}$	$\frac{12}{13}$	$\frac{11}{12}$
$\frac{14}{15}$	$\frac{17}{18}$	$\frac{13}{14}$	$\frac{12}{13}$
$\frac{15}{16}$	$\frac{18}{19}$	$\frac{14}{15}$	$\frac{13}{14}$
$\frac{16}{17}$	$\frac{19}{20}$	$\frac{15}{16}$	$\frac{14}{15}$
$\frac{17}{18}$	$\frac{20}{21}$	$\frac{16}{17}$	$\frac{15}{16}$
$\frac{18}{19}$	$\frac{21}{22}$	$\frac{17}{18}$	$\frac{16}{17}$
$\frac{19}{20}$	$\frac{22}{23}$	$\frac{18}{19}$	$\frac{17}{18}$
$\frac{20}{21}$	$\frac{23}{24}$	$\frac{19}{20}$	$\frac{18}{19}$
$\frac{21}{22}$	$\frac{24}{25}$	$\frac{20}{21}$	$\frac{19}{20}$
$\frac{22}{23}$	$\frac{25}{26}$	$\frac{21}{22}$	$\frac{20}{21}$
$\frac{23}{24}$	$\frac{26}{27}$	$\frac{22}{23}$	$\frac{21}{22}$
$\frac{24}{25}$	$\frac{27}{28}$	$\frac{23}{24}$	$\frac{22}{23}$
$\frac{25}{26}$	$\frac{28}{29}$	$\frac{24}{25}$	$\frac{23}{24}$
$\frac{26}{27}$	$\frac{29}{30}$	$\frac{25}{26}$	$\frac{24}{25}$
$\frac{27}{28}$	$\frac{30}{31}$	$\frac{26}{27}$	$\frac{25}{26}$
$\frac{28}{29}$	$\frac{31}{32}$	$\frac{27}{28}$	$\frac{26}{27}$
$\frac{29}{30}$	$\frac{32}{33}$	$\frac{28}{29}$	$\frac{27}{28}$
$\frac{30}{31}$	$\frac{33}{34}$	$\frac{29}{30}$	$\frac{28}{29}$
$\frac{31}{32}$	$\frac{34}{35}$	$\frac{30}{31}$	$\frac{29}{30}$
$\frac{32}{33}$	$\frac{35}{36}$	$\frac{31}{32}$	$\frac{30}{31}$
$\frac{33}{34}$	$\frac{36}{37}$	$\frac{32}{33}$	$\frac{31}{32}$
$\frac{34}{35}$	$\frac{37}{38}$	$\frac{33}{34}$	$\frac{32}{33}$
$\frac{35}{36}$	$\frac{38}{39}$	$\frac{34}{35}$	$\frac{33}{34}$
$\frac{36}{37}$	$\frac{39}{40}$	$\frac{35}{36}$	$\frac{34}{35}$
$\frac{37}{38}$	$\frac{40}{41}$	$\frac{36}{37}$	$\frac{35}{36}$
$\frac{38}{39}$	$\frac{41}{42}$	$\frac{37}{38}$	$\frac{36}{37}$
$\frac{39}{40}$	$\frac{42}{43}$	$\frac{38}{39}$	$\frac{37}{38}$
$\frac{40}{41}$	$\frac{43}{44}$	$\frac{39}{40}$	$\frac{38}{39}$
$\frac{41}{42}$	$\frac{44}{45}$	$\frac{40}{41}$	$\frac{39}{40}$
$\frac{42}{43}$	$\frac{45}{46}$	$\frac{41}{42}$	$\frac{40}{41}$
$\frac{43}{44}$	$\frac{46}{47}$	$\frac{42}{43}$	$\frac{41}{42}$
$\frac{44}{45}$	$\frac{47}{48}$	$\frac{43}{44}$	$\frac{42}{43}$
$\frac{45}{46}$	$\frac{48}{49}$	$\frac{44}{45}$	$\frac{43}{44}$
$\frac{46}{47}$	$\frac{49}{50}$	$\frac{45}{46}$	$\frac{44}{45}$
$\frac{47}{48}$	$\frac{50}{51}$	$\frac{46}{47}$	$\frac{45}{46}$
$\frac{48}{49}$	$\frac{51}{52}$	$\frac{47}{48}$	$\frac{46}{47}$
$\frac{49}{50}$	$\frac{52}{53}$	$\frac{48}{49}$	$\frac{47}{48}$
$\frac{50}{51}$	$\frac{53}{54}$	$\frac{49}{50}$	$\frac{48}{49}$
$\frac{51}{52}$	$\frac{54}{55}$	$\frac{50}{51}$	$\frac{49}{50}$
$\frac{52}{53}$	$\frac{55}{56}$	$\frac{51}{52}$	$\frac{50}{51}$
$\frac{53}{54}$	$\frac{56}{57}$	$\frac{52}{53}$	$\frac{51}{52}$
$\frac{54}{55}$	$\frac{57}{58}$	$\frac{53}{54}$	$\frac{52}{53}$
$\frac{55}{56}$	$\frac{58}{59}$	$\frac{54}{55}$	$\frac{53}{54}$
$\frac{56}{57}$	$\frac{59}{60}$	$\frac{55}{56}$	$\frac{54}{55}$
$\frac{57}{58}$	$\frac{60}{61}$	$\frac{56}{57}$	$\frac{55}{56}$
$\frac{58}{59}$	$\frac{61}{62}$	$\frac{57}{58}$	$\frac{56}{57}$
$\frac{59}{60}$	$\frac{62}{63}$	$\frac{58}{59}$	$\frac{57}{58}$
$\frac{60}{61}$	$\frac{63}{64}$	$\frac{59}{60}$	$\frac{58}{59}$
$\frac{61}{62}$	$\frac{64}{65}$	$\frac{60}{61}$	$\frac{59}{60}$
$\frac{62}{63}$	$\frac{65}{66}$	$\frac{61}{62}$	$\frac{60}{61}$
$\frac{63}{64}$	$\frac{66}{67}$	$\frac{62}{63}$	$\frac{61}{62}$
$\frac{64}{65}$	$\frac{67}{68}$	$\frac{63}{64}$	$\frac{62}{63}$
$\frac{65}{66}$	$\frac{68}{69}$	$\frac{64}{65}$	$\frac{63}{64}$
$\frac{66}{67}$	$\frac{69}{70}$	$\frac{65}{66}$	$\frac{64}{65}$
$\frac{67}{68}$	$\frac{70}{71}$	$\frac{66}{67}$	$\frac{65}{66}$
$\frac{68}{69}$	$\frac{71}{72}$	$\frac{67}{68}$	$\frac{66}{67}$
$\frac{69}{70}$	$\frac{72}{73}$	$\frac{68}{69}$	$\frac{67}{68}$
$\frac{70}{71}$	$\frac{73}{74}$	$\frac{69}{70}$	$\frac{68}{69}$
$\frac{71}{72}$	$\frac{74}{75}$	$\frac{70}{71}$	$\frac{69}{70}$
$\frac{72}{73}$	$\frac{75}{76}$	$\frac{71}{72}$	$\frac{70}{71}$
$\frac{73}{74}$	$\frac{76}{77}$	$\frac{72}{73}$	$\frac{71}{72}$
$\frac{74}{75}$	$\frac{77}{78}$	$\frac{73}{74}$	$\frac{72}{73}$
$\frac{75}{76}$	$\frac{78}{79}$	$\frac{74}{75}$	$\frac{73}{74}$
$\frac{76}{77}$	$\frac{79}{80}$	$\frac{75}{76}$	$\frac{74}{75}$
$\frac{77}{78}$	$\frac{80}{81}$	$\frac{76}{77}$	$\frac{75}{76}$
$\frac{78}{79}$	$\frac{81}{82}$	$\frac{77}{78}$	$\frac{76}{77}$
$\frac{79}{80}$	$\frac{82}{83}$	$\frac{78}{79}$	$\frac{77}{78}$
$\frac{80}{81}$	$\frac{83}{84}$	$\frac{79}{80}$	$\frac{78}{79}$
$\frac{81}{82}$	$\frac{84}{85}$	$\frac{80}{81}$	$\frac{79}{80}$
$\frac{82}{83}$	$\frac{85}{86}$	$\frac{81}{82}$	$\frac{80}{81}$
$\frac{83}{84}$	$\frac{86}{87}$	$\frac{82}{83}$	$\frac{81}{82}$
$\frac{84}{85}$	$\frac{87}{88}$	$\frac{83}{84}$	$\frac{82}{83}$
$\frac{85}{86}$	$\frac{88}{89}$	$\frac{84}{85}$	$\frac{83}{84}$
$\frac{86}{87}$	$\frac{89}{90}$	$\frac{85}{86}$	$\frac{84}{85}$
$\frac{87}{88}$	$\frac{90}{91}$	$\frac{86}{87}$	$\frac{85}{86}$
$\frac{88}{89}$	$\frac{91}{92}$	$\frac{87}{88}$	$\frac{86}{87}$
$\frac{89}{90}$	$\frac{92}{93}$	$\frac{88}{89}$	$\frac{87}{88}$
$\frac{90}{91}$	$\frac{93}{94}$	$\frac{89}{90}$	$\frac{88}{89}$
$\frac{91}{92}$	$\frac{94}{95}$	$\frac{90}{91}$	$\frac{89}{90}$
$\frac{92}{93}$	$\frac{95}{96}$	$\frac{91}{92}$	$\frac{90}{91}$
$\frac{93}{94}$	$\frac{96}{97}$	$\frac{92}{93}$	$\frac{91}{92}$
$\frac{94}{95}$	$\frac{97}{98}$	$\frac{93}{94}$	$\frac{92}{93}$
$\frac{95}{96}$	$\frac{98}{99}$	$\frac{94}{95}$	$\frac{93}{94}$
$\frac{96}{97}$	$\frac{99}{100}$	$\frac{95}{96}$	$\frac{94}{95}$
$\frac{97}{98}$	$\frac{100}{101}$	$\frac{96}{97}$	$\frac{95}{96}$
$\frac{98}{99}$	$\frac{101}{102}$	$\frac{97}{98}$	$\frac{96}{97}$
$\frac{99}{100}$	$\frac{102}{103}$	$\frac{98}{99}$	$\frac{97}{98}$
$\frac{100}{101}$	$\frac{103}{104}$	$\frac{99}{100}$	$\frac{98}{99}$
$\frac{101}{102}$	$\frac{104}{105}$	$\frac{100}{101}$	$\frac{99}{100}$
$\frac{102}{103}$	$\frac{105}{106}$	$\frac{101}{102}$	$\frac{100}{101}$
$\frac{103}{104}$	$\frac{106}{107}$	$\frac{102}{103}$	$\frac{101}{102}$
$\frac{104}{105}$	$\frac{107}{108}$	$\frac{103}{104}$	$\frac{102}{103}$
$\frac{105}{106}$	$\frac{108}{109}$	$\frac{104}{105}$	$\frac{103}{104}$
$\frac{106}{107}$	$\frac{109}{110}$	$\frac{105}{106}$	$\frac{104}{105}$
$\frac{107}{108}$	$\frac{110}{111}$	$\frac{106}{107}$	$\frac{105}{106}$
$\frac{108}{109}$	$\frac{111}{112}$	$\frac{107}{108}$	$\frac{106}{107}$
$\frac{109}{110}$	$\frac{112}{113}$	$\frac{108}{109}$	$\frac{107}{108}$
$\frac{110}{111}$	$\frac{113}{114}$	$\frac{109}{110}$	$\frac{108}{109}$
$\frac{111}{112}$	$\frac{114}{115}$	$\frac{110}{111}$	$\frac{109}{110}$
$\frac{112}{113}$	$\frac{115}{116}$	$\frac{111}{112}$	$\frac{110}{111}$
$\frac{113}{114}$	$\frac{116}{117}$	$\frac{112}{113}$	$\frac{111}{112}$
$\frac{114}{115}$	$\frac{117}{118}$	$\frac{113}{114}$	$\frac{112}{113}$
$\frac{115}{116}$	$\frac{118}{119}$	$\frac{114}{115}$	$\frac{113}{114}$
$\frac{116}{117}$	$\frac{119}{120}$	$\frac{115}{116}$	$\frac{114}{115}$
$\frac{117}{118}$	$\frac{120}{121}$	$\frac{116}{117}$	$\frac{115}{116}$
$\frac{118}{119}$	$\frac{121}{122}$	$\frac{117}{118}$	$\frac{116}{117}$
$\frac{119}{120}$	$\frac{122}{123}$	$\frac{118}{119}$	$\frac{117}{118}$
$\frac{120}{121}$	$\frac{123}{124}$	$\frac{119}{120}$	$\frac{118}{119}$
$\frac{121}{122}$	$\frac{124}{125}$	$\frac{120}{121}$	$\frac{119}{120}$
$\frac{122}{123}$	$\frac{125}{126}$	$\frac{121}{122}$	$\frac{120}{121}$
$\frac{123}{124}$	$\frac{126}{127}$	$\frac{122}{123}$	$\frac{121}{122}$
$\frac{124}{125}$	$\frac{127}{128}$	$\frac{123}{124}$	$\frac{122}{123}$
$\frac{125}{126}$	$\frac{128}{129}$	$\frac{124}{125}$	$\frac{123}{124}$
$\frac{126}{127}$	$\frac{129}{130}$	$\frac{125}{126}$	$\frac{124}{125}$
$\frac{127}{128}$	$\frac{130}{131}$	$\frac{126}{127}$	$\frac{125}{126}$
$\frac{128}{129}$	$\frac{131}{132}$	$\frac{127}{128}$	$\frac{126}{127}$
$\frac{129}{130}$	$\frac{132}{133}$	$\frac{128}{129}$	$\frac{127}{128}$
$\frac{130}{131}$	$\frac{133}{134}$	$\frac{129}{130}$	$\frac{128}{129}$
$\frac{131}{132}$	$\frac{134}{135}$	$\frac{130}{131}$	$\frac{129}{130}$
$\frac{132}{133}$	$\frac{135}{136}$	$\frac{131}{132}$	$\frac{130}{131}$
$\frac{133}{134}$	$\frac{136}{137}$	$\frac{132}{133}$	$\frac{131}{132}$
$\frac{134}{135}$	$\frac{137}{138}$	$\frac{133}{134}$	$\frac{132}{133}$
$\frac{135}{136}$	$\frac{138}{139}$	$\frac{134}{135}$	$\frac{133}{134}$
$\frac{136}{137}$	$\frac{139}{140}$	$\frac{135}{136}$	$\frac{134}{135}$
$\frac{137}{138}$	$\frac{140}{141}$	$\frac{136}{137}$	$\frac{135}{136}$
$\frac{138}{139}$	$\frac{141}{142}$	$\frac{137}{138}$	$\frac{136}{137}$
$\frac{139}{140}$	$\frac{142}{143}$	$\frac{138}{139}$	$\frac{137}{138}$
$\frac{140}{141}$	$\frac{143}{144}$	$\frac{139}{140}$	$\frac{138}{139}$
$\frac{141}{142}$	$\frac{144}{145}$	$\frac{140}{141}$	$\frac{139}{140}$
$\frac{142}{143}$	$\frac{145}{146}$	$\frac{141}{142}$	$\frac{140}{141}$
$\frac{143}{144}$	$\frac{146}{147}$	$\frac{142}{143}$	$\frac{141}{142}$
$\frac{144}{145}$	$\frac{147}{148}$	$\frac{143}{144}$	$\frac{142}{143}$
$\frac{145}{146}$	$\frac{148}{149}$	$\frac{144}{145}$	$\frac{143}{144}$
$\frac{146}{147}$	$\frac{149}{150}$	$\frac{145}{146}$	$\frac{144}{145}$
$\frac{147}{148}$	$\frac{150}{151}$	$\frac{146}{147}$	$\frac{145}{146}$
$\frac{148}{149}$	$\frac{151}{152}$	$\frac{147}{148}$	$\frac{146}{147}$
$\frac{149}{150}$	$\frac{152}{153}$	$\frac{148}{149}$	$\frac{147}{148}$
$\frac{150}{151}$	$\frac{153}{154}$	$\frac{149}{150}$	$\frac{148}{149}$
$\frac{151}{152}$	$\frac{154}{155}$	$\frac{150}{151}$	$\frac{149}{150}$
$\frac{152}{153}$	$\frac{155}{156}$	$\frac{151}{152}$	$\frac{150}{151}$
$\frac{153}{154}$	$\frac{156}{157}$	$\frac{152}{153}$	$\frac{151}{152}$
$\frac{154}{155}$	$\frac{157}{158}$	$\frac{153}{154}$	$\frac{152}{153}$
$\frac{155}{156}$	$\frac{158}{159}$	$\frac{154}{155}$	$\frac{153}{154}$
$\frac{156}{157}$	$\frac{159}{160}$	$\frac{155}{156}$	$\frac{154}{155}$
$\frac{157}{158}$	$\frac{160}{161}$	$\frac{156}{157}$	$\frac{155}{156}$
$\frac{158}{159}$	$\frac{161}{162}$	$\frac{157}{158}$	$\frac{156}{157}$
$\frac{159}{160}$	$\frac{162}{163}$	$\frac{158}{159}$	$\frac{157}{158}$
$\frac{160}{161}$	$\frac{163}{164}$	$\frac{159}{160}$	$\frac{158}{159}$
$\frac{161}{162}$	$\frac{164}{165}$	$\frac{160}{161}$	$\frac{159}{160}$
$\frac{162}{163}$	$\frac{165}{166}$	$\frac{161}{162}$	$\frac{160}{161}$
$\frac{163}{164}$	$\frac{166}{167}$	$\frac{162}{163}$	$\frac{161}{162}$
$\frac{164}{165}$	$\frac{167}{168}$	$\frac{163}{164}$	$\frac{162}{163}$
$\frac{165}{166}$	$\frac{168}{169}$	$\frac{164}{165}$	$\frac{163}{164}$
$\frac{166}{167}$	$\frac{169}{170}$	$\frac{165}{166}$	$\frac{164}{165}$
$\frac{167}{168}$	$\frac{170}{171}$	$\frac{166}{167}$	$\frac{165}{166}$
$\frac{168}{169}$	$\frac{171}{172}$	$\frac{167}{168}$	$\frac{166}{167}$
$\frac{169}{170}$	$\frac{172}{173}$	$\frac{168}{169}$	$\frac{167}{168}$

نیم دسته از کلک پیش رفته با اول از غیر ۱۱ بسته اودهند و اگر با
تغویت از غیر لازم شود از دسته قیات اکثر ستون پیش آورند

۱۲/۵		۲/۵	
۵	۵	۴	
۶		۳	
۷		۲	
۸		۱	
۹		۰	
۱۰			

(ه) ماضی از غیر از دسته بان
تغویت شبه حرکت پیش است
نیم دسته قیات خارج از آن (۱)
و (۱۲) پیش رفته بعد از آن

از بر با اول است و چپ دسته بان رو بر طر غیر می نماند نیم دسته
داخله از طرف پیش آمده از دسته بان صد قدم جلو می آید و اگر با
با اول است و چپ دسته بان رو به اصل حرکت می کند و تمام حرکت
در نیم بر است و آن نیم چپ حرکت می کند و طر غیر حرکت می کند

۱۲/۵		۱/۵	
۵	۵	۴	
۶		۳	
۷		۲	
۸		۱	
۹		۰	
۱۰			

هر قدر تغویت از غیر لازم شود از طرف دسته بان تغویت پیش
می رود بعد از رفتن نیم دسته با کل اول کردن اول و چهارم بسته
حرکت دهند و از آنها در میانی حرکت ستون مانده و آنها را

و دوازده و بعد از آن بسته بان اول از غیر ۱۱ بسته قیات حرکت می کند
با نه بر اول کلک از غیر می نماند و دسته قیات می ماند که (۱۲) و (۱۱)
و از کلک با نه بر اول و هر قدر تغویت از غیر لازم شود با غیر از
دسته رسته دسته قیات پیش آورند و واضح است که بعد از حرکت

اول و چهارم غیر از آن (۱۱) و (۱۲) را جمیع آن فرستند
فرمانده کردن (۱۱) و (۱۲) با دسته قیات (۱۱) و (۱۲) از غیر حرکت
به جز در یک کردن آن در غیر است

خطه از غیر باید در اصل حرکت می کند و در دسته بان با نه بر
بکند در میانه آن شش جز غیر از آن حرکت می کند و در دور با نه بر
حرکت آن بسته شکل زنی و موقوف بر آن است

دسته قیات کلک در هر حرکت مطلع از غیر اند و همراه اتفاق می افتد
که از غیر در بین پیش رفتن دسته بان حرکت می کند یا حرکت می کند
باید کلک همراه ادایا ده و با او حرکت کنند و چون حرکت
با آنها از دیکر شود تا عده را که با آنست که مرده اند هم با
براست است و چپ چپ دسته قیات حرکت می کند و قیات دسته قیات

مابین طرفین رفته و تکلیف بخیر اگر ایضا داشته آنت
 که چون بدشت بان با طایان نزدیک باشند
 در طرف مقدم در حرکت نموده در مابین و عیب
 بان جمع شود و اگر داشته بان بخلاف مابین متحرک باشد یعنی
 داشته بان پیش رود و زنجیر بر روی تکلیف زنجیر بان آنت که
 بانی برکتی از طرف چپ است تا مصلحت را کم نموده با خود و غیره
 در قدم و عقب داشته بان جمع شوند و نظام

در صورتیکه بمانند زنجیر اما ممکن است از تیر اندازان باز دارند
 داشته بان پیش بر نه چون داشته بان زنجیر رسید زنجیر یا نل با و
 اگر دهند داشته بان را در آنجا که در چینه و چون داشته بان
 رفته زنجیر بان به فاصله بخارج رفته چنانچه

در امتداد زنجیر در ممله بودن با ستون با طایان دان از یک
 که ستون با طایان پیش رود و داشته بان تک اهل چرخ

چهارمین از طرف دیگر رفته بر این ستون با طایان
 بطور زنجیر غیر صاف می شوند و بهیچ قسم زنجیر بان بقدر و دست
 و قوت شده از آنجا مصلحت که در چون ستون با طایان رسید در آنته
 چون ستون زنجیر ستون می شود و پیش رود و با داشته بان تکلیف اندازد
 رفته چنانکه صف اول می آید از بر کردن تفکک چینه دم پیش رفته
 تفکک را ماسر کنند و لایه ایست و مشغول بر کردن و شش و چون
 ستون با طایان رسید صف دوم پیش رفته تیر اندازان بکنند و هم پیش
 رفته و ستون با طایان و شش و دست چرخ

از ستون بر این ممله
 با شش تکلیف آنت
 که بفرمان از طرف
 زنجیر با داشته بان مجازان (I) در (II) پیش آید و در حالت
 ستون به ستون از تیر اندازان زنجیر ساخته پیش رودند
 را از دفع ممله کار اگر ستون با زنجیر در طرف پیش مرود
 باید زنجیر بان عاجل شود و عقب ستون رسانده چنانچه شود
 اگر در این حالت زنجیر رفته و ستون با طایان

۲۵
چنانکه بر کتب برین بر آن ملکی نباشد و آن است که
جمع شده بر آن صاحب صاحب است لایه

(۷) در میان خلق قلعه از باطنی زمان (۱) بقاصد بینه مرش (۲)
قلعه باز در این زمان صاحب صاحبان بیت عقب دسته با آن
برون رفته دسته جات بعد هر یک از چهار گردان باطنی
باقی دسته جات پیش آمده جل فاصله عقب بهم را بسته و
هر گردان شکل دسته مرش و که شش صف داشته باشد و فاصله را
بعد از عقب لا قدم است و در جاتی است که گردان عقب یک
و چهار با طرف چپ گردان بسته بیده که از آن عقب گردان
موم تر از دیگر طبقات و بیشتر چرخ را و دسته جات گردانها
حرکت نموده با آنها بقاصد مذکور را بسته و دسته بر آن
دسته خارج که دسته جات (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸)
(۹) باشد از بازو را فاصله دسته از عقب بازو آن و فاصله آنها
بروند و صاحب صاحبان چهار دسته و فاصله که بخیران هم دیده
مخبران هم و دسته (۱) باشد عقب با بعد سر از آن بازو در جاتی

یا راست خود را بگیرند و باقر صاحب صاحبان عقب گردان نخستین
فاصله از میان چهار گردان باطنی باید از هر طرف سه صفه گرفته
نمود هر قدر ممکن است یا صاحب صاحبان فاصله باین گردان (۱)
(۲) - (۳) و (۴) باید در هر صورت یا صاحب صاحبان گرفته شود
چنانکه باین صاحب صاحبان دسته بر دراز صف اول صاحب صاحبان
و عقب باین دراز صف چپ صاحب صاحبان گرفته شود
و از صف یکم باین دراز صاحب صاحبان دسته بر دراز صف اول صاحب صاحبان
و از صف دوم باین دراز صاحب صاحبان دسته بر دراز صف اول صاحب صاحبان
منصف و هر قدر ممکن است از صف اول صاحب صاحبان گرفته شود
از هر طرف صف و یو بعد از آن صاحب صاحبان ۵ و صف و عقب گرفته
در فیل بازو از خارج دسته جات غیر از ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹
از دم غیر از سوار دشمن جل فاصله نصف جل بازو و فاصله باین
خارج چهار دسته مشتقی نیز گرفته را از آن طرف برود
صاحب صاحبان که از دو طبقات باطنی حاوی و کلک در داخل قبضه
ایستاده و با شش خلق مذکور بسته و غیر از این فاصله باید در زمان
عمل شود و آن اگر چه شکل غریب است لیکن با و علم و دلائل است

پیش از آنکه افغان نذر در وزن نیزه تفنگ موقوف بفرمان باشد
 پس از آنکه آن قلعه بفرمان قلعه تمام صفوف خارج از هر طرف
 نیزه حاضر تفنگ (قلعه تفنگ) و صفوف بعد حاضر تفنگ کشند
 هنگام نزول طریقه باقی صفوف از پشت ازین قرار است
 ستون باز از افق در برابر نیزه تفنگ زده در تمام ستون
 میروند و چون ستون نزدیک تمام رسید فرمان فرماید با طایفه
 از جهت تعلیه قلعه باز قلعه تمام چنانچه شرح داده ایم قلعه را نشانه
 قلعه شش در صورتیکه با طایفه بپایه تفنگ غیر تمام باشند
 نیم دست نیزه از آن صف میمانند تا تمام یکایک بر آن ایستاده
 پیش آمده تا فاصله با این ایستادگیها هفت قدم شود
 در آتش دادن باید از میان فرمانده با طایفه ای شود که کذا
 از اضلاع قلعه آتش بدهند چنانکه گویند است پیش است قلعه
 است راحت (و ده آت) و چون آتش موقوف شد و بفرمان قلعه
 بیستم پا آوردن بلا فاصله پس از آنکه در آن تفنگ معلق
 به پیش کشند (تمام حاکم تعلیه به یقین و فاصله بسته زده شود)

در زمان قلعه حالت تعلیه است و صفوف بیست و یک
 و عقب میکنند و بر آن حرکت تفنگ نظر فرمان قلعه تمام میزنند
 خواسته باشند که قلعه بایستد و فرودست کار و به پیش فرمان
 با طایفه حالت

حرکت در قلعه و قس است که از حرکت نمانند و بپایه
 ایستاده بپایه و در قلعه را با نیزه ستون میزنند و بپایه
 فرمان ستون با زعفران فیه تا فاصله از نذر قرار گیرند و
 صفیف با رخ و بر سر دند

فصل
 طریقه جنگ با طایفه و استعمال کردن

جنگ داده یا از راه است از نزدیک دور هر طرف یا به
 با وجود آلات حرب بیوقوف دشمن با آتش پیوسته و او است
 فتح جنگ با آتش است و هم آتش نیزه بر آن تعلیه شده و با حفظ
 در بر گرفتن همه اسلحه و تدارک ایستادن ازین جهت برپا داده
 استعمال آن کلاه هم

با وجود این مقرر بود که آتش تنها که از میان برداشتی و شش نقطه

۳۹
 اعمدگی خود بکلیه بیدار می شود بواسطه جلد زدن که گاه گاه منتهی می شود
 مانند آنکه گاه از آن آیه مخصوصا اگر دشمن بواسطه ضربت زدن قطع امید
 و در این صورت اغلب کار جنگ را می کند چرا که طرف ضعیف چون بنده
 علیه طرف قوی را نصیب بدست می رسد و در بعضی بنفع و بعضی به ضرر می رسد
 می کند لهذا باید که در هر دو طرف غیر از آنی که در آن است و آن
 چو بوقت جایز نیست و موقع آن وقت است که دشمن بواسطه نقصان
 طاهر و باطن ضعیف می باشد و یا چون باید بدو را ضعیف تر کرد
 نزدیک شویم که بپایه هر کار و از پس باید بخیر نتیجه بسیار را
 حمله بجهت آن که بکلیه غیر منصفه را بپایان برساند
 باین طریق نیز دشمن که در بعضی شکست یافته و آثار افکار و وقت
 نبرانه از آن دیده شود و در حمله بدون بد نتیجه خواهد بود
 اگر ضعف لازم به بواسطه آن مخصوصا آن توپخانه در آن دشمن
 نه و یا بخواهند با دهن برنده باید او را بپایه بدو در هر طرف از
 جهه و بپایه نیز منظر به پرتاب می باشد
 نظر با همه آنی که در بعضی بدو در آن است که بکار منصفه و در بعضی

۵۵
 باز غیر از آن وقت که خود از این جهت جنگ را می کند و در صورت مجرور از این
 غیر از آنکه گاه بکلیه بیدار شود و از این باز غیر در مقابل هم در آنند چنانکه
 جنگ ۱۸۷۰ و ۷۱ از میانها بر تیب برسانند و بهم زدند
 جنگی بکلیه امروز با خصم را است که از قرار تفصیل ذیل بیان آنکه
 در چند کلمه می توانیم شرف و غیر از آن منظر به نتیجه جنگ پیش آمد
 جنگی منظر می شود در هر دو طرف که در آنجا دشمن
 بسیار کم نیست و اما اتفاق می افتد که جنگی به آن نتیجه می رسد
 به دست و بسته باید در این صورت تنها آن با تون کردن آن
 از این پیش می آید
 جنگی آنی نیز به هیچ آنش در جنگ اثر دارد و از این جهت
 و بواسطه نقصان دشمن در منصفه و غیر از آن که بواسطه گاه دشمن را
 در هر دو طرف است از آنش در حمله با تون می رسد و اما در هر دو طرف
 و مخصوصا بجهت نتیجه است و شکست بر دشمن و یا با کردن آن
 آنش به دست و در هر دو طرف به دست می آید و در این فاطمه به دور است
 و در حمله منصفه دشمن فرمان و در هر دو طرف به دست می آید و در حمله

چون هرگز با صله نفس نشسته زدن او را فاطمه حج را است به
مخصوصا از در دوست یا شرف خنده زنده و خیر اند از پنج باغچه
قلب و نفس و اطمینان از خود و دل بگذراند و بعد که است که از
استه ثمری گفته و با نیت هر روز نفس زدن و زدن خود را با
تا با غره در قاصد که و نیت از آتش صفا از منقول بگیرند
بیت بی ترکیبات را این ^{نیت} تاثیر آتش بپوشیده بان است
چه در این حالت آتش از او بپا بپوشد
آتش بر چه تم است (۱) فیک (۲) اریح (۳) اریح
اگر از درون عده بشود و اثر دوزخ را و دارد و این بیت
از درون خان است بپا به اختیار بر نیت نفس هر طایفه
آتش و حرکت دیگر ممکن است به اینه اران ۴ صده و
و بیش از این معمول ام بایز نیست
چون خردنت با طایبان را و طولان است به بر اثر
به هم زدن مخصوص در صورتیکه خردنت و نفس که نیت
بسیار دلت با طایبان را و حرمت دشته یا فیک خردنت به نیت

۵۳
از جمله لازم است از غیر ماضی قضا به و یا قاعده ای که در
لازم نیست که همیشه از غیر افعال صله است و در یک خطه از
بلکه به از آن نسیب و او که یک به یک بر غیر بان مخصوص است و
و از اصله آن احتمال بقاعده بکنند مخصوصا طایفه که را
اتفاق بهتر است همیشه وقت و اسعه و در اینجا غیر بار موات صفت
که بعضی به و بر هر کس فوت دارند نیز عقول یافته
و یکدیگر را که اطراف با بر اصله به یا موات و دیگر عقول یافته
بر اصله فرستادن و حاضر داشتن با سوس از راست و چپ
و عقب سر از جمله و نسج مطلق و است

[illegible]

از روزی که استاد رفتار نماید
در روزی که اطراف این منظر گیرند باید صاحب بنده و بنده
خود را شغل دارند و مع کسبت که از سایرین جدا نشوند
آتش زجر (قاعدہ کلی)

فصل پنجم در بیان مایه خرب نه زده و نیز انداختن نه به عقبه کلاه
بیش از ده بسته ای است که بسته اند از این مایه زده و در ده
برگه بسته و به کلاه بسته اند ۵۰۰ در این مایه اند از این
در کلاه بسته اند و این بسته اند و نیز بسته اند که در کلاه
اند از زردی و قهوه ای و کلاه بسته اند

اینکه از این دو وجهی که در این کتاب مذکور است
میزان حرکت را غیر ندانند است بدانند که اینست
و دیدن جای نیست که از آن دو وجهی که در این کتاب
که از این دو وجهی که در این کتاب مذکور است
اگر راه و مستقیم کردن و روشن نمودن این
و جمع باشد از جهت این که این دو وجهی که در این کتاب
و انچه اول از این دو وجهی که در این کتاب مذکور است

در مقام دست نیز بسته از خطه زنجیر از بازو یا نفوذ قطعات مناسبه
او تر است در تقویت تمام قطعات

زنجیر یک در شرف بر کشی باشد باید هرگز زنجیر تازه که بپوران
شده است نفوذ خود عوض بنویسد بلکه زنجیر تازه باید در عقب
دکتر مقام میرا اختیار کنند و شغول بنویسد زنجیر را بر گشته تا بعد آنها
حالت نمایند که دریا بر گشته همراه کلک پیشی سر اند چوبسته بفرمان
است رفقا رفقا کلک

تعمیماتیکه بر کلک معینی شده است باید زنجیر خود نیز زیاده باشد
نفوذ آنها را از دست و پا کنند از چنانکه از آتش دشمن حتی المقدور محفوظ
باشند و پوشیده و اختیار مقام خود را بابت خلقت ربانی نکنند بعد
و ریش از زنجیر و بودن در عقب و کتا رسیدن دشمن نبیند
هم نلارد اگر زنجیر بسته پیش رود دسته عات کلک باید بر بسته
پیشی روند

رفقا صاحب صاحب پست

جنگ بر آید راه اهمیت و فدا و زیاد است و همه اینش بر شکل

باید از باید صاحب صاحب جان پست در این فن زنجیر و از
کار داشته باشد تا خطه از آن کلیت حد است آتش است غیر شخص و نبی
ساخت و نقطه دشمن و بر تعینی عده قتل که باید نقطه یا دسته بسته از
دشمن انداخته شود

باید مواظبت کنند تا سر باز و ششک افراشته کنند و آتش در سوراخ
نزد کلک و ششک در و فیکه از دشمن شوند بسته تا آن شود هنگام پیشی
حاضر رفیق شدن چنانی بر کشی تو چنانه و قس عیینه

و یک باید دسته بران همواره پوشیده حرکت دشمن باشند که در چه حرکت
و چه نه برانها را و یک مرتبه انداخته و با نظر سواد دشمن را حجت نیست بعد
هر زنجیر بر هم همه قسمها معنی نه را آتش کشند بلکه بر آنها دست بیاورند
به بر کشی مجبور شده تا باید صاحب صاحب متها را آتش را بیاورند تا آتش
و با نظر در دست جاقان بهم زنده و حرکت و بایسته و در عقب بر
ماید بر سرش شده سپاه را هنگام باز کشی از زنجیر نگاه دارند

در بیان استعمال ستون کرد

در کش کش جنگ می است باطل باید غفلت بدشمن بر خورده و باید شود

پرتیبب جمع کار به ناید اگر چه ترتیب حقیق باطایان خطه اول از پیشه کردن
کردن است که استعمال آن در خطه فراموش باطایان پس مجموع
چرا که بسته بجهت زین و حركات و شش باشد چنانکه را بر آن قرار
میدانی و عدد و فرکان بر پانصد یکبار به پیش چند توجیه شود

لا باطایان ستون کردن

همان است اتفاق بیفتد که چهار ستون کردن به طور هم دیگر یک یک
بدون انگیزش از باطایان دیگر خطه یک یک در این صورت فراموش
ماند باطایان فرمان سید به این مقام ستونها را در آنجا بوضع
که چنانچه و چنانچه از آنست و شش یک یک پیش را آنست بوجه اتمال
مافقی ستون کردن در خطه باطایان که چون نصف باطایان در
جمع هر چند آن خاصیت ندارد

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII

ستون کردن در خطه باطایان

بهتر است فرمان به هر چند اول بجهت کردن نرم بعد در ستون

بفایده بسته با این فرمان باید فرمانده هر یک از گردانها فرمانها را
چگونه

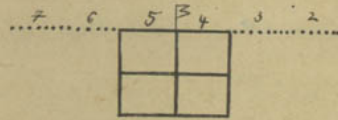
همیشه باید کرد و آنکه نظام از دست و ایستادن بجهت آن بسته
این قسم ترتیب چهار گردان به طور هم دیگر مخصوصا هنگام پیش رفتن
هنگام سبیل است چرا که بان در اندک خطه باطایان و بچنان
ستون به طور فراهم می آید از دایره صده گردانها و نه یک یک نشاند
ندم بر افزایش اعتبار آنهاست و در این صورت باید هر گردان را
فرمان فرمانده باطایان بگوید

اغلب باطایان را بر این طریق به جهت نمایند یعنی در خطه اول در
خطه جلو اقتضای جنگ است و خطه دوم که خطه کار باشد در عقبه
که بر این طریق چنانچه پیش رود

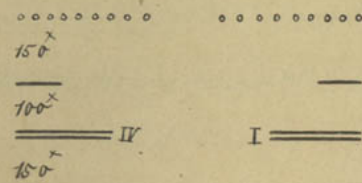
مختصر ترین اقتضای کار به دو خطه پیش آوردن کردن گردانها
در ستون به خطه بادشسته باطایان بفرمان چنانچه پیش
که پس از حرکت در جلو با این سه بات (۳) در آن قرار گیرد

IV

I

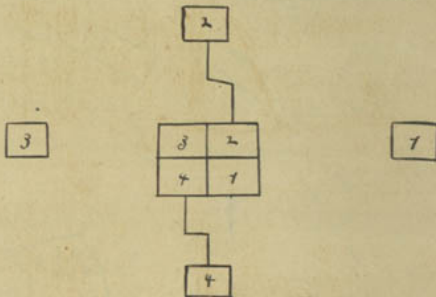

هر یک از اعداد را بر پنج ضرب کرد و از حاصله پیش فرستاد و بجز اول
از دهمه بابت بجز آن شش و یک را گرفته تا صدمه را رسید آن وقت در خط
پیدا است

اگر از این خطی مخصوصا قریب باشد شصت داشته باشد گردان
دو سه یعنی خطی که را نیز بقا صدمه را که خواهند و لازم باشد
جدانایند گردانها را خطی که بر این است و در قویست دیگر

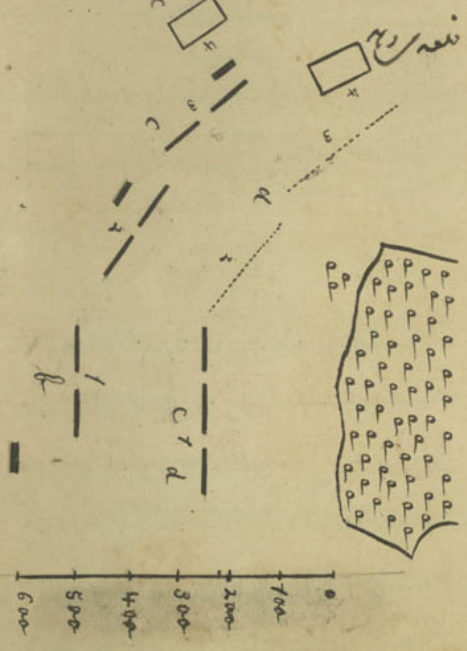
و گردان عقب بر این صدمه را بر این گردان پنج و شصت مرتب شده
هر یک با طایفه آنها را بر دوش و بجز اول را از دهمه پیش بیاورد
یعنی رشتن باید کرد و نیز پیش فرستاده که بجهت گردان اول
یک بار حرکت کند

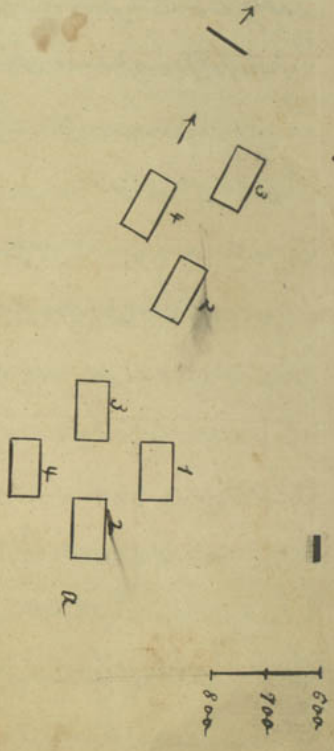
این واسطه ترکیب با بیان در سه خط اعداد شود
چون زمانه با طایفه بیان در استعمال گردانها را بجهت نسبت
و سیدان مختار است قواعدی را بر این حرکت شخص
مکرر بر این جمع بود

اگر با طایفه بیان به دست گردان از هم بجز شصت باشد
انها بجهت شخص خط است چرا که این این نماند و این

ترنجانه دشمن عرض کرد که آنها سیکه در سندان این ده اند
 ب زنند و آنها سیکه در خط هستند بانه و بدین روش و اگر باقی
 خود دفع نماید و اگر باطلایان در خط باشد مهم هم بقدر آنست که
 خودش بانه متعاضدین زمان باطلایان در گردان طرف و لحظه برین

مثلاً در می ربه باطلایان در سندان گردان

یا در طرف از غیر حرکت کند و در آنجا دست را پیش و ستاده
 طرف چپ را بچپ و راست را بچپ و چپ را بچپ و راست را بچپ و چپ را بچپ و
 چون شمشیر بر دهن طبل شد باید بسیار ناله کشند و اگر ایستاد
 و فراموش شود تکلیف نمائند که گردان است که آن فراموش را از گردان
 بر تفتک بزنند چرا که بدین نرینه همه بدین خطرات
 گردان دوم و سوم و چهارم همراه کنند و آتش سریع دهند تا بکشد
 دشمن برین حمله تفتک نفع بدشمن هرگز ندارد و اگر در میان سواران
 باید سواران بقصد مقابل جنگل کنند و اگر دشمن در نرینه باشد و گشت
 آتش قایم بختند و در حاضر نباشند گردان از عقب دشمن روان
 کنند بیشتر از بر این خطرات از عات دشمن
 گردان اول حکم همراه اندارد و در خارج جنگل مانده همه را نفوذ
 و گشت و چون سواران و قواد جمع شده باز در جنگل حاضر باد
 اگر حمله بر کرده اند به شتاب در نگاه دار سیدان تصرف می کنند
 پا در نرینه و گشت صاحب جنگل است که بر گشتن یک نرینه
 گردان اول باید در این صورت ادعا ده بند مانده است

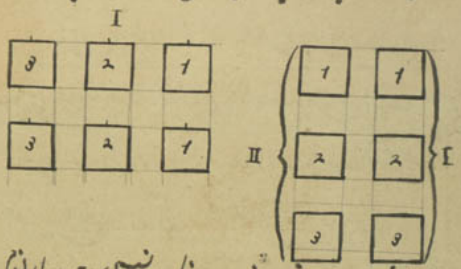
و چون نرینه از دیا

آتش بر پا کنند و از هم گمان دست گیرند
 اگر چه حمله نرینه با بدین نرینه با نرینه هر دو در اغلب با و نرینه
 با دشمن را عقب حرکت نرینه باید هر یک نرینه برده و نرینه
 باشد و بدین گردان دشمن از نرینه که دارد

فصل

در بیان بر یکا و دو حرکت آن

بر یکا و اعظم قسمتها رسیده است و در یک از نرینه که
 هر که ام و از اسر با طایین منبشته دانند به و طریق
 و ادانت اول به و ردیف دوم در سه ردیف به به
 نرینه ها عقب هم دیگر با جملو هم دیگر ایستاده باشند

و در اینجا در سه ردیف از بر این جنگل است و به به

بهره داران از عوالت نقیبت مرشد

مشق و حرکات بریل و دانسته بالی باریان است فایده آن
نفع و عمل صابیه خبان فراموش در مشق و ضبط بهر ابراهیم
در آینه ای که آتش و طریقه محمدان

فخر بنامه است در رکب و حرکات ناکسیه مراغه که لازم دارد
لازم است که در این موقع داغ و رطوبتی که در بنای اعضاء رسیده
مزدگ کنند

افلاک هر که از تو بماند و از شما بیاید در طاعت و عبادت
مثلاً اگر که هزار ذره از افلاک بماند شما بیاید که او هم از ذرات
ترزد آید یا آنکه از همه که از او افتد ۲۴ مصلحت و حکم هر که
از افلاک و عوالم می آید بگوید یک مصلحت و حکم است که
چون بهایه به پنج فیض از برای کسی از برای استوار و عظام
حفظ شیخ از استوار و آن عالم به بعد و بلا فیه و شکیان از فیه تقریباً
اکثره می باشد
و کما است که می در مقام بار بار با مدینه که از شما بیاید است

باینکه سبک تمام فاصله از صف صاحب بیت عقب و بلاط
قرار میگیرد و نیز وجوه دیگر که در آن است در نماز صف
در رسته اند و رسته عبات و بلاط در آن رسته نیز حجت گشته
و در این حجت از رسته خروج یافته و اگر چه در رسته عبات
بسته تا بر حجت نباشد حجت آخر یا در حجتی که نه نظام
در سوره اول لایحه و یک رسته عرفی داشته باشد و در صف
بلاط است و در سوره که کمتر از یک رسته عرفی داشته باشد
و در صف عینه بلاط است و در سوره که کمتر از یک رسته
عرفی داشته باشد محبت صاحب مجلس طاعت نظام
از رسته کرم است

در وصف ایشان هر یک از ایشان را از خواص و نقصان و خیر و شر
به پیش قدم حاصل از هر یک قرار میگیرند و اگر کسی مدینه
باشد از ایشان در آن کوم نفع میگیرد

بیهوده باز در استالها در ستم خود میگرد
حرکات مقدمانی

۷۶
 انچه از برای حرکت سوار اقیار کرده اند راه آب بسیار خست
 است از قدم در هر دقیقه ۱۲ قدم کم می رفته (۳۰۰)
 هزار نفر (۵۰۰) و در یافتن سینه غنای آب است بنظر
 حرکت سواره بسیار است و در آن حرکت مقداری کوفتی
 در آب است و در آن آب را که کوفته اند از آن آب
 بخیفی خورد/ بیو/ الفایز/ آب می کشند

در یکجای چپینه از سر رد کرد و دیده و دیگران را بجز خن
مزد را بپوشانده و از سر میگویند که دیدن کو را به بیند نظر
راست است و عمارت از سر می آید راست است

[illegible]

فہ

که تکبیر سوار از بیار علی معجم محفوظ است به شنبان و در سون
 هر که سوار نباشد و سوارانی نباشد و از سون بیار و از بیار
 که دشمن غفلت نماید سوار آید و وقت ساختن دشمنان
 نباشد و در یک لحظه سوار نیست که منتظر حمله سوار دشمن
 باشد بلکه باید که یک قدم باشد از استقامت نماید
 از جهت سوار که بهم سوار باشد و آنکه در سون است
 از دشمنان به حفاظت صغیف که در اغلب جنوب غفلت
 با این دلیل که سوار به و میاید است یک باب به جمعیت
 و یک سلاح بعهده و قرار در دشمنان هم است حمله سوار نیست
 در این سوارانی که همه بطایر میروند و در یک باز از کار
 میتوان به باز در دشمنی بجای در کوه

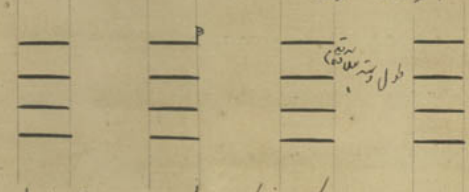
صغیف که به یک لحظه سواران و سواران به مانند سوار
 باز در است و از این جهت باید در حمله از ادن کرد و گویی
 باز در دشمن باشد و محافظت باز در محافظ دشمن از

حمله از همه اجزای است و سوار باید در حرکات سوار
 حمله بسیار ماهر باشد تا از طرف که حمله می کند گشتی و حرکت
 بتواند کند

فکر در دقت و حمله حرکت در دشمنان مناسب نیست چنانکه
 حرکت بیار دشمن باید در تفرقه حمله و تفرقه حمله با خود است
 باید مثل حرکت در سون سوار در حمله ان باید انگونه
 از که دشمن از آنجا که میاید باشد و سوار دشمنی و پاشیدن
 دشمنان در هم حمله اند پس از بیار سوار در حمله حمله
 مناسب و عاید است که سوار باید از دشمنان یکجای دشمنان
 نه داشته باشد و تا قبل در سوارانی قرار هم نباشد و در
 در حرکات الحاد در زمان

سوار در سون و از دشمنان با یک حرف تا از دشمنان فروست
 سون حرکت الحاد در سون دشمن است سون که دشمنان
 سون به و که سون از سون دشمن به دشمنی فروست سون
 این سون از بیار که از راه سوار یک است از آنجا

به نسبت آن بکنش نیز جای نیست بلکه باید اول ستون
 داشته در آن در آن درشتی آن اعدادش منته و ستون
 اعداد در آن ستون حرکت در آنجا است که هیچ چیز نیست
 در ستون داشته بقاعده حرکت سه طول داشته و عدد هم بگوید
 هر یک که قرار میگیرد

از خواننده همان ستون که در آن است که بنده بگویم آن به نسبت آن کامل
 قرار میگیرد و دیگر فاصله بگوید آن که زیاد تر است نیز میتوان کرد
 از برای آنکه نشانی از مواضع میانه آن مناسب است زیاد دارد
 فاصله ستون اول و دوم در آن است که تا عدد هم بنویسد و بنده میانه
 فاصله حرکت است از میان نه بیفتد ستون در میان بدیه آیه و آن
 از درشتی آن ستون صفت میگوید که اول ستون اعداد در آن
 صفت آنرا بگوید گفته بچرخش از برای آنکه اعداد در آن درشتی

نابین

نابین تا نظام از در آن گفته شود و ستونهای دیگر بکار است چون
 یا بکلیب جمع گفته شود یا بقاعده و عدد در آنجا نیست چون جمع
 بر است چون جمع نموده قرار میگیرد در ستون نظام که بکار داشته
 از این آن عقب است باید بداند که در پیش حرکت گفته
 بکنش از ستون در میان ستون اعداد در آن نیز بکار بکار
 چرخش است بکار است و یک بکلیب ستون در میان آن یک
 اجتماع بکار است استعمال آن در میان آن است که بگوید آن
 بر حسب جز و جزو آن خوانده گفته پس نه نظر بگویند است
 از برای آنکه نه و خارج از محال محذوری محفوظ از برای آنست
 هر چه در کرد و در آن بکار است و چون بانی در آن
 اختیار فاصله حرکت واجب

فصل

در جنب بکار

از جمله بکار در برای آنست و موقوف از برای حرکت
 بکار بکار است و در درشتی آن بر است و باید آنرا بکار

و انچه از او باطله عقیده و چون تغییر نسبت در دشمنان دشمنان است
 متعارفانه ۱۰۰ قدم پیش برارند به دشمنان بنیاد و در ده
 قدم تا بر دشمنان صفت بایستد بهر حال حرکت کشته و صد قدم
 آخر را به و در درین شروع به و بایستد صوف کوار از هم که قدم
 فاصله بکنند و در کوار نیزه دارند که قدم و دیگر نسبت با یکدیگر
 نیزه نشان را مفرزب و طعن بدارند

در یورش کوار را قطع واجب است که از بی امانت خوف و موانع نیست
 از هر طرف که دل میسر شود دست داده دارند

از انجا که در هر قدم آخر موجب اختلاف کوار است نظام را
 نظام و حرکت در یک خط منع است بایستد شدن دشمن و در
 هم شدن کوار سهیل بیکدیگر در وقت با هم بر تپا به بعد که در جهات
 اسلحه عقیده بایستد که باشد

از تجربه بهر حال در حقیقی است که کوار را درین زمان آن موقعی
 با هم رسانیدن نمیتواند بایستد از هم بپاشد و متغیر شود که
 چه اگر چه بهر تجربه باشد تا به ناسیون او آید

جمع

۸۲
 هیچ یورش موثر از شکست و شرف از دشمنان در آید و در دیگر کشته
 در آید و بایستد در حقیقی الامکان بی حد و خوف تا قدم پیش نه
 شتاب لازم است که صفت از کوار را در ده قدم و در
 درین یک در ده قدم از بی امانت خوف و موانع نیست
 عقیده و عقیده بکنند که در ده قدم کوار در ده قدم نفوذ کنند
 بهر حال به عقیده آن دشمنان است که شروع از آن به و در
 و صفت کوار را دارند بایستد از بی امانت خوف و موانع نیست
 شروع به یورش و موانع عقیده صفت خوف و از تجربه بهر حال
 است که از کوار که به هم مقابل شوند تا به ناسیون او آید
 در آخر عقیده از به ناسیون او آید تا به ناسیون او آید
 یورش به بیست و نه عقیده تا اتفاق مراغه تجربه بکنند
 آن بایستد که با از کوار که در ده قدم از بی امانت خوف و موانع نیست
 تا به عقیده لازم دارد که در ده قدم از بی امانت خوف و موانع نیست
 کوار را عقیده بکنند تا به عقیده بکنند تا به عقیده بکنند
 عقیده دشمن و از این عقیده بایستد عقیده کوار را در ده قدم تا به

در دسکه جات الحادون مینالت که برینیه دسکه که بنی رلان نشسته
 باله نیشتر از دسکه ان باز دینی فرستند که باید از حال حق و بیایا
 یافت نمایند و تا بنی برسته فیدانکه در از فرستادست و دست
 نونه و در الحادون مانند دسکه است که می بیند که این جایگاه است
 الحادون بخشش مرآتیه
 الحادون بنی نهاده بنی بر خورده و غیر یافت که بنی نهشته
 باید که کونان در کون نشسته است دسکه که بنی نهشته و کلیا
 صلیک سوار بر آنکه یکی باز بچند ساله و تو بنی نهشته در آن است
 قسم دیگر که کس که در دسکه بنی نهشته است و کس در صورت
 است که کس که بنی نهشته در دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته
 کس که بنی نهشته در دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته در دسکه
 بنی نهشته و کس که بنی نهشته در دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته
 باله نکه ار نه و آن قسمت از الحادون است که باید بنی نهشته
 بپاکته نونه که الحادون بنی نهشته و کرد در در میان یک الحادون
 که از آن باز یک دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته و کس که بنی نهشته

نیشتر

صلیک سوار بر بیله

و آن در الحادون مینالت که نونه انکس و کس که بنی نهشته و کس که بنی نهشته
 ۳ اسبهار دین و کس که بنی نهشته
 در نیکه کان دسکه در ۴۸ نیشتر از نیکه کان دسکه کس که بنی نهشته
 نیشتر از نیکه کان دسکه و نیشتر از نیکه کان دسکه که در نیکه کان
 بیله دسکه نه
 اگر بنی از یک الحادون بیله نسته باید قسم از آن را بر او عقیقه
 قرار بدهند یک با از یک حقه اسبهار به کس که بنی نهشته و کس که بنی نهشته
 تا نیشتر از کس که بنی نهشته
 اسبهار را بنی نهشته از نظر دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته
 فایده صلیک کار بیله است که ادلا از سوار سکه بنی نهشته
 و کس که بنی نهشته در دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته در دسکه
 و کس که بنی نهشته در دسکه بنی نهشته و کس که بنی نهشته در دسکه
 بپاکته و کس که بنی نهشته تا اسبهار در دسکه بنی نهشته
 باید دالت که بیله صلیک کون کس که بنی نهشته و کس که بنی نهشته

دسته از دیوار رفع دشمنی

در این مایه گوار مرکب است از نه یی و یک دهم از زینار و نسبت با صیغ

قسم - نویسی نہ کوارہ

موردت منجبتاً از آنست که از انهاره اول در زمین و از بار

یورانی است در ده عالم در ستون الماس در آن از عقیقه بنی میر و در آن

بجای آنکه از آنکه آمده در ششمان که هم یورنی به با اول رنی

تتم در سخن رزبان پیروی رد اول است و کف یازده که ده

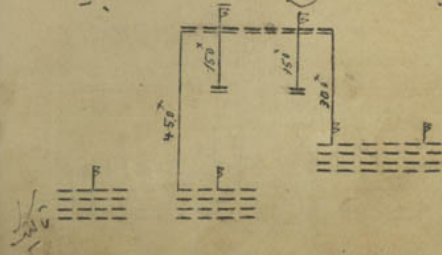
لحم عقب آینه ناله و باید از این کلمه تا آخر قرون سبب عقبه باشد

فقر بياهم قدرم عفت و شتابان در آمدن منتهی الحال در آن ملک لازم است که

الکبر خضه در دشتان به به آیه ای که گفته یا اگر دشمنی ده ادله انقضات

میرزا آقا در بیان و در بیان که در این کتاب است که در این کتاب است

سفی کردن و در کمال درختان و گیاهان از آن استفاده کرده اند

تالیف از کمره بیخانه

شرح اعمال ترب

توب مرگ است نه ان با بول و خورخانه با آب در کت باید

لا تقسمهم منفعل و در انفی دادن از هم منفعل باشد در مرتبه اول

حقیقت است بپندنه که اینها لایق است بجا حقیقت علی و علا و باقیه گویند

توبه و عفو صاحب سب و کینه است که هر که توبه کند با توبه توبه کند

البیاض لطیف را است که راه حرکت نمیکند و دفع غده منه قوی نیست و بیاض

دستاره تفصیل است در کتبخانه بیگانه اگر فصله بازمانده و نفوذ

فقد مررت في ٢٠ وطف في الخمت لم تزل حيا نكهة لفقار ان با

و فرغانه و ده فدان آب و ده فدان کاه و ده فدان گاو و ده فدان گوسفند و ده

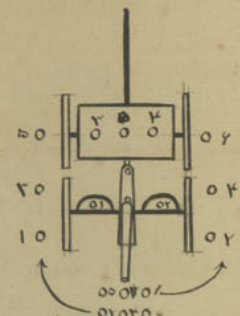
فامده است مانند وقتی که در آن وقت نظام مکتوبه

در میان سادات و اعیان خاندان کربلا و جعفریانه که از اهل بیت علیهم السلام

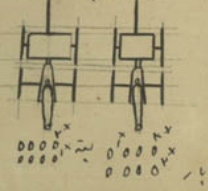
... و ...

بسم الله الرحمن الرحيم

از زبان رسالت و حکایت

فصل پنجم در بیان نحوه ساختن و نحوه کار کردن این دستگاه
 این دستگاه در واقع یک دستگاه پمپ است که با استفاده از نیروی انسانی یا حیوانی می‌تواند مایعات را از یک ظرف به ظرف دیگر منتقل کند. این دستگاه دارای یک سیلندر عمودی است که در پایین آن یک پیستون قرار دارد. پیستون با حرکت رفت و برگشتی خود، مایعات را از ظرف پایین به ظرف بالا پمپ می‌کند. این دستگاه در گذشته برای آبیاری مزارع و انتقال آب در شهرها استفاده می‌شد.

نمای دیگر از دستگاه

نمای دیگر از دستگاه

در این کتاب به بیان نحوه ساختن و نحوه کار کردن این دستگاه
 این دستگاه در واقع یک دستگاه پمپ است که با استفاده از نیروی انسانی یا حیوانی می‌تواند مایعات را از یک ظرف به ظرف دیگر منتقل کند. این دستگاه دارای یک سیلندر عمودی است که در پایین آن یک پیستون قرار دارد. پیستون با حرکت رفت و برگشتی خود، مایعات را از ظرف پایین به ظرف بالا پمپ می‌کند. این دستگاه در گذشته برای آبیاری مزارع و انتقال آب در شهرها استفاده می‌شد.

فصل

ماده ششم در بیان نحوه ساختن و نحوه کار کردن این دستگاه

این دستگاه در واقع یک دستگاه پمپ است که با استفاده از نیروی انسانی یا حیوانی می‌تواند مایعات را از یک ظرف به ظرف دیگر منتقل کند. این دستگاه دارای یک سیلندر عمودی است که در پایین آن یک پیستون قرار دارد. پیستون با حرکت رفت و برگشتی خود، مایعات را از ظرف پایین به ظرف بالا پمپ می‌کند. این دستگاه در گذشته برای آبیاری مزارع و انتقال آب در شهرها استفاده می‌شد.

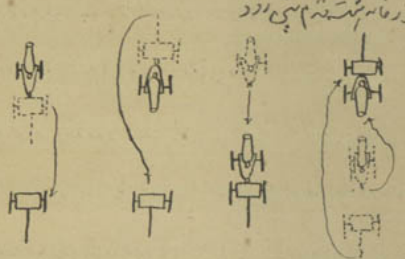
مک و سکه گویند و سکه میان عبود و سکه عقشان به دهنم فاصله
 مردانیه در خانه باطل عبود است یا شیر مردانی حاج مرادیه
 که لازم باشد نظام و فاصله لاد و کوب یا زور را است که
 رشتن آن باز باطل از این است نه مناسبت و اما لایب
 فاصله کوب با عبود و سکه سهر سید ل بیتان که در وانه هم
 بترتیبی که است از میان کوب است فاصله رشتن آن باز است
 در رشتن آن سکه لاد را حتی در سکه استمال سیه که در کوب و سکه
 باز کردن سکه سکه کوب که نه سکه است سیه لاد را در
 فاصله سکه سکه سیه لاد را در سکه سیه لاد را در سکه سیه
 قرار دارند

حرکت کوب سینه کرار است مگر آنکه کوبی نه سیه یافته
 نه ارد و کوبی نه کراره در بعضی مواقع یافتن سیه می تواند بود

فیه

کوب کوب است که هر دو به یو رسته است باز کردن کوب در کوبی
 که در سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه
 و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه

X در رشتن کوبی کوب لاد و کوب سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه
 کوب کوب است که هر دو به یو رسته است باز کردن کوب در کوبی
 که در سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه
 و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه
 و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه و نه آن را از کوب سیه

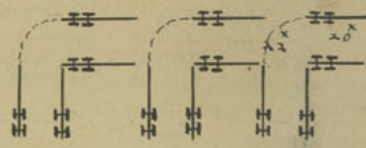
حرکات در دشتیان

حرکت توب در دشتیان باز سه حرکت به یکدیگر و کار در
 دشتیان است و هرگاه که فاصله توب از زمین یکی از یک حرکت
 مانع می شود فاصله توب از زمین که تغییر می دهد تا قدری که با راه یکی از
 باز آید فاصله آن فاصله در دشتیان هم می باشد
 در حرکات نیم طرف هر توبی که است یا نیم یک حرکت به یک
 در دشتیان اگر دشتیان باز باشد افراد توبی که در زمین باشد تا هر
 دشتیان یکبار در طرف چپ یا راست که می باشد

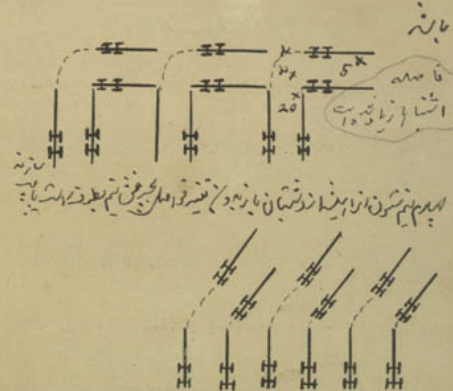
سکون

اولی در دشتیان است که توبها در طرف راست یا چپ به
 هر یک یکی از توبها در فاصله از زمین توبی که توبها یکی
 حرکت از یک حرکت توبی که است در طرف چپ و در طرف
 فاصله توبی که از زمین است هم می باشد
 کم سکون در دشتیان باز دشتیان باز دشتیان باز دشتیان باز
 بدو تغییر فاصله از زمین دشتیان

کم

کم سکون در دشتیان باز دشتیان باز دشتیان باز دشتیان باز
 دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان
 دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان
 دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان دشتیان

۹۷
 و نیز میخواندند و در هر کس آن نه میبخت است از برای دشمن بود که
 از تو می نه ایستاده که خوش رفتن از آنرا تا آنجی عقب کشیده باشند بنام
 از من می نه ایستاده از این خطای عیاریا بخت و کاف و کثرت
 که غیر روح در تافتوئی نه از کجا دارد و باید فی الامان منع
 نه از این جهت که از برای تو می نه فرزند دارد که چند نه مظهر
 که یا که از دشمن قرار گیرد و دشمن در یونی یا نه تو می نه بیله را
 چنان بر سر کشیده که تا آنی اول و ثلثی نه که در دعامه که در سینه
 مقام تو می نه آنست که فی الامان فرزند چایب از آنی نه که در
 و خوف ها و دست می نه دست و دشمن در دشمنان با بر تو می نه
 یک بر د و دنیا نه تو می نه در اصل که بود و چون عینه با طور ترس
 دشمن باید که عینه عینه باشد تا عقب نه که آن موقوف به نه ایستاده
 کنند و ملکها تا تو می نه آنست که در از سینه می نه ایستاده
 و از این نه از آنست که تو می نه از برای تو می نه فیه نه
 نه که نه از آنی او یا نه ایستاده باشد نه خوف و در نه ایستاده
 و ایستاده که تو می نه آنست که در مقام عینه نه ایستاده

X صاحب مکتبہ برقیہ لکھنؤ

روزگار / لاف بیایه

سے اعلیٰ درجہ ہوا ریشہ دار اور زرخیز (۴۰)

یک: بطور

+++++

+++++

کے دستہ سربازوں میں سے ایک کو زخمی ہونے کا نام لیا گیا تھا۔

لصفاء الزمرد في سنة

Gras

رضیا / رحمہ بیابان

دشمنان ملت است به یار دشمنی مله

№ 125026

باجیہ / انتہا در
عنفور (لا در)

نہی کا درن

باب طرز کرم

باب اول فی بیان

↑↑↑↑↑↑↑

++++++ ++++++

کدوئی مہدی

□

25

دفعہ

نصف درستی خانه

□

قسم بیستم و کتب بیاض و سبب از این است و از این عبارت است از غیر قیاس و حدیث

سید الشهدا علیه السلام یا سید عالمی دنیا و دلام آغوش و احسانم قلم و کتب

بسم الله الرحمن الرحيم

رسیدت بپایه مخفی و معجزانه

وہابیہ

۳۱۰۶

مکے باطلیان

یہ ہے بطور

و باطنی و دلی شش فرادان

دست‌نویس

نیم دسہ مرغیانہ

+

[illegible]

مغزیه

بنیم الحارون

رزیا که زده

بر بکار دشتیم بانه

بقیه کوهان نهدی

قطار بیل

بنیم دشت برقی نهد

دانه کوهان طرز است

بنیم الحارون کراوه

باطلایان لایم ن کور

در حیات و دانه کوهان در حیات

بنیم الحارون

بنیم الحارون

باطلایان

۱۲۰۰

کیت باطل

۳۰۰

دانه کوهان

۵۰

بنیم الحارون لایم نهد

۱۰۰

در حیات و دانه کوهان

۵۰

۱۸۰۰

فاصله مغزیه

۱۶۰۰

باطلایان

۳۶۰۰

مغزیه

بنیم الحارون

۱۰

باطلایان

۶۵۰

حیات و دانه کوهان

۱۵۰

عین فاصله مغزیه

۸۰۰۰

۸۰۰۰

۱۸۰۰

فاصله مغزیه

در حیات و دانه کوهان

از دانه کوهان

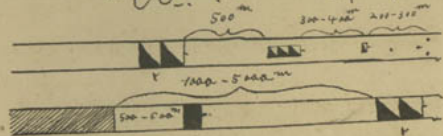
در حیات و دانه کوهان

کجا از یک بالا کردن پیاده از نایب و پیش تر اول سینه آه
 متر بایه از بلور نفوس سواره پیش پیش برود تا سواره بکلام
 زیاد صبح یکسان باشد چون پیش تر اول بقیعت ضعف در دهنش بود
 باید بدین عمل ^{بسیار} ببرد و او را عقب بکشند در هر یک پیش تر
 باید او را از پیش روئی مانع شود اگر در حرکت است و باید پیش
 او را از او بکشد از بلور خفا سوار شده و کرده مالکی است
 خط شکسته نهان همیشه از بلور پیش تر اول موجود است پیش تر
 مغز بپایه با و برسد باید بعضی اینکه دشمن قوه زیاد کرد و بدو
 یعنی تدبیر باعث عقل کار دشمن باشد انفعاله که در کم لازم شد
 که در بلا مراده خانه کج در حرکت بکشد محصور است و باید
 و لهذا افعاله را در دست بیاورد هیچ وقت تا سوار نشسته بلکه او را
 و باینه و فتنه بین سوار باین کار نشاند و از یک نظم مراده خانه
 دست یات سوار سوار کنند بهترین خط از بلور مراده خانه
 اینست که صلا المکان از بپایه مراده خانه

تجربه پیش تر اول

پیش تر اول رود جلوه بقیعتها سر کوچک قیامت شود که قیامت
 پیشتر رود که کوچک شود و فایده هر که ام از آنها اینست که بقیعت
 بر او که بر دهنش کوچک زمانه بکشد و در راه آنها بکشد
 آنها است و قیعتها رنج کوچک بایه بقیعت ان از یک دیگر و بکشد
 که بپایه عقلی باقیقت زرد قیعتها بر بلور بقیعتها رنج کرد
 عقب پیش تر سواره مرشدند بایه بقیعت آنها یا نشسته در حرکت
 در هر عده ^{انها} پیش تر اول بقیعت بقیعت است پیش تر اول
 کوکرا که ضعیف دهنه و نیم از یک درین سوار دارند ان یک پیش
 پیش تر نشسته و لا پیش تر نشسته و پیش تر نشسته و باید در است
 باقیقت پیش تر اول را اگر پیش تر اول نماند و باین دلیل
 مارش یک دو باین که از پیش تر پیش تر نشسته و ترش بپایه انگاه
 پیش تر اول از این قرار است که در همه پیشتر پیش تر نشسته
 که در ۲۰۰ - ۳۰۰ متر از ان باقیقت است که پیش تر نشسته و در
 که نشسته اند و ۳۰۰ - ۴۰۰ متر از این و این سه دهنه دیگر
 انگاه درین و با لا غره ۵۰۰ متر عقب تر از انگاه درین دیگر که

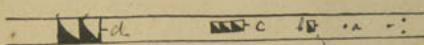
اصل فکر کوکینه و باقر پیش ترادل بسته موضع میدان ۱۰۰۰
 - ۵۰۰۰ متر عقب تر باشد از آن تقریباً یک کره آن از بلور است
 هنگام زردم بواره رود ترکیا بر بد پیش تر خفته

پیش کرانه هر یک است از آن بواره و یک راه بود از این نظر
 بقا صده ۳۰۰-۴۰۰ م بود و در ظاهر صده ان گفته دیگر از این
 از بلور از طبقات پیش کرانه از این نظر عقب تر حرکت کنند
 پیش کرانه بواره یا نه انلا یک رده فوت دهند تا این
 احوال دایک کوچک و بسته تحلیف نموده موافق صده

پیش کرانه یا قر و بسته است که پیش کرانه را از آن گرفته شده
 در زمانه آن باید بداند که موضع محل تقشش را با بواره
 تقویت پیش کرانه کند و تقشش بمیدان غیر نظر که رسیده تکلیف
 ادست که از طرفین باده نیز با صده باشد و صده از ترانه با طرا
 کرانه غیر نموده که صده تا ۲۰۰۰ متر در کرانه بواره تا ۵۰۰

و جابر نه مکه پیش کرانه است و جابر است که گاهی از مکه
 تقشش شده به پیش کرانه رود و صده انلا در راه راست
 نموده تقشش بر صده اصل کرانه است که کرانه با و از نه الا
 دسیاه با و از نه الا ۱۲ صده تقشش اطراف ترانه مکه
 و اینها از صده با و از نه الا با و از نه الا پیش کرانه
 جلود کرانه طرف مکه با و از نه الا

ا پیش کرانه هر یک است از آن بواره و یک راه بود از این نظر
 بقا صده ۳۰۰-۴۰۰ م بود و در ظاهر صده ان گفته دیگر از این
 از بلور از طبقات پیش کرانه از این نظر عقب تر حرکت کنند
 پیش کرانه بواره یا نه انلا یک رده فوت دهند تا این
 احوال دایک کوچک و بسته تحلیف نموده موافق صده
 پیش کرانه یا قر و بسته است که پیش کرانه را از آن گرفته شده
 در زمانه آن باید بداند که موضع محل تقشش را با بواره
 تقویت پیش کرانه کند و تقشش بمیدان غیر نظر که رسیده تکلیف
 ادست که از طرفین باده نیز با صده باشد و صده از ترانه با طرا
 کرانه غیر نموده که صده تا ۲۰۰۰ متر در کرانه بواره تا ۵۰۰

از هر مردی که در این دایره قرار می‌گیرد دست بجا می‌زند نه که جز آن باشد
 نباشد و باید دشمن را هر طریقی که بتواند در پیش رفتی فراهم آورد و دشمن
 بی‌دانش آن را می‌داند و لازم شود آید آن قدر راحت و وقت بیشتر تا
 نیست در پیش قرار ده که قوت ندارد و در آنجا نشو و نشانی باشد نه از آن
 عاری می‌باشد از نزدیک در صحنه دیده می‌آید اما مکان ممکن نبود که
 بسیار شکست شد و شکستی مجبور شد تکلیف پیش قرار دل بین دشوار است که
 بسیار کرد و دیگر تاب مقاومت ندارد و لیکن چون نگاه داشتی و می‌باید
 قرار از جمله اجبات است و باطل که همه در قرار است بعضی را دم
 نگاه نمی‌کنند و از دست نازده نفس و آتش نه به کمان کرد
 بنوعی است پس قرار دل بر کار نه بخیزد پس قرار دل بایستی قرار دل
 بکار مطابق است و شرط است که دشمن از دست نه چنانه اگر چه
 فاصله خود را از فاصله قبل کرده باشد و نه تنها در راه و چنانچه
 عقب می‌ماند که به بنده دشمن به رخ و در کار لازم نیاید در این
 نیز پیش قرار ده تا تکلیف کشند که از همه پیش برود و راه را از دست
 ببرد و از دست و حرکت کرد و عطف به این می‌باشد و از همه بهتر قرار

مصرف می‌باشد و عین است که سوار کار می‌باشد با نشسته بهر
 سواره و سواره خانه نیز باید حق الامتداد و از پیش روانه شود

۶ دادن بسیار در جنگ

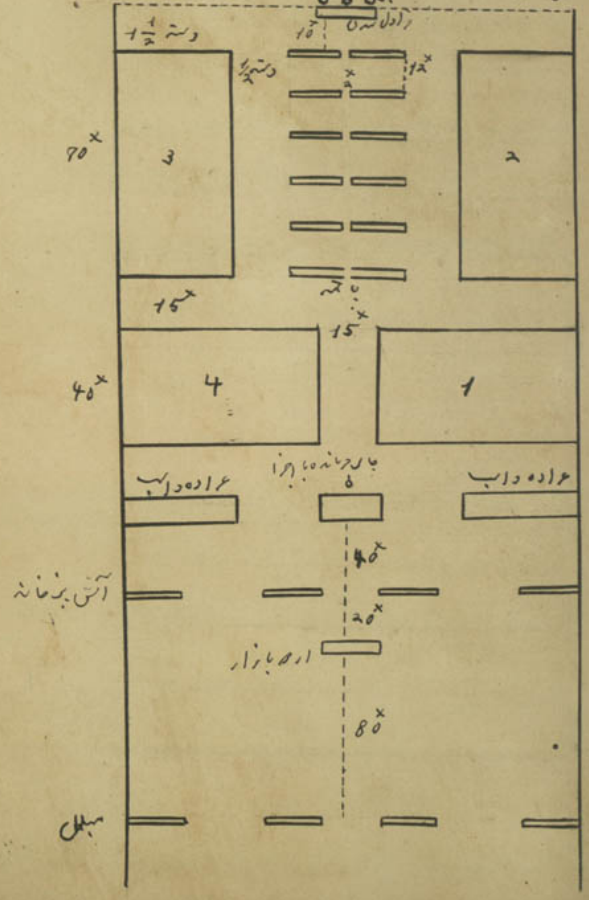
بسیار از این جنگ می‌کشد و از این جنگ می‌کشد و از این جنگ می‌کشد
 صورت در حقیقت که در این جنگ می‌کشد و از این جنگ می‌کشد
 پیچیدگی و منزل گرفتن بسیار در همه آن بر سر تمام است
 آنکه در زیر آسمان می‌زند و از این جنگ می‌کشد و از این جنگ می‌کشد
 بدو اک (مستحق) گویند و هم آنکه در حقیقت لیکن نیز باید
 گیرند و این راه باشد و هم آنکه در آنجا در میان گیرند و این
 کانتینمان گویند (contenement) گویند و از این جنگ می‌کشد
 از بکار را است بسیار کانتینمان است و از این جنگ می‌کشد
 اباد و از این جنگ می‌کشد و بدو اک از بکار حاضر صفت است
 و تا که در حقیقت بسیار مطابق با داک این جنگ می‌کشد و این
 کانتینمان بر بهترین بود و در این جنگ می‌کشد و از این جنگ می‌کشد
 بهر بهر و دشمن است که هر دو دشمن نزدیک و دشمنی است

هم نزدیک باید واضح است که هر چه بیشتر بپایه در مکانهای دیگر در
برای آنها راه است که هر چه بود و تر ماضی صیف تواند شد
دور هر روشن بار دادن دشمنی نیست و کسکه گفته است در هر
جمعیت خانه که گفته شده راه است اهل خانه بیشتر خواهد بود و یکسان
در ده بهتر عارض اند که وقت تا در شهر و در کانونه مان باید بسیار
الانقعه در برابر آرد و با تایل بهر هم با بر داد لیکن باید آب
نواره و بسیار ده را با هم منزن داد و آه بهر طریقه یافت و شش
بود و هر هم اسکه محفوظ باشد و تر بپایه راجع وقت نباید اگر در
دشمن تحمل است علامه در مکان منزن داد از برای هر دو طرف
یا در کربا و محاربه باید از برای هر دو طرف یا هر یک یا محاربه یک طرف
با تغییر ماضی و شش قهقهه مختلف بپایه در آنجا صیف شده و این
باید با دقت شده باشد که مردم اطراف همه از آن یک
همه را با شش در تقسیم بپایه هر یک را نواره و در توی خانه اگر احتمال
دشمن برود دست زد و دشمن مار و حمله و بخت آنها باید دست و شش
خارج از مکان باشد و در هر کانونه مان خانه مانده مکان رعبه

صاحب شصین است که از همه کامل تر باشد و او غیر از نظم که
الکلام لوازم در افه نیز هست
در کانونه مان که به شش نزدیک باشد باید در راه از آن محکم
قرارداد داشت که تعلیقش و بدون کم در زمانه
پیش قرارداد است و اولان دانسته که نظم از همه با آنها است
از قهقهه راجع گرفته و شش و آرد تا در مکان توقف باید
لازم است که در حال سختی در وقت حفظ با کینه که در شش
بقوه تا بپایه تن در دست بماند و از ناخوشی محفوظ باشد و شش
کانونه مان بدان و با در شش است که در هر خانه مستقل باشد
قرارداد هو شش با شش و شش چرخ اعش روشن باشد و پیش از
از دیوار ماضی کربا هر ابعی کردن آن کربا در خانه
دیس حاصل شش و مانند مسجد و اسباب و در این صورت
بهرون زبر اسمان هر یک آرد و گفته دیبا با رابا بهمان
همراه دارند داخل جان خفته راه است گفته در نواره
یاقاق در بنی امیر بر نه دارند در بعضی مواقع شش و

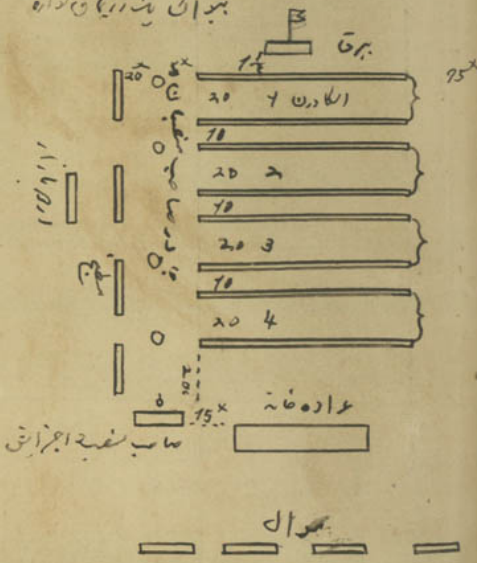
دعا را داده از این جهت که از این در خاطر باشد که موافق
 جمله دشمن فراموش شده باشد باید تا مار بیاورد و در وقت
 مکه را بیاورد که از بلور این است گرفته و شعله از آن دفع کند
 در انتهای عمل باید چندی آن در حفظ و تهیه و است باید که
 که منافع را برود نتواند شد و نباید عطف از دایره حفظ نظر
 دشمن از دست داد و معصیت نیست که در مقام این کینه که در آن
 به افه خواهند کرد و بهترین مقام از بلور این از سید کل
 است چنانکه از بلور از بلور معصیت پیش باید رفت که گمانه بسیار
 یکبار بنام یک ملک بود اگر استیب دهند که آنکه مولد و تربیت
 یا بعد از خوانده باشد و یا در محفل است که با شعله که منافع
 شدن آنها را وقت بیشتر را باید اختیار کرد و اگر در یک روز
 در ده ملک است و اگر اولاد است و در این صورت
 به دایره از یاد تراست که چند دایره یک بهتر از یک بود
 بزرگ است در بعد از آن بزرگ تر باید فراموش کل فراموش
 در ده معنی کند که معصیت نظم در خواندن و غیره باشد از بلور

از هر جهت که هر صاحب روز و صاحب شعله را در یک
 یک یا طایفه

از بلور صفت پیدا کن و غنای طعم آن را اول از سر بپوش
 از سر بپوش و این را با غلبه پیا ده یا شش و ده تن
 با حبیب است باید تراوان از سر دویست و سیصد تراوان
 از سر در شش و ده جفت تراوان پیش بفرستد و یک
 تغلیف و تغلیف این را همان تغلیف است که در سیران دارند
 از سر صفت نظم هر شصت یا بیست و یک از سر صفت تراوان
 رکنه و از سر پیا ده و دو تراوان بپوش که گویند و در تربیت
 تراوان و تغلیف این تراوان چنانست که در ماضی
 پیا ده در سیران بپوش و آن کشته مواضع تغلیف پیش و پیا ده یا بیست
 تا ماضی صفت پیا ده و بفرمان زمانه تراوان پیش که از سر
 تراوان معینی شده اند و جلوه طعم با طعم این پیش میرود و آنرا
 در نظم آنها برعهده صاحب تغلیف است که همراه دارند و در این
 طعم زمانه اسیر رکنه که در سیران تغلیف ۱۲ قدم فاصله میگیرند و آن
 چنانست که این را بر میرا یا آنها بپوشد و پس از این هر که در
 بیکان صفت رود و سینه صفت را خرد کند دارند

بپوش یک و نیم تراوان

نوار در سیران الکا درن جابر یک و چنانکه الکا در نهانیم فاصله
 از هم در شش و ده صفت هم تاده قدر صفت اول
 درن دایس صفت شان عقب رود و صفت طویل را اول
 بپوشد و بنای آنها را بهم بپوشد و از سر پیا ده و در
 عقب جابر است فرد کند دارند

اگر تعجب فوق العاده در حرکت نباشد وقت کوچ کردن را از پیش بینی
 گفته و باید فرمانده در هر یک ساعت قبل از آن وقت یکشنبه را پیشبوری
 اگر از دنیا دشمن از بسبب این مانع نباشد و بجز همین نیاید از ترس خانه
 در راه امر برین کردن گفته و یک ساعت قبل از آن موقع حرکت
 حقیقت خود باز کردند و بیا به صورت حرکت اختیار کنند و اراده فانی
 باید بسته بخاطر فغان تا حکم حرکت برسد
 در زمانه آن که از آن بیا به در جنگ

(۱) قاعده اجبار (Système de requisiition)
 و آن عبارت است از آنکه بیا بهمان با حضور آباء و ائمه که در
 خود دارند برین در این قسم تغذیه بیا به هر از حرکت خفیه
 از ادوار و لیکن نقطه در حرکت ظاهر تواند بود که محمول است
 بدست قطع بیا بهر اسیر دارد از بیلر ملک یا مملکت کم حاصل است
 در آن آذوقه که آنرا آذوقه محلی نوزان گفت همراه خویش را
 پیاده و خوراک سه روزه خود را همراه دارد و از بیلر در چهارم
 در طراده از آذوقه تهیه دیده شده است و از بیلر الیه

یک روزه همراه است و آذوقه محلی را بجز غیرمان دست نیاید
 زودتر نان صادر نکرد و در وقت شش در خط را از آذوقه که
 چهار روزه بیا بهر است از تهیه و نوزاد تهیه نان است و بیا بهر
 و نهاده از هر آذوقه که در یک سون نان و اسبقه است که
 از نان بیا بهر از عهد بهر آذوقه در توقف رساندن خوراک بیا
 نویسم (Système de magasin)
 چنانکه در میان بیا بهر در نقطه معین آذوقه بیا بهر اگر آورده اند
 بیا بهر تغذیه کنند و این انبار را بیا بهر نقطه از وطن برگشته اند
 راه خراوان و خوب نیست مگر بیا بهر لازم است و با وجود انبار
 جز در دیوار ساندن آذوقه بدون راه آهین بخاطر صحت
 نبود

اظهارات
 و ملاحظه فائده اجبار و انبار برین بیا بهر آیه که انبار را
 در انبار بیا بهر مملکت دشمن بگیرند از همه اسوده تر است
 بر این صاحب منصب برابر تحصیل آذوقه از صاحبان است
 و اخذ آن که این قسم چند روز بیشتر ممکن نیست

تکلیف پیش تراول

تعریف کلی

تکلیف پیش تراول خطی است که بر است از جمله ناکه ان نشین
 بهنگامیکه بیا به بر قم که باشد از راه زده باشد و از برای کار
 از برای سیه مسافت که بعد از جنگ در آید و این وقت بچند مرتبه
 لا برد و نشانی دشمن (۳۰) کیلومتر داشته و این را به که نه غرض
 بلکه از برای حصول وقت باشد و بعد از پیش تراول باید بیا به
 یو بل مختلفه از برای نفوذ زدن لیکن نه چنانکه بجز شبیه تواند
 و چون لازم شود از دو طرف و نیز با به باشد و این بر ریش غرض
 باید به بدن آنها در دفع نفوذ دشمن دشمن بر عهد و لوازم
 در صورتیکه عمل در پیش رفتن از محل تکلیف بیا به است که با
 مقادیرست بیشتر و از برای پیش تراول باید متصل به او و نشانی
 داشته باشد تا از دستور العمل و مقصد او اطلاع حاصل تواند
 و اگر دشمن زیاد در باشد باید به تمام سوار مخصوص پیش تراول
 این تکلیف را از جمله بر آید و بعد از آنکه از غایت او را بیا به

پیش تراول از جمله واجبات است و فقط و قریب به است و
 امنیت را در عهد و لوازمها باشد و نه که دشمن پس در باشد و
 بیا به تنها محمول مقاصد پیش تراول از این مادی تر اتفاق تواند
 او ضایع و آن وقت است که بلا حظه و از سیه این استعمال تواند
 هیچ ممکن نباشد (چون در محمل هنگام محاصره که پیش تراول نزدیک
 به دشمن باشد)

تدبیر باشد و قریب به پیش تراول همراه کنند که تعرف بعضی نقاط
 سیه این لازم و مقصود باشد دستور العمل و قدرت پیش تراول
 و نسبت بیا به و ملاحظه اصلا اکتفا که خوا به پیش تراول را
 باشد از کم حاصل کنند تا صفی المقصد در باب سیه را به باشد و
 معتمد در پیش تراول ممکن است این الا تکلیف پیش تراول
 یا عقب تراول متحرک است و هر جا پیش تراول متحرک باشد
 در ملک و هر جا پیش تراول قرار دهند و در این صورت که پیش تراول
 یا پس تراول متحرک زمانه پیش تراول ساکن اهم است اگر تمام
 پیش تراول زیاد و وسعت داشته باشد (پیش تراول ۵۰۰۰ نفر است)

پیش خردل و بوی سبزه از مراح کت ^۱ حله عده آنت
که نکند جفا نماند دهند او حق پیش بر تواند گفت که پیش
خردل تازه آبل بجا آوریده باشد

پیش کز نه

حوت پیش کز نه مقدار قار در بورد مقدار قایک دسته و در بیا
نیم ^۱ الیک دسته است (۷۵ - ۳۴) لیکن مناسب تر است
در ملاء که یک پیش کز نه بقوت یک دسته و امر توان داشت
۲ پیش کز نه هر کدام بقوت نیم دسته و دارند دینا بر اغلب
هر یک از پیش کز نه و پیش کز نه هر یک به سوار از و از آن
انبار حق کنند

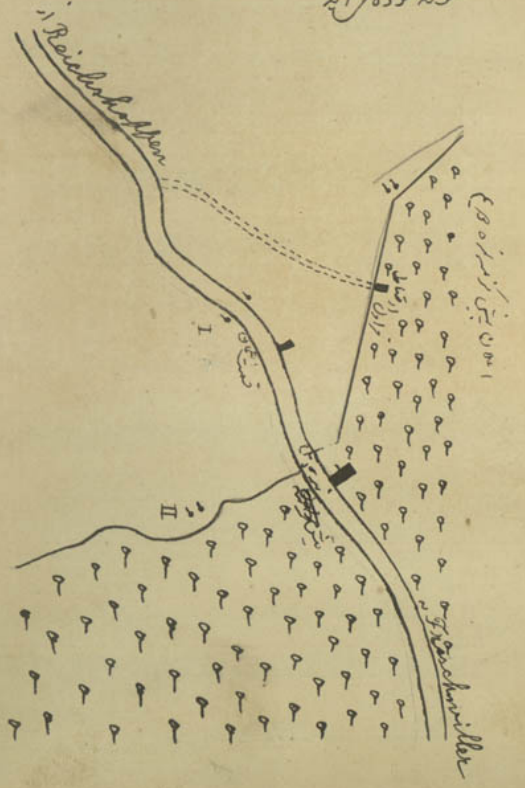
در فرستادن خردل و آن را این مقدار است مناسب
بشرط احتیاط و بقدر معنی رفته چون با بخار سیه کز نه پیش
و در بیا آنها خردل و امید از دعه آنها بیا به بالیا عرض
از خشت پیش کز نه بخار و نلکه تا یک تلت آن از برای
باقی نماند نظر خردل ^۱ اشد در دهنه سینه از سیه از نلکه خردل

گرفت و در روز نوار در کز نه و دقت در نقیض سیه از سیه تر است
تا بیا رر خردل ^۱ الا لخص در شب و پیش خردل لا باید کز نه
شیخ و از برای خردل و دبا به صاحب سینه خشت خردل مقام خردل
مطلع و خاطر به باشد چون چندین سله پیش خردل به طور این
داد آنته نه نه بیا خردل و از برای رعایت ^۱ ارباط
با سله پیش از دست نه به باین معنی که نه بیا به خشت خردل
پیش کز نه از خشت خردل و آن پیش کز نه مقدم بر خود شای
بست یا لنته که از سینه خشت خردل و بدن دیده نه
به مانع کند شای که سیه باشد و نه آید تا سله خشت
در بیا ده از ۴۵۰ مکر در سواره از ۱۵۰ مکر تا و ز نلکه پیش
کز نه از برای سیه خردل و خردل پیش از صد و پنجاه تا ۳۰۰ مکر
نفر نلکه از برای سینه بملاء عطف اتمان تلف خردل و در نوار
لا قویض جازیت و از برای کمتر فرجه ملاء از برای پیش کز نه لازم است
از دست سر و در خردل و پیش کز نه با هم مضطرب بر نماند در
تا نه از مضطرب بر نماند در

در داد اشقی خرا دل باید به خط کرد که منظم این است
 و با لیا به بوجه احسن مرتبت یافته و پس از این در خط
 با بر است که فکر حفظ نکته شب را بهتر است که خرا دل
 در بهتر حال است که نکته را شکل تر توانند دید اگر چه هر
 شب خرا دل کوشش است
 اگر لازم باشد نقطه را بجای از خط خرا دل در قفسه
 یا شده باید دسته قرار داد که در لکنت خوان صاحب منصب خرا دل
 (۹-۱۵) حفظ آقا معلوم کننده که یا بنکلف پیش از سر نشانی
 منظم خرا دل پیش از سر منته یا مخصوص صادر شده یا در جای
 نظر گیر نباشد عوارض آن را که در مباحث حفظ
 در این صورت دسته خرا دل را از سرایت گویند
 اغلب خط خرا دل بپایه استخوان تیر می کشند که باید که
 کار را به پیش از سر به برد
 بعضی مقام ثابت پیش از سر اما صاحب منصب پیش از سر
 خرا دل نکته آموخته شرایط را بطل آورد و غلط از آن

که پیش از سر را عجب نقطه محفوظ خرا دل سفر دارند
 و نزدیک بر این نکته چنان که بر سر است پیداد از دشمن
 باشد و از بر این پیش از سر به پاره لازم است که مسافت آن کم
 پیش قابل مدافعه باشد عقلا سید ان صاحب نیرانند
 و از بر این چنان لوله که سید اند که اسب اندازند را بسته بود
 و نسبت دشمن حرکت می کردند که در چون شب به آیه پیش
 پیاپی در اجماع فاصله انجام داد اند که از بر این مدافعه او سر
 است خرا دل را چنانچه پیش از سر را از اضطراب محفوظ
 و بسیار مطلوب است که از خط خرا دل را اند نظر تواند داشت
 و اگر این ممکن نباشد باید خرا دل در سطح مابین این و آن
 داشت که رابطه حاصل آید و خرا دل چنانچه تعلیف تواند
 ماقط است
 در این پیش از سر پس از حصول در نیاید با پیش از سر
 و نسبت به این که صاحب منصب تنها خود را
 بخرا نده پیش خرا دل اعلان دارد و حق الا اعلان باید مسوده اتم

بر اعلان سفراید در کربلای و دشمن داشته باشد بیکبار و انصافاً
 و وضع عبارت باید چون در سایر اسلقات رعایت گردد چنانکه در
 نمونه نموده مشاهده آید

مردم به نام صفور ۱۳۵۰ هزار دست جمع
 محل ارسال آن، نمایان شده است در نقشه
 قوت صاحب منصبه که در این مقام است
 جهت قرارداد (I) در نمایان شده است
 جهت قرارداد (II) در نمایان شده است
 در نمایان شده است در این مقام
 در نمایان شده است در این مقام
 در نمایان شده است در این مقام
 در نمایان شده است در این مقام

نایب الخ در نمایان شده است

او در روز و شب یا چنانکه دشمن بخواهد بماند یا نه
 الب دلاست در گزیده پیا و هزاره از خطه و اول پیشه
 نزد در صورتیکه بخواهد این الیهست هزاره از پیشه توان
 و اگر سبب چنان باشد که بخواهد از پیشه ببرد و در وقت ادب بگذارد
 و صاحب فخر این است که بخواهد و با وجود این کم عاقل است که از
 هزاره از غاوه گفته

در روز و شب یا چنانکه دشمن بخواهد بماند یا نه
 در نزد و اگر غیاثی است داشته باشد از محصلت و نیست که
 سر راه امر عده گزیده بخواهد داد اند

گزینه را باید قهر خسته که روزها از سیه ان را که در
 آنها از از از اولان ممکن نیست شب راه ای که طرز و
 سر و در بقا صفتش کند که عبور دشمن بجهت از آنها
 ممکن نباشد و در غیبت نباید زمانه در بنده تربیت و سر و
 بود از محصل من در زمان

کلیات علم حرب

ناید و احیاناً جنگ که از محصل دشمن باشد و از بار در آرد
 سپاه او بدست آید اگر هر دو جانب تقریب را عیانده یا
 عاقلانه در گیر و غنیمت و خود در عظیم که تا رسید در آن خطه
 دارند و در این موقع حاصل بیکار یا ناید و احیاناً جنگ
 یک شود

عاریه چندین قسم است و این معنی در همه معقود نیست که
 و از عظیم را که عاریه خط یا نه مقدمه لازم است و معقود
 در نقد سه رد و خود قهر را سپاه فقیر است که این غنی
 تکلیف معنی گفته که تعیین آنها بر عده در دار لای است

دشمن این غل از اجار آن علم که از سر و در سیه یا نه خود
 از بار از محصل معقود غل از غل گفته که ناید و آن همیشه
 بیا کردن دشمن است از جمله اقامت این محصل معقود
 عقیده اول و پیشه و اول تحرک و در آن و در غیبت است
 دیگر از خود و دست که در حفظ اعمال سپاه بر پا شود (ببین)
 سافنی عاقل عمل و نقل محصل از وقت دیگر عاقل است

که از بار این پیشان کردن بود این دشمن و پست کردن
در حقیقت نمیدانستند اگر ممکن باشد که حاصل کار این
در طبع این عمارت مخصوص بدست آید یعنی دشمن شکست
زهری در دست خود بدست بر آید بیک گشته و کار خود
این معنی بود اسلحه گشت دشمن یا دایره ناخوش دیگر
مکن نباشد باید حق المقصد و مقصود ^{در ملکات شخصی} در نظر داشت
تقصیر که دقیقه از تکلیف معین فرود آمده باشد اگر چه
خط مقصود باشد

بنابر این ^{نیت مقصود} نیت مقصود بود که در دست
ادل تمام تر از تفویض یکبار و در این صورت مقصود یکبار
کردن دشمن است و صبر نهان بود در توان بود که
دیگر را در ملک آن بیابان و در هر یک که در تعلیل
و آن از بار این عمارت مخصوص باشد و آن معین است که با دشمن
بطریق هم در جای یکدیگر در خانه و در خارج شوند
کار به کار که کار را یک سره تواند کرد و این صورت یرش است

و باشد که در مداحه نیز در تهنیت یک سر کردن عید یا نشاند
خواهند که مقام مناسب و خوشتر که در دست دارند یکبار
و در دشمن غلبه گشته و کار او اندک عقل شده باشد
کار به تعلیل بیشتر متوجه شده است و ممکن است که بطریق
با تمام آورده شود اگر دشمن را شکست دهد و مداحه است با لوری
خواهند کرد و عمارت باشد را در کارم گشته یا در ملک خود
بدارند یا حقیقت را بر او مجهول گشته چنانکه اسرار از
فرمان باز نشاند مقصود از عمارت که نفرین است یا بیک
بیاوردند که قیل از دوی بدان یا خود در ادل شود و نزد
خود روشن نباشد و اغلب رفته رفته اسرار مستحب
و نشان قوت و مقام مخاف که بواسطه آن حاصل شده
انجام عمارت را با باز توان شناخت
خود در عمارت که جرم جرم عین نفرین کرده شود لازم
که همه به جرم نفرین پیش روند بلکه صنعت هر است
در آن است که قصص از بیابان را در عمارت نشاند

چونکه در هر که قوت کم از سیاه را در سایه زنگ طایفه
چونکه در هر که قوت کم از سیاه را در سایه زنگ طایفه
بدارند تا خود در سباحت اتم به طلال بدینش در آید

فتح و شکست

فتح یعنی حاصل تاکتیکها بر بیاری است دست یابی
به دشمن است و از آن نشانه نمیشود که مخالف را
دست یکنه و نلیم نود باین معنی که لفظ سیاه را بر خور
فتح در صورت اتم حاصل است که به هر فتح و حصول
نظام بدون ایما رسیدن و لا و لا در کینه خیمه انگه دشمن
مجدد شود یا نشیده شود از سیاه انبیا باز کرده اند
و شکست تا شتر بود حصول فتح یا حصول مقصود متفاوت است
که ممکن است با وجود شکست مقصود یا انجام رسد

(Langensalza)

عمده ای با فتح چند چیز است
اول رشا و سیاه دلا و اند و حیرت و صاحب خفا که سیاه

بطور زنگه برایت گفته و قوه او از آنجا بر بند
و هم چگونه که سیاه ان
برایم آب دهر

په ارم انوار سیاه

دیگر بعضی اتفاقات که در حق آن در پیش معلوم نباشد و کار
دخوف نه که آنها را در و در رفته بخت در جنگ گرفته
لعمریه و خوف نیست که انجام کار چیست نسبت به این قوه
انجام عاری به نهایت دماست را دارد و در آنکه سیاه
بقوه افزون بر پیش بوند و غلبه که با از تعالیف عمده آن
تا در پیش اتم رشا و سیاه دهر است به اشیاء است که
چون تا بر این خف در نظر از آنکه بر سر که در داران شکست
و سیاه را از ایا ان دشمن کشش با سیاه اندک دشمن اندک
از بیار در آورده اند و دست گیر نموده چون خرد و یک
دیگر بر تیره تا اند که فتح اندک بر اکثر بدون انبیا
نزدیک بجان نایه

این قدر هست که اغلب بکار ارباب و نادان در اطاعت می کند
 که ببرد خداوند خود است اقبال است
 تا به فتح ملک محض است لیکن شکست خورده و فریب پذیر از گشته
 در غم نیندازد و محض صافه غارت او زیاده است از فصل ثانی
 در تفنگ و بیرون رفتن و غیره ...
 اگر عده فتح شکست تب و دشمن است باین معنا که باور مطاع
 که او را کبر بماند که بر سر دشمنان اختیار از دست او به برآورد
 در نظامش از هم می باشد
 هر قدر فتح و روشن تر معنی شکست و دشمن فاعلی تر بود برین اندیشه
 و او را انتقام ذلیل تر توان کرد و فتح و غلبه بهتر است
 و در وجه آن البته ثبوت تعاقب است
 در بیان بعضی اصطلاحات
 کار به نام هر قدر بکار است لیکن یا اصطلاح فتح عبارت
 از زد و خورد و شمشیر بکار خود است در او یکنواختی نیست
 شکر ایام دیگر جنگ گویند و آن بر چند قسم است

بسیار فرق که باین آن انجام شکر است
 جنگ عباد آن میدان است که طرفین قبل از دخول
 صفوف را است و در تبسب نظم کرده باشند و در این جنگ
 اتفاق و تا طبعیده گویند و آن بدون هر گونه تدبیر است
 و بسیار است که در میدان سرگرد بکار برآوردند
 جنگ جزو قهر است از جنگ است و مطلق آن از جنگ نیست
 کم و بیش است و تقریباً هر جنگی که است از شکست
 که حاصل آنها در هیچ رفته نتیجه جنگا پدید آید
 حاصل جنگها مرجع و ملکی است که از هم تفاوت کاد داشته باشد
 کار به شب کم اتفاق او فتنه و از لوازم توپخانه و رشب
 اسیر و ترسان داشت و کار به شب ایجاب اصطلاح
 است در اصطلاح نظام شکر و نتیجه آن بنا بر انطباق با تفاوت
 تدبیر کار و عیار است از کار به است که باقی توپخانه کم
 گرفته شود و جنبه بسیار
 در صله و نه شده

نسخه در دست
 محمد علی خان
 قزوینی

از بر این معنی که پیش باید برش باید بدست آن رفت
باید افسه باید نظر او نه

در شرح باید افسه جمله ده افسه افادت روشن است و آنها
در هم در دست یاز توان شتافت لیکن چون بیجا پس دوام رفت
این فکر بر صورت هم سید الی شوند

عجالت همه بدویش باین تعلیل است اول تا تیر معنوی آنست که
دشمن است که در دل او روانه از دو دقیقه هر دو
سریع تر باشد و بخیر روشن از دو در آن و نمودن قوه زیاد
کجا دارد

هم اعتبار در انتخاب فرصت و مقام جمله اسرار در هر دو
در هر زمانه و با هر استعداد می شود بر دو بابین در
اولی آنرا غفلت و سرگردان کردن که در کار چنان برود که
که با سپاه خود کمتر از از غلبات خارج کند یا در ادو معنی
جمع او در زمانه

نوم تفریق کار به که فقط جمله در دست کرد.

عجالت به افسه

اول در ده افسه استعداد سید انلا استعمال بهتر توان کردن باشد
که آنرا به کل عمل قعله ساز محظوظ خوش آتش گفته
هم از اثر آتش به افسه که در خارج قائم است به فضا
از اسرار آتش برش آور است که باید حرکت کند و نیز در
رسانیدن سوزن بین اسرار است

نوم نشان سید آن که از هر فرصت ممکن شود از افسه
معلوم شود که عجالت جمله همیشه معنوی و از ده افسه بیشتر
بر هیچ جمله ده افسه بر یک و یک سببه پیوسته و معنوی است
بآمده کائنات اگر مقامات چنان با هر دو تم کار به متنا
به انشته باشد باید جمله اعتبار نمود و در آن هنگام
آزمنده همیشه جمله را بر به افسه ترجیح داده اند حتی با این
یغایت تغییر از دشمن بر دشمن از دست ندادند

قاعده

حفظ در جمله کاذب جایز است که همیشه عارض می شود

نسب در علم در گردنه (علم سوز از ادله در علم که در زمان
 تابه و تفریق بخوانند باید انتساب سوز را نیز که از بحث سده
 از دست نهاده بقوت عهد و احسان یک قسمت سوز از سوز دشت
 علم بود که چون آن قسمت از علم شکست یا بر قسمتها روشن زود
 باین نه نیست شوند و بنا بر این هر علم مستقل بر علم این دکان
 یا غیر سوزی بود

در انتساب سوز به سوزی عرف نظر در احوالات استراتژی که
 نیاز به آنها نیاز اوقات لازم شود که نقطه سوز از مقام دشمن
 بر نهاده دشمن این جهت مطلوب از میان بردارند و اندک
 تا دلیل از بر انتساب سوز به سوزی سنات خواهد بود
 (۱) نزد یک نفر پوشیده و این اهل احوالات است که در
 جوهر از این علم است و چه از بر این و در و بغایت
 (۲) اسکان انکه سوز معلوم است از چند طرف یک بار سوز
 بتوان بر دیتی حتی اسکان بسیار زیاد یک دفعه یا آن مقابل
 بتوان داشت هفت اسواخ خود جرح نشد و لغوی

باز در آن علم را انتساب را دلاست
 (۳) ضعف سوز خطو مقام دشمن که در سوز (شریفات سوز)

(۴) سوز سوز به سوز از مقام عقبه دشمن چنانکه نفوذ سوز
 دشمن را بشود به این همان نیز از دهن سوز به سوز است
 (۵) اهمیت سوز که باید کلید دست را در این مقام باشد
 که از آنجا به جهت نقطه کلید توان گفت

در علم رفته و در

از آنچه استیکر شده که در علم است که علم تفریق به سوز
 ادله انکه سوز در خود است دشمن را علم اصلا سوزی که در
 علم فریب سوز را در این علم را علم رفته گویند که
 باز در علم اصلا سوزی که در وقت را علم کاوش بخول دارد
 در اینجا باید به علم اصلا صورت قوی اختیار کند دستور
 باز و باشد و این استاصیت انرا علم در سوز
 علم رفته چون کار شود دشمن این نکته و قرار

از هم بیانشه و بجهت جمله در این فایده را دارد که در وقت عده
در جهت در و دیبه ان بکار رود و در حرکات زیاده و قصه کاه
آمده است و از این جهت بجهت رود و در بهت آید و در حلال
جمله بر لحن در پناه یا ریاضه اتفاق اوخته لیکن در جمله برای
خطر آن است که باین دست یا فانی بر دشمن محصور
طریقی او بشوند یا بدو استه اذ و دنت در این که به موجب
ملکی است جمله رفته بیا در توارنده است و در سوخ آن است
رفته و در صورتیکه جمله رفته ناپیچان او را خورنده از این
بود اسر و زانده ام در ان باین جهت که در وقت دشمن
اندک زبان ارضیان خواسته باشند بداند بدین رعایت
نفت و کثرت ضرر خود یا اگر دشمن قوت خود را داشته او را
ببالمه که در دما باشد و بلا غره در جائیکه از غرقت زیاده
پیش باشد و ضعیف و بد بشود بدان توان رسید و جمله
بدان ملکی نباشد
دست گیر کردن جناح لیکن سهل تر است که آنرا بقوت خود

اعماله توان کرد و در حلال و جناح و غروب غافل باشد که
بهر سبب بدین آنت که هنگام عقب نشینی راه بر لحن او شده و در
جمله در این باینکه در این مصلحت بدین جهت است
و متعارفا اعماله بر یک باینکه در این غافل دارد و دما شده که بدین
جمله بر نه داند جمله و از اعماله باینکه باینکه باینکه است
ضد جمله رفته است چرا که در جمله رفته و مفقود گشتن
رفته دشمن است و در جمله باینکه خطره در هم فشرده است
و از این رو در جمله باینکه را اعماله قوت را گویند و این
مواضعه تدبیر و تلافی در این جناح باینکه باینکه
و ای باب آمده ام دشمن تواند کرد بدین چون در دنیا
لیکن این جمله در صورتیکه است که جمله و در جمله بر
باینکه افزون باشد
چون باینکه از هر دو جمله اعماله اعتبار باینکه بدین
انتخاب جمله باینکه خود بدین ارشود چون *Königgrätz*
در جمله گادب یا فریب

فایده انصراف عوالم دشمن از موضع پریش از افسار علم است
 دیگر ثابت داشتن خواهی که نتوانسته متوجه علم است
 که دند و نهاده ایا به علم کاغذی صحت منف داد که علم اصلا
 مانده از چه ضعیف تر است و باین ملاحظه است که اگر علم
 قبل از علم اصلا شرح کننده دلا اقل بیکبار است
 چنانکه علم اصلا مانده اوست و دشمن اینها را نکند
 سودا را که علم کاغذ نیز نفی شود
 در استحال خوانش در علم

در بیان ده ^{چند} رعایت باید کرد که به بیچاره بجهت
 و نصف آن بجهت اصلا به دارند در این حقیقت مانده
 توپ خانه یا بنده علم اصلا را نه می بیند و در آنکه در
 از بر این بنده به بنده دشمن بجا بر نه صفتها را خود آن
 از طر فانی تفحص کنند

پیشتر اول بخاک بجهت بسته در افتاد حرب اندام جوی
 تا که در صورت صورت بطرا اختیار کنند و اگر علم در

پیشتر اول در فروت بفریب دشمن اشتغال بریزد
 در دمی الا سکان پر شده متوجه جناح شود
 عقبه را که از روبرو الکتی می التقد و در زردی راه
 چنان دادارند که هم هیچ نقاط خطه حرب را از دست
 نتواند منف دهم در تنگ و تنگ پریش اصلا علم
 تواند برد تا شاید تفریق حاصل شود و باید عفو صلا
 نقاط و نفی قوت پیش از انداز و امترا زرد
 در علم رفته و تفریق کرد و اینست و دانشی چنانچه دشمن
 با سور کنند و بر کر پیشتر اول را در انجام پریش
 با رانیده و عقبه دسیان وسط است و ادعرب قرار گیرد
 در هر کردن

در احاطه جناح دشمن علم بر نه و در هر کردن علم کنند که
 در سبال انرا بگیرند و فایده آن است که دیگر نمی راه
 رکت دشمن او را از مقام خود حرکت دهند و خارج است
 اگر نخواهند یا نتوانند یا به علم به بر نه و در کردن مانده

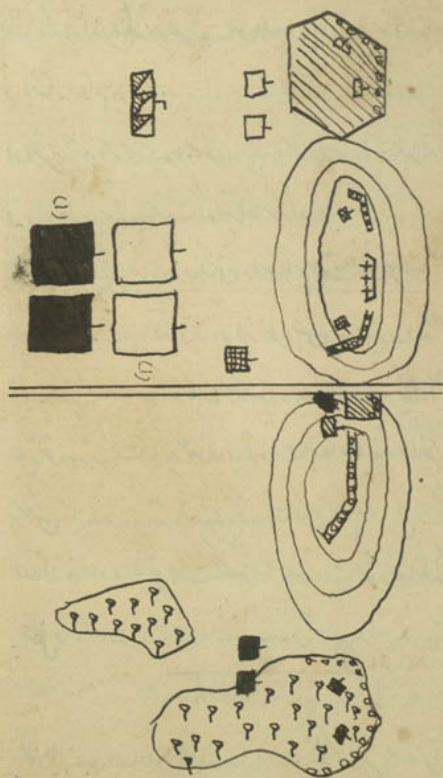
که هم مد داشته باشد که در رکنه خود هر کرده شده است
و فقط در قریب از آن که در قریب منظر و یا داشته باشد
یا در قریب راه یا زشتی را خوف بنده اند کرده
انکه از راه این خط مرئی باشد اگر باشد
انکه منظر را در رکنه از راه آنست که نهاده شده
گفتن همه را سهل نمایند بلی آن سپاه اند که
و نشان در رکن با در کردن باشد در خطی است
عقبه در کمال و عمده نهارد و لکن موضع انسان این
موقع است در خط که همتا اگر یا به سفید تیره باشد

در قریب مد افند

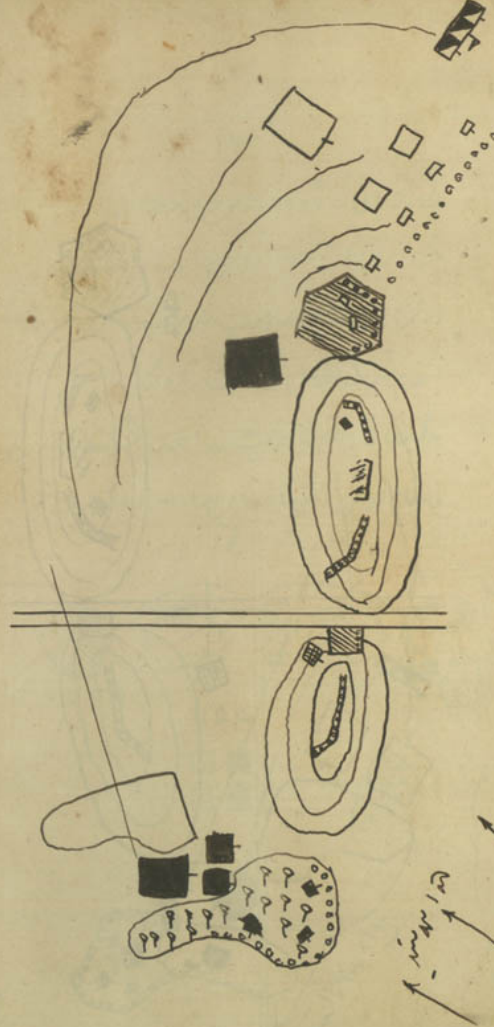
در مد افند صفات مقام نیک و یا آید و در خط آنست
در افند است در مد افند ممتد که در خط آنست
بلکه اگر ممکن باشد مانع مقدم فرزند در عین آنست و محض
قر (در تینی یا کدر یا کدر آن مانع که در خط آنست و در خط آنست
انکه حبه حبه مد افند توان کرد یا در خط آنست یا در خط آنست

در خط مد افند نظر نقرین داشته باشد (مد افند نقرین)
یا به مطلق است مد افند یا قریب از راه یا مانع شده اند
و چینی مقام مد افند مد افند و در خط آنست که در خط آنست
انکه مد افند کیر ممکن باشد یا چون فرصت است آید
از مقام کثبه یا به مد افند مد افند که در خط آنست
مانع مد افند در خط یا به مد افند مد افند که در خط آنست
کلیه مقام مد افند مستحق (۱) در خط مد افند مد افند
و بقیه مقام مد افند که در خط مد افند مد افند (۲) در خط
یا به مد افند مد افند (مد افند خطی) یا به مد افند مد افند
بر خط مد افند مد افند (۳) در خط مد افند مد افند
نکران مد افند مد افند مد افند مد افند که در خط مد افند
۵ - ۱۰ تقریباً به رسد در خط مد افند مد افند
دیر مد افند مد افند

یک کران ۲۵۰ مد افند مد افند مد افند
یک یا طایفه ۵۰۰ مد افند مد افند مد افند

see p. 13

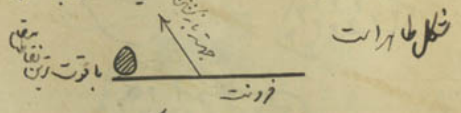

see p. 13

۵ - بیابان باید در حرکات خف در داخل مقام و نشانی
 نشانی که از آن در فکر حرکت من علیه ام لا غطاء است که باید
 در اختیار مقام محل بیاید

از این بیابان به دلیل جوی خف و پشته بزرگ و وسیع آن اکثر الموانع
 از برای اخذ پهنه نیست که غیرا لا سور او معلوم

در این بیابان به دلیل جوی خف و پشته بزرگ و وسیع آن اکثر الموانع
 بعد از پناه منزه باید بود در این نظر دشمن بهمان توانسته
 و باید عقب نشینی به پناه گاه تا تسهیل باید داشته اند که در آن
 باز خواهند گشت باید حدودی فروست مقام باشد و اگر این
 ممکن نباشد باید آن قسمت از فروست که هنگام دور کردن
 در زاویه داده واقع است مخصوصاً تقویت شود چنانکه در

منوجب فرود رفت و جای وجود آن
 در راه معادوت و آنکه از اباطع و فیلد کوسه

در نظر مقام

در هر تفرقی مقام را به دقت گفته که یکا از آنها غلطه باشد و آنکه
 گفته و دیگر را با حداث عقیده بر دارد

دشمن در عهد اولی است در صورتیکه تا غایت تقویت گفته
 موقع یورش در آنکه باید است بیاید و از برای آن که کم دارد

از برای آنکه محلی است و دشمن احوال همه مدافع مقابل شوند تا پیش
 آوردن آنها چند آن دست نگاه داشت که مقدر دشمن معلوم کرد
 و پس از آنکه به عقبه در آنجا اشغال کرده قوت مدافع باشد

تو چنانچه را اغلب در آنجا است از آن جهت که آن آورنده ممکن
 است اتفاق افتد که نگاه داشتن قوت اصلی تو چنانچه
 تا بروز مقصود دشمن و نشان از موقع یورش بسیار است

بسیار خطه اول به افعه نقاط عمده و مقید را تحت تصرف
 شوند و باین آنها را باید که قوت مصاحبت نمایند بلکه
 هیچ محلی آنها نشوند و باین واسطه دلتما را به افعه طوق الغنا

پدیده آید که هر کلمه در آیه قرآن واحد یا نشئه و غیره
خویش

عقبه در صورت در صورت افعال کرد آید و تادست در
پوشیده و سیال و لطف یا نقطه دیگر از بیاه که اهمیت
داشته باشد مقارن اعتبار کند

نوار در بدو عمل از بیاه به شیمی جوید تا علامه پیش این
دشمن گفته در ایام از نقطه مدافع نگاره کرد و در باره
از باره و این مقام را کن شود که از آن همه تاقیت بود
بر صیاح دشمن برشته داشته باشد

بیاه همه در دره درک تینی مقام که در آن هر نقطه
کرد به بیاه که در راه تا آنکه و چون کار به ظهور است
اسم داشت که اولم ساف کرد و در تیب بیاه گاه
باز داشت را که شد تیبیت و قیاس دارد

در مقام حرب آمده بیاه

(۳) نهنگی که هنوز دشمن دیده نرسد و گاهی است که بیاه

نکته ضایع اما ده نگاه دارند که در مقام مدافع است و نشئه
کرد

روز قیامت که بیاه نقشش را که نشئه پیش فراد
مدافعی را از دست برد و تاقیت دشمن محفوظ دارند

حفظ نقاط تکیه بنفیه (از قبیل ده و قطعات منقسم در ده
چنگل) بیاه که بیاه که در نظر آن معنی
بیاه که تیب است و در ادراک بیاه به بیاه در این صورت
بیاه اما ده که نشئه و مقام او را مقام آمده بیاه
حق و بعضی آنکه دشمن به بیاه که در مقام بیاه که بیاه
نیز به در موقع مدافعه را که بیاه که بیاه که بیاه
که بیاه نگاه دارند و لیکن بیاه که بیاه که بیاه
خیال دشمن ظاهر کرد

در مقام

(۴) در مدافعه که نفیر به طور است در نقطه رد و تیری

نیت در اعتبار آن طریق است

در ده افند چندان خبر گفته که فوت همه در بیاد آید
مقام گفته شود تا با خود تازه بجوم آورد
که در افغ مقام از زرا این اختیار گفته که بسیار
ترقیب و دشمن یورش نشود و پسند آید خود را فتنه
با طر آن مامور دارد و در آنکه گفته و حکایت کرده و
مجید شود و در وقت بطریق یک یک بر سر او بیازد
در مقامات شایسته مدافعه دارد
در حق نام صورت مدافعه نیست که صورت آنکه کارش
و همه که در کورت مدافعه پوشیده و پنهان است و این
مما به اگر در ب نقش بنده و در انجام آن خطا یازد
طریق تحت سلوک است و نتیجه خوب خواهد داشت
بسیار متعل گفته و طرح ادراک زنند
قرآن پیش از فتاده نقاط مدافعه که در خطه
مستقیم و افغ شده یا نشسته لطیفه دارد که مدافعه آن
اگر گفته نشود بسیار بتر لال نفع بسیار خواهد

و اگر ما بر دهنده کمک و بار او بر آید باید در هر مقام
مدافعه بخارید و باید دانست و روشن است که مستقیم مقام
نمیست بود که خود مقامات به دلای قلم نقاط
در افتاده و پیش از فتاده و پیش از مدافعه نوان گفت
نقاط خود مدافعه که از مقام اصیل دور افتاده باشد و
یعنی اکثر تقاضای افغ باشند باید به پیچش پیش مدافعه
نظاره نمود بلکه باید آنها را تحت تصرف کرد و در محفظه
مقام اصیل نیز مفید نماید که است اما

در شرح صورت

صورت اول مقام آنکه مدافعه را نامیه (۳۳) علامت
و در آن فقط نقاط افغ تفریح کل با زور را پس و با
کتاب راه و مانع یزدک یا زور صفت منفرد است
در صورت اتمام عقب و وسط مقام در پناه بهینه بهانه
تربیت نه سفیم و لواره در فتنه است
صورت دوم مقام چهارم است در اندیشه از جمله مدافعه

از رتبان نره غلط میخورد در کردن در مدد کردن
 عقبه (بنا) کتار عاده دقت خط زبانه و خط خطی که در خط
 مقعر است پیرده بیک کردن کتار جری است بنده و خط
 عاده را طرزی توپخانه کردن کتار جری است صرف اندیشه
 هر یک طرزی اما غفلت گفته کردن چهارم کتار جری عقبه است
 از باره کردن جدولی از کتار یک با طایان از رتبان
 نره عاده است گفته باین طریق که کردن به افق و
 کردن در خارج عقبه اندازنی قرار سه کتار طایان
 بنظر خط عاده استمال دارند و چهار با طایان
 در عقبه مانده (۲۷) و سه دسته به افق پیرده آید و
 دسته جللی (۲۸) دسته عاده کوم دسته دست چپ و کوم
 در و دشمن از سیدان کتار گیر و دسیال مایه و نوب
 قرار گیرند

صورت کوم عان عمار به موقع یورش دشمن یا اول است
 معین نده و محفوظات و به آن بود کتار جللی است بهینه

کردن کتار جری مستقیم باز در راست دسته دقت
 در کردن چهار یک داخل جللی زنجیر و عطف و در پیرده
 با طایان هم رتبان اول در کتون یو طایان
 کتار آتاده است و با طایان کوم ثبت سر آن بنظر
 جتا نکه نام رتبان اول شخون کتار دار جللی است
 عقبه رتبان هم عقبه قطعه جللی که یک قرار گیرند و کوم
 پیروز آنها کتار و طایان در چپ جتا نکه یو طایان
 صورت چهارم در استمال بهیه است کتار مستقیم است
 به طایان بر آن جتا نکه است که چون دفاع باشد که حمله
 قوت عمار در باز در چپ جمع و کتار تا بینا زور است
 حمله آورد و او نیز قوت عمار در چپ گرد آورده و باز
 راست دشمن که فاط از خاک و استعدا در نیا و خواه به
 حمله برود و در باز در راست همچنان به افق کتار و دشمن
 شکست راست از حمله میگزارد

در این خیال خوش و ضعیف باز در راست بنظر نکل تکیه ان

حکامه است برده اند

لیک باطیان از رزبان او را بخت جنگل بعینه فرستند
تا به اخته شده از آن ملکی باشد باطیان هم از آن
اول عقب باز در چپ قرار گیرد و دوزخیه حمله جابر اعنه
یا بنایت دخت در آن همراهی کند نام رزبان هم بود
به اف از رزبان و جاب هم پیش رفته صورت حمله
کنند و بخت خانه از بخت سترجه باز در آن است و در
این بودش محکم را باید دشمن با پناه حمله کارب خود را
کنند و آنهم در مقام که به اخته بخت نامنا صلیت الم
در حمله جاب نشاء سلسله و انتقام فرست است که از
رود بر دوزخیه و در دشمن نفوذیت نزدیک خواهند
و اگر در شرف نور ملکی است که باز در اف بختیه متهم بود
شده یا شمشیر از آنکه باز در ملکی در بخت بر خورده
یا دست بر در زده باشد

دوش عرب کلبه

اگر چه هر چه با یقین دیگر تشکیل یا به رزبان در پیکار که با
با غایم رسیده باشد به رزبان در رزبان که نایه در صورت
انها از هم دیگر نیابت ~~تحت~~ است و است
(۱) اختراع

(۲) کار به ایستادیش بر دوزخیه

(۳) نفرین

(۴) تاقب یا بر کشتن

به حمله

بنا بر انب از مارش رفته رفته به رزبان به پناه
چنانکه پیش تر ادل چون به دشمن بر خور و اختراع حمله
کنند اولاً در آن استقلال به دشمن نفوذیت نه در کشتن
که در بازوشت به مقام دشمن میسر گردد و توپخانه نزدیک
که ملکی باشد از توپخانه که نفوذیت رزبان و با به توپخانه
به اف را بجوړ کنند نمودن استخاد خودش و او را از
نقدنهار به ده نفره گردانند یا مصلحت پیش رنغا

نموده اند و اینها را بر سرش نهاده اند و بپایان
خود را هیچ آلوده نگذاشته و دست بیکار در نیامورده
افتتاح نقیض احوال دشمن و حال خودی است چنانچه
کار دشمن است تا بپایان بیکار آید و نه نشانه و کار
اصح بظاهر بیرون و درین محال که در گذشتن فرا
که چون فرمان ده کل بنا بر آنچه از احوال دشمن شده
راه و طریق می باشد و ادالت بسیار است و اینها
در حرکت بود و سواش ریش دلالت کند بر قطعیت
فرمانیه و باید دست العمل فرمانیه کل را در آن تردید
باشد و هیچ گونه فتح آن جایز نیست و فرمان ده نباید که
فتح غایت در آن کند که اندک تغییر کم موجب گردد و
دانشش فراوان خواهد شد

لطیفای به از شورش بریش اصیضه ان امر از نسخه ای
بسیار اختیار مقام نسخه یافته با صلاح بر آید و یافته
نقصه اخرا نه مان غیبت شده فرماندهان جوار

از خدمت مرجعه بخودش مستخفیه گرفته و این است
که در آن دامن جزیه خود فرمانده ضعیف نشود و تکلیف
خود را از لفظ در التماس نماید که از نقل حق برخط
اجودان اختیار ملکی است عقیده شما در مکتب حکومت
فرمانده کل و در غیره تفریق می باشد و باید از این
محفوظ آنها را فرصت نماید و بیکار را داده باشد و
تمت که مقام می باید و بسیارند که باید انبساط
است نه را تا به نام همراه دار با بعضی موارد خود
عقب رود که در محال است تا در مقام احتیاج می باشد
به وضع می باشد که امر در محمول است و این چنین گردان
در عین دلایل و بر دین آن رفته رفته تفریق در محال
که قوت اصیضه دشمن پس از گردیده از فرماندهان
بپایانده یافته و تحت توپخانه از طریق مقام شروع
کنند و چون باین واسطه حمله و تیرجه حاصل نموده و مرجع
ریش عقبه و گنایت متزلزل شد و پیاپی به همراه

کند و آن عبارت است از زود و خرد و تنگ و تنگ و تنگ
مردت چنانکه ریش و دماغه مدبریم نمیدیل باید و زود
نار و پاره بکار آید

همچو که در این نقطه از نقاط دهنی هجوم بیاورد
تخیر کند و دهنی تصرف شود و گوشتش مدافع اینست که با
دعوم بفرق اب حرکت مله در او را از رفته در مقام
غذا نماند تا در او رفته گردد و اگر قسم باشد
سرنیزه که باره در مقام ببردن کند چون بی از این
نیک از ضایعی میرسد و در دیگر از مدافعه او بکار
تفرین حاصل گردد و آن بایست که با سبب اوله و اصل
و تا آنست که جانب ضعیف میل از دست نه نیست
اعتبار کند و قوه ناز و خوف را بعد از آنکه دارد و تا
خوار نشی بیاورند و اگر طرف پیر و زنده را میرسد
دشمن را قبل از برکتی ادیا قوت ناره دست گیرند و
بر آن و او خواهد داشت که تا نفع آخر قوت خود را بکار

بیاورد و مواضع است تجربه این عمل انحراف جانب ضعیف
در تنگ و تنگ

شکستن کار بعضی را از تنگ قبل از نهیمت قاعده کلا آنست که
موقعی که دشمن از همه جا زور آورده است باید در سخت تر بماند
و این بگویم غرض از طرف دشمن یا با ضرر از تنگ عقبه در پناه گاه
که خطه هجوم مدافعه است حاصل خود را تا به نجات بخشد
و در سوره حفظ هر چه می باشد از بران خطه از تنگ
و اجابت است که عقب قرار دل در مقام دفع جنبه ان پادار
که شب شود

در تعاقب

فقط بقا و تنگ و تنگ در سبب از دشمن کردن کردن تا نجات
هند زود تر شکست خود در اخوس و اندوه است باید که
برده شود و تا قاعده قبلی موقوف شود و تا نجات
و استعداد اخوش از نیت شده باشد تا نجات
ضعیف در شب قرار را زود اند از تنگ تا مقام بخیر کند

(Belle-alliance) تعاقب در این زمان
بدان جهت قرار است که الله دورتر متعاقب باشد
همه بدن بر مقام عقب قرار می گیرند و می کنند
خفته وقت زیادیه هر دو در این امر متفق است
که تعاقب دشمنان هم کرده باشند زیرا که وقت
انگیز این عملها کفایت نمی کند و تعاقب را باید تازه
و کلن کار را باید

کدام مدافعه

نه همه مدافعه در آن است که باید چندین صورت را
داده باشد تا دشمن را که در آن دور آید و باید مدافعه
به دست بیاورد که تقویت سرخ غلط و بی فایده باشد
همین در مثل خط استال هم حاصل می شود است از
که بر همه کفایت ندارد و از این جهت
باز در اصل الله در یک تجربه منفی تا وقت آن داشته باشد
و استقامت حرکت دشمن را قطع کند قبل از وقوع و در

باید مکان داده که اختیار نموده که او را از این پیش می کشند
و چند آنکه دشمن باید از شدت بمقام می رسد که در آن
قطعه را بقیعت بیاورد که در نگاه دار آن مسئول است
و باید فاصله باشد مخصوصا راه از عهده حرکت دشمن را باید
در همه اعلی نیست و در امانت توپخانه هم وجود دارد
وقت مدافعه را باید در مقام اصلی قرار داد و تقویت
کارها پیش از وقت می رود و به جای نیست چون شکران
آنکه در علم حرب و امداد در آن اندیشه و الا باید قضا
که با بی بمقام نقل می کنند بعد از آن زمان دارد
در یک دور در حقیقت مدافعه را در این در تقویت کارها
باز و بی دارد و در پیش نه می نماید که همه در اقل از وقت
بشکل صورت به با مجبور را زد و آتش غی را به خوف در
تقویت دشمن حرام نکند که اگر سوار بر تقویت خود دشمن زد
بر مقام او و خوف یا بدین کار می باید در یک دور توپخانه از
تقویت کند و این کار به اغلب بر خود را در زمان

مخفف غش شود و بدافع باید کسی کند که حق الحسد و حقد را
از عالم این دود ببرد و نشاند که بنصبت آن عقیده را بکار آورد
هر چه جانب باید تحت نظر کشند از آنکه ذوقه استعداد خود
خود بکار رزار در آورند

چون بدافع قتل از صفات استعداد آخرین از مفریت کند
باید عقیده با تریغ که لا اله الا هو گفته و بر سر پا آورد
صورت مادرش از نمانت و شش محض دارنده هرگاه
توت آنه دیگر موجود نباشد باید بدافع هر قسم باشد تا بآیه
شدن شبیه دار از کتب در پناه تار یا عقیده کشند

ح در است حرب

و آن عبارت است از پیش بردن بیابیدان و بکار
بردن بیابان اسلام کار به اول همه آن بردن بیابان
مبارک طرح جنگ است که در دله ریخته باشد و اجرائ آن
باجکم کل خطی است که در فاندن آن همه قصتها رجوع
و با احکام جزا خواه نوشته و خواه زبانی که هر قدر

از سال نژاد

مکمل نشسته که نشسته بر احکام مفرده مخصوصا از جنیت محبت
و نفع بیابان از خود و همه یک تیغ جمع دارد لیکن باید در آن
آن در ترافاتی اوسته در زمان بسیار خواهد چنانکه غیب
فراهم نیاید و موقع امتحان آن عالم تواند بعد که تمام محیا نیرا
تعرف خواسته باشد که باید تحت نظر کشند که صید مقابل
او ایستاده باشند از احوال او اطلاع حاصل نموده
در عبارات اتفاق (ضبط و تفریق) هیچ وجه ممکن نیست که مکرر
صادر تواند شد

در احکام از هر قسم که باشد باید تعهتا بر سر هر ابرضه
و مقصود و کما غیر که در دشمن در دست باشد (تکلیف
عقاب (که) تکلیف تعهتا بر همه به (در) موقع که اعدا نماند و اعدا
بنا باید فرستاد در تعرف مقام بر آنچه نه نکر شده باید افزودند
نعمان نفس از معام که باید تعرف شود دستور العمل در فراهم آوردن
حفاظ و غیر

اگر از راه فرار از او در دو خاسته باشد عقب بنشیند باید
 به آن که در جنگ با او است و اگر در جنگ با او است و اگر در جنگ با او است

کل سپاه باید از صورت مریض خانه و گمانه از فرشتگان
 در پیش بردن سپاه نباید فتنه آن شتاب کرد که به دست یار
 و با پیش بردن سپاه به مقاصد باشد که در هنگام حرب بسیار
 بلکه محتاج است که تغیر دهنده بتوان داد

و است در طعن حرب

بر ارباب را پس شده همت که رسیده که در کل عجز
 محض غلبه است که او باید خارج محوطه حرب در جای امن
 و در آنجا باید که در جنگ با او در نظر داشته باشد و آن
 ملاحظه اعلان در این مکان نمود باید توانسته رسید

و است در پی حمله به عورت است از عقبه میرزا ارباب
 دستور العمل بر سپاهان سرگرم کار از روی در مسرت است و عقبه
 دانسته (در ۳) نفر شخص سردار

شکریان باید در میان جنگ بر روی الا سگهان سلطان

و حمله فرشتگان باشد و اگر از آن حمله توانسته بود و فتنه
 در حمله دشمن کار را از پیش ترانند برود و در این لحظه
 که موافق را در او یک جنگ بریزد و دنیا به احکام این فتنه
 در آید

سلب اول ارباب دستور العمل در صورت اتفاق توان
 اوقات

اگر ایما حکم در بین حمله از غیر تا بر بند (کل) اگر
 حکم عجز در آن شده است و حکم دیگر هم باشد (و)
 قوت سپاه از آن در جنگ خفیه شود

مصلحت حرم استمال عقبه ارباب کار ارباب است است
 کل فتنه بر وسیله عقبه در انجام و گمانه از آن حمله تا فتنه
 که در عقبه را نباید زود از دست داد و همچنین نباید در وقت
 اوجین آن حمله نمود که خلعت موجود شده یا نه پس از آنکه
 عقبه را ترانده یا نه تصرف شخص فرمانده باید نه زمان در مواقع
 باید که زمانه مختص باشد و هر گاه معاصف اگر چنین است که او که

تجارت و تجارت سردار تپ سیه را حمل دارد و در شکران
 تپه از شکر و عسل و در وقت آفتاب و تفریق حاصل از آنکه
 چون در دیریا کبر در عرب *Lamirah* و زرا
Gravelott در *mollke*

در کار به ملک

هر چه به میر بخت و سعادت و عافیت و کسب و کرم و کرم
 سیه آن که به نایب و تپه عرس و کرم و کرم و کرم
 سیه آن از تپه و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

پیاده و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

تپه و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 دو کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

در نایب و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

تپه و کرم

در کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

اول و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

و تا آنکه از آن ملاحظه شود که در این ترتیب و تدریس
 ۲ تا حفظ جمله بیاورد که بیت آن قرار گیرد که پیش آید
 و شش بهر وجه دامن که در آن خواهد بود بجهت آنکه هرگاه
 بیشتر باشد دامن در تقییر

از قیام در بر نیک بیاورد که مقام برین جو باید رسید
 سوان دارد در هر یک که در نظر از قیام در هر خود رفت
 است و بیشتر است و طبع است که در آن معنی باید فهمید
 بر زیر این خصلت که

هر مقام در آن از برای هر مقام از برای هر مقام
 باید معنی الامکان بیکدیگر رسانیده و دانسته باشد

در مقام مقام مبنی و آن از قیام تفصیل است و دانسته
 آن باید همه جای که بود اسرار را بشناسد و دانسته شود
 و در این فرجه محسوس خواهد کرد که بینه کاه از قیام است
 از برای این و شش در هیچ آن که در بینه و در کاه دانسته
 بر این باشد باز از این غیر محسوس بدیده آید هرگاه معنی

مدرست قیام در آن مقام قیام است و باید معنی الامکان
 بر این باشد که محسوس تا بیاورد آن معنی آن بهتر
 شده و در آن دانسته و این در طبیعت که از انفاق او دانسته
 باید انلا محسوس باشد که هر جا که دامن را بشناسد و در آن
 گرفت بر نیک مقام از غیر و در مقام نیک فراهم باشد
 معنی قیام آن باید بینه و در آن معنی دانسته باشد
 بر این معنی غرض بینه و در آن مقام از انفاق او دانسته
 بشناسد این را باید از برای هر مقام از برای هر مقام
 و دانسته قیام آن باید دانسته که در آن مقام دانسته
 و در آن مقام بینه و در آن مقام دانسته که در مقام دانسته
 در آن مقام بینه و در آن مقام دانسته که در مقام دانسته
 محسوس بینه و در آن مقام دانسته که در مقام دانسته

مقام مقام بینه و در آن مقام دانسته که در مقام دانسته
 در آن مقام بینه و در آن مقام دانسته که در مقام دانسته
 در آن مقام بینه و در آن مقام دانسته که در مقام دانسته

بیا به خاطرند افند عاشقید مود را تصرف نزنند
 مقام پیرینه که در دامن پائینه در صورت آتلا تصاحب
 باید کرد که از این به پند راه سخن در دست توان آورد
 توبانه را در عاشقیه بهمان قدر در دهنت که بهات عهد و
 دشمنی (دره و ضلک در راه بیت) قرب بآتش خرد کرد
 نو را کرد رسید ان دلیر با نه داشته باشد عقبه چنانچه
 کرد و با موقعی هم خواند آورد و لازم به اخذ عبارت از
 حفاظها که در عاشقیه فراهم باید آورد (حفاظی که در
 و حفاظ قرب و ترتیب عاشقی و غیره نیز بهینه و بهینه
 در دهنت یک دیگر آتش نه به امداد است توان نمود که در
 بحث Spischeren ۱۸۷۰ و خصوصاً در یونان ۱۸۷۷
 زانند و به و غنائی که از افعال آن قایده کثیر بوده اند
 که با به در ترتیب آتش غنچه محبت احتیاط کرد که اگر غنچه
 و غنچه است که در راه بر آتش غنچه ملی به مقام بر تفع نه آتیه
 با بنده در عرض تلفت خواهند بود

چهارم بپوشید به بند و روشن کار به
 کش کش کار به در سر مدینه بیت و پورش به معنایست رفیع
 به موقع بخشی شود (ب) بکار یا رسد بن جلد مقام (فتی)
 و کار به (ص) بکار یا رسد بن جلد مقام (فتی)
 (د) بکار یا رسد بن جلد مقام (فتی)
 در موقع اول باید بهینه و خطه شود (ا) در اردن صبا
 که در وقت مقامها را بهینه و خطه شود (ا) در اردن صبا
 حله را باید بهینه و خطه شود (ا) در اردن صبا
 را در بهینه و خطه شود (ا) در اردن صبا
 قشقه را بهینه و خطه شود (ا) در اردن صبا
 در حدود و امتداد الحقه در حفظ کرد و این مقام در
 که در اردن و خطه شود (ا) در اردن صبا
 و نفی تا نه (د) در خطه و خطه شود (ا) در اردن صبا
 تا صله از عقب بیایند با چون عاشقیه دست بکار نه انچه
 محبت دست بکار بکنند (د) نو را به در سر مدینه و اردن صبا

کلیتاً عرض نماید که اینست که است ارفع دره را در دست داشته باشد
 که دره را در دست گرفته است و اینست که دره را در دست گرفته است
 که اگر در تصرف باشد اینست که است ارفع دره را در دست داشته باشد
 در دره اتفاق خواهد افتاد در صورتیکه تربیت یافته باشد
 آتش ببارند و غیر اینها باشد در حالتی که خواهد بود

فصل دوم

ماریه در آینه صید آید بدین

که ملاقات کلیه در خصوص صید چنگل و امکنه

(۱) در قایم و چنگل و امکنه عاید شود

خوبید در افق (۱) حفظ طبع بپایه خاه در آن ایام باشد خواه

انها (۲) خفت طبع بر وجه در حاشیه و وجه در داخل و بیرون

فرام آوردن مولد لازم (۳) حسن السعال است از بی

تکلیف آنها بدینست و غیره و تیر انداز در غیره و بدین عمل و غیره

بنابر این واضح است که چنگل و بیابان و ده تکیه گاه و طبع

و اگر کسی این را بخواند یا آتش تصدیق تو آنست که در حفظ

نقطه طبع را استاصیه باشد

در مقابل این قریب معایب ذیل باید محفوظ شود (۱) است

ماریه و تیر انداز است بر وجه بر تیر انداز ماریه به طرز

خارج شود اگر انجام آید موافق نباشد مریه را سر زده خواهد بود

و اینست که ماریه را در آن کشته شود و در وقت بوش

به افق مریه بر وجه بر تیر انداز ماریه به طرز

دشمنه است افق ماریه تیر انداز مریه به طرز

تربیت یافته است و تیر انداز مریه به طرز

بهین معایب این استاصیه نیستند که معایب باید بدین

پیشینه و ماریه این در تیر انداز مریه به طرز

منتهی حقیقت ماریه به طرز است که از معایب تمام

ماریه را در تیر انداز مریه به طرز است که از معایب تمام

(۲) اسکان اسکنه در ده افق

باید حقیقت در افق است و ماریه به طرز است که از معایب تمام

از ده افق ماریه به طرز است که از معایب تمام

در غیر آن حفظ هر یک از آن که غلبه تحت برین باشد
از آن جهت برادر دشمن بر عهد او است که در آنجا نباشد و بگوید
آتش برینجا نه علمه و در آنجا آتش را غلبه بود و از آنجا
از آن جهت و حفظ آن حرف کرد اند با اینکه درینجا نه و تحت را مستوره کند
بن بر پیاده علمه و در آتش مبار و در مکان ادویه احسن از آن
است و غلبه مقام بغیر و در در صورتیکه موقعی از آنجا
بدست نماند آورد و در وقت برینست که قرب نماید
بر آتش سیدان قرار اختیار کند بخند و علمه یا کفایتی او
است که با ما به بر زود از موقع خود دست بکشد یا بگریز
آلوده شود و کرم آتش پیاده را مانع شود و بهر حال آتش دشمن
بر یکی مستوره مقام کند

در بر اسون مقام با آتش سیدان در راه و در راه است
یکی با قایده اند که همیشه هم آتش که در غلبه مقام بخند
اوقات

عاشیه عرک غلبه در آنجا

عاشیه هر مقام بر آن مخصوص مقام مکتوم که به ده و جنگل و باغ
بر شده است موقع حقیقی به آنجا منتظرین خواهد بود و یکی
نه چنانکه بر از باقی آن آمده اند و آنجا در آنجا باشد
در داخل آنجا در جنگل چون دشمن بر پهل سون آن مستوره
بنگاه کلاه در قسم مقام به آنجا رسد و در آنجا در
فصل عرک مقام به آنجا است که در میان مقام است
که قیاس آنجا وجود از دست رفتن با بر مقام ممکن است
آنجا همیل باید باقی و تخییر مقام است فصل خطه به آنجا
غیر از خطه اول که غلبه تحت بر آتش خطه اول را غلبه
نه نگاه داشته و در آنجا در مقام که بر آتش
کند و در آنجا در جنگل دشمن در آنجا فایده فصل
وقت در وقت است

عاشیه عرک غلبه در آنجا ماند و در آنجا فصل غلبه است
رو به راه اول و با بر مخصوص معنی کنند و در صورتیکه
شکام زود یا غلبه تفرق شوند صفات هر یک از آن قبل یا به
(ا) باید از هر طرف حضور و قابل به آنجا باشد

(۲) باید عقب نشینی بیاورد از طرفین آن ممکن باشد

(۳) باید داخل مقام محصور را راه را باقی خود بگذراند

(۴) باید در آخر مقام بپوشیده یا شعله بپاشد که قوی باشد

از هر راهی که تواند رفت و معقات و فتنه ها به بین تفصیل است

(۵) باید همه صفات را (چنگل) از یک سر تا سر دیگر قطع

کنند تا همه بر نفس از آن با خطه اول ممکن نباشد

(۶) باید مانع در پیش داشته باشد از هر ضایع یا مانع دای

د و در هر یک و غیره

(۷) باید راه را به دو نیمه از یک طرف نشانی بپایان

باشد

۴ در تقسیم مقام و استعمال پیاده در دهانه

پیاده باید از یک طرف از راه را در یک خط مستقیم بگذراند

نه مستقیم نه انحنای معترض مقام در انت قریب از خود

قوت شان بلیه بقوت مقام داشته اند بر اسون است

در هر قدم یک یا دو پیاده به دارند اگر پیش از این مقام را

بسترفنی و عقبه بپوش
بخش شود

خواستار باشند به بند یک طرف میبایست با تمام تنگ

و از طرف دیگر از تیر نه و شش فرساید و در فایده حاصل

رشد و از عقبه بپوشد که با راهم است گمانه می شود

تعمیر معرفی به بین تفصیل است

(۱) معرفی معاشیه (۲) عقبه دان (۳) هنگام از دست

رود و یا از یک در آنکه از علی نصف شکر اما سو نصف

تعمیر مقام کنند که چنان تقسیم شود که نقاط خود و احوال

و نقاط معوض نقاط که مخصوصا در خطر باشند بر دانه

محول شوند که بجز و ملک بخیریه کردند عقبه دان که تقریباً

از نصف معرفی است از یک طرف بجز است یا تقویت

چون نقطه بر شش و شش معنی شود هر یک بر دانه و شش

بمقام در افتاده باشد و چون تا من معرفی بر اسون است

فضل اگر وجود داشته باشد عقبه بپوشد و آنرا به صرف است

اول تبدیل به دهانه و عقبه دان بر شش هر یک معنی

ده و گردن و شش تقویت معرفی چهارم یا از رتبه معرفی

بنح در عمارت به خوش انجام نقاب دشمن و در زیر تخت خطه
از این اتمه در جوب و اهمیت عقبه فارجه معلوم است که
فقدان هیچ وجه جایز نیست و باید حتماً الامکان غرض
در ابادی این راه که تکیه عمده از مقام باشد آنرا بقوت
تصرفی

عقبه فارجه پیاده و نصب بنا بر قانون عقب و خطا باشد
که در اصل الحالت باشد قرار دارد

در استعان الله در راه

پیاده از برای اصل و کلیم دیگر در استوار است و از غیر از
عابری و نقیضی ای چند فقره بر عهده است
(۱) حفظ مار و زنجیر پیاده (۲) غده پیاده به افع که با
مقام کلیم باشد (عقبه فارجه) بیک کات در درخت
پوشش برایشان و بر یک بر عهده دوار است که مملک الله
پوشش کافی تو بماند دشمن است و به خود کند (۳) ص
بر دشمنی که از مقام میرا غیران ببردن آنده باشد

توب خانه تخت و تکیه بر تکیه خانه و نشسته گشتن کند
مرد و مقام او را مخصوصا سوت و در اثر آتش نشسته گردد
برای پیادهان شراب من و بر سنگ و حفاظ و سولای دعا را
ایشان یا کارنا در آتش بسیار و درون مقام چون بدو
نظر و شناخت نشانه است سردستی آتش یا ریه نا کلیم
و آنرا ضیاع و قعر نه در دوار است باید مخصوصا نکند
که به از دقت نزدیک را نه نخورست یا تفرق و در کت ترنگه
موت به آیه و شوم و عقبه فارجه او گردید و کارمانع در او
باشد خط و زنجیر را استواری علم هر یک ده تا سبت نفر
یا اسباب و اوزار را در پیرو و نشسته اسم بر داشتی پیاده
است همراه

و که از شش ماه به در راه و جنگ

بیک واقع در کفنی حاشیه است از برای اصول فخر
نمونه نکره آتش توب خانه نشسته از راه شرط است سر به راه
ت شدن مداح است یا تفرق یا از کجوم آورده باشد بر کوه

بدرتبه در نقش هلاله در رفته در وقت از پیرامون مقام
خارج است و تقریب آن یا به ارضها رسیده در لنگ
و گوش طرایی زود باشد که جانبی در هم برونند تقریب به قبه
اما اغلب در اصل مقام است هر که در خارج مقام خواهد
خواه چنگل قبر و زشت نماهنگی داخل مقام از در زیر نیست
و گوش هلاله در در عقبین تقریب خارج در قمر عیار است
قمر از داخل مقام الحیف آورده یا نه (Baqaleh)
در حینک داخل یا به هر طریقه در همه آن باشد که فضا
قضا رسیده در در مقام اسحق نازد از اخص موجود باشد
و تقریبی آن بیرون صاف نهد، داشته اعتدال در رسیده
چون تمام بدو یا باقیه باید آنجا با تمام و تنگ
کنند و باقیش خاصه کجایه و بالا فرود بندد در آن رسیده
تا تیر توپخانه که بسیار معتد تواند میدهند و تا کجی شود
که راه از تنگه فیروز کاغذ اعمال ادیان انجیر و
مغز و تاندر یا به ایسا بنظر خود که در داخل مقام

رکود و محض حفظ است که رفتن در آن نیست و ازین ملاحظه
بیدار است که

- (۱) در محرابه چنگل بر سر نهاده بیشتر چون در اسکله در حد است
- (۲) محرابه داخل چنگل با برام نهاده در نه خانه کار داخل است

تواند بود

اهمیت چنگل از ران محرابه به چنگل چوب آن متعلق است
چنگل روشن که چوبهاش قرمز و کلفت باشد از اهمیت بسیار است
و ادوات که حرکت از آن توان کرد در اینست تنه درختها
محفوظ و آن نه

چنگل که به دور وقت است داشته یا نه به اینرا
نظر دشمن که به پیر شده لاشن حرکت را دشوار کند و قطع نظر
این معاینه آن را نماید تواند شد که چنگل به کار آمده
مانند زبانه در پشته در چهار است
بسته آن است حفاظ کافی نه بلکه حرکت را دشوار کند
دهد از کار خود

تلاطمات مخصوص درباره چنگل اسکله
انگب کل محرابه در ده دیانتات (اتفاق او نه)
شهر ازین یک دیه قطع را نه و تا نظر کنند زیرا که
در حق اینها عمل محرابه به تناسبت و از اول (زیرا)
به افند طفرایم نه اند از چینه به افند اینها اول است
که مقدم اینها مقدار اختیار کنند و آنرا موقع نه افند
دهند

۱- دیانت در ده ایلام و تواند به افند بیشتر به
ملک است تا در چنگل که به پیر شدن آن خوش و سوار
زیادتر است و داخل آن خانه به تناسبت افند
که شته ازین کم اتفاق افند که در وی تر از آن باشد
که معاینه آن را نماید در مقابل این حرکت در آن
خارج از نوکجه ایستاد و نور است و از آن تر به افند
نمک نوت است و بهل دیدان که
مرد در آن باید است محرابه مانع معین داشته باشد

از پشت آن دخانه از رخ بکام باید خوب آتش قرار بداد
داخل آن اگر سید اند دشته یا شده که راه آهسته بمان
شوند سخت محقق است و از سر راه آتشی عقبه و از رخ بکام
خود دعوتها را آن اگر از سنگها خفته شده یا نشسته و
رخ از نه و علف نمیشد بقیات سنگی است و بیا بزرگ
دیکر در طلعه دسینه صحرای یا شده اند دسینه دسته
۲- یا غایت

در یا غایت همار به سینه در داخل هیچ انقباض نیست بخوا
آتش تریب خانه صله و رفوت مدافع در داخل شکسته می شود
و بیکر دنی مد و دنام مقام می شود و شمس است
یا غایت مفرده این صبر ادا دارند که توب خانه تنها
از بار در بر توان آورد چنانکه دیکر کار در افغ غایب

همار به در سر راه
صنک راه تهر از حیف اسکند است در داخل شکسته
محرا که اتفاقا اوقته در همار به غله این شهر است

و از بهر بیشتر در حیف است که در ایطه آتش دشته
پیدا شود
در راه آهسته بار بکام دشته و در سوتج آنها انب در مقاطع است
و فرق است میان همار به از رول طر و همار به چرخ
در کدشتی از بار بکام

در حله مطوع از طرفین راه خانه بخوابد و ایطه دشته
روند تا غایت رسد که همار به بار بکام دشته و از رخ بکام
بار بکام در از طرفین از حیف یا شده از عقب یا پیش بکند
و از رخ بکام آن آتش توانند یارید تقریب همار به
سینه به تخم این خانه است از توب خانه به بار بکام
و قایده کل دارد از رخ بکام شهر لک یا غایت
شده با توب آمد دیکر بجز است شهر اوار همار به
راه کل خار صحرای دشته و همار به بکام بکام بده شود
کوچه دنیان دشته همار به در کدشتی با طایفه و سینه
پیش رود در غایتها همار به بعضی سر کشته که کلک دشته

رویش از دهن عقبه ام خوش باشد در میان اصحاب
در کله حیر بدون استمال خانه اطراف می از تو
بیا رطای دزنند اگر باغبان شخص محله باشد آن کله را
در کشته تا از بدو ترشایان لا بد شود و بتوان
بورش و در میان کله منفی اگر کله خطه حفظ
استمال تو بماند بخوابد یا نشه که از کم زودتر بگذرد
میران

فصل نهم در چهار باب تنگ

(۱) در بیت آتک تنگ اگر راه از تنگ تنگه ما و قیلله تنگ
از راه تنگ که از تو را از دور و افغانی که در کله رود و تنگ
از آن تیرت تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
که آتک از طرف تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
رود و غیره) در از که در آنها این حقره ملکی باشد (از تنگ)

اعتبار دهنده تنگ با تنگه افغانی قیلله تنگ تنگ تنگ
تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
(۲) اندیشه افغانی راه یا از تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
بیا تنگ تنگ از از حرکت کردن تنگ تنگ تنگ

(۳) در از حرکت تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
تواند تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ

(۴) بهر تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
و تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
و تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ

هرگاه به که میزنند تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
(Königgratz)

عقب و قیلله تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
(۱) سیدان داشتن و تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ تنگ
در اختیار موقت یورش و خط تنگ تنگ تنگ تنگ

عده است از برای علم در

(۲) بعد از این میگویند که هر چه قوت خود را متوجه غیر ذلت بایک
دشمن کند وضع جانی و قریح شود که علم و قوت خود را از
کند اند و در آن حال هیچ آرد که راه بسته

(۳) علم و در پس از گذشتن از تنگه عادت به غیر دارد
که عیو و قیله مقام گرفته باشد

عقب مقام عقب و قیله است که استنداده و تقاب
دشمن شکسته و توار است اختیار مقام عقب و قیله
از جلو آنست لیکن در بعضی مع (حق مجبور اند که مقدم و قیله
اختیار کنند من علم از برای بار بار راه را باز
خواستند یا نه داشت (تکلیف پیش تر ادا در و رو پدید
و عقب تر ادا چون بهتر خواسته یا نه در و رو پدید
انگفتی او نمند و عقب در و قیله منتهی است از آنکه
مناظر ملک یا نه خواسته مقام منتهی و قیله و منتهی آن مقام
دو آن جمع شود

(۲) کامریات در هر یک از دو معابر بنشینند و ماه

(۳) مقام بدایع مقدم بیل

(۱) بدایع اختیار مقام باید چنان کرده شود که همه در این فر
بیرون حرف بیل تواند رسید یا بر آن آتش یا بدایع خطه
نشانیم و از به باید از طرفین برود یعنی شود استمال بسیار
است که خطه تنگه از برای پیش رفتن (او ان کارهای از برای رفتن
(آری کار مهم است) است در صورت اول باید علم بسیار حق
الاسکان زد و مقدم بیل جمع آرد و منتهی در استمال آنها باشد
و قیله در رد که رد از برای حاکم و تقدیم حاضر است و اصل مقام
باید چینه ان قیله داشته باشد که صورت بند را که در الکاف
بعد و هنگام زدوم در عرب اندام تواند نمود و منتهی خطه بدایع
باید حق مقدم از بیل در رفته

خطه بدایع عقب تر اول باید بیل نزدیک باشد و عقبه منتهی
میر حاضر قریب باشد باید اگر دست دهد در این دو خانه مقام
اختیار کنند به چنانی و از بهتر است که عقب بیل باشد

طریقی نیستی تواند کرد از برای آنکه دشمن بالا نبرد
مقام سیر و کمر سپردست تواند آورد که بدان دارد
دچار او شود و بیاورد و عده را در وکیل جا دهیم تا تنظیم لازم
چون بیاورد از دشمن در وکیل در آن شود و حق آن کند و مال
نمی خرد آن بینه دست کشیدن از برای رسیدن و آن
از تفریق در آنکه مایل جدا شود از راست قاعده اص
دست که در سوختن شمشیر و دار کشیده دشمن نزدیک
و نه به راست تربیت و نوبت از برای بکند و پس بوار
از برای بر تکیه بیاورد و به آن عصب کشیده مقام آخر
میل خواهد بود و بیاورد که از برای کشیده باشد
طرف دیگر از طرف کشیده تا دشمن است و از برای بکند
از دشمن بینه آن نزدیک شده باشد که کشیده از برای
در خط بینه چاره نیست مگر آنکه هجوم نه به تحصیل
چند آنکه بینه از برای کشیده بیاورد و بیاورد
غریب بوقعی و شود از دست (چون که از برای بکند)

در نزدیابیت بیک در سنه ۱۸۱۲ میل بون (چون)
۲۲ - عده هر حمله در هر طرف آنست که بیاورد
که با طرف تقسم است در نقطه تحت حمله برود و از برای
بجیل ترش نه پس بوقعی و از برای تربیت نه خوار کرد
مداق حمله است که همراه او حمله در نزدیابیت بیک بیاورد
مدون ضرر نخواهد

که مقام مدافع خواهد بود

۱ - مدافعه - مقام مدافع یا بیاورد تا صدمه نزدیک
را حل وکیل است یا تدریس و از آن مقام نزدیک
از برای حفظ معبر است و تا بیاورد ضعیف یا درشت
در مقام که را بر از حمله جواب و تبدیل مدافعه و درشت
فضا در دست است حمله اصلی بیاورد و در دست
طویل و محیط صورت تواند داشت و بینه امقام و در دست
اغلب برتر دارد

در مقام نزدیک با عمل تقریب آن بینه است و دست

در زیر پیل محفوظ باید بایستد از دراز آنکه حمله از آن نشود
و هجوم آورد از دراز آن نشین پیل به شکلی که هر تریه دفع کند از
برای این کار باید از مقام خود پیش بیاید

در مقام هر آنکه شکل نیم دایره را در دهانه پیل قرار گیرد
باید بر موقع پیش آمدن دشمن را خوب بماند تا آنکه
اگر تریه نه زاید در دست باشد بسیار مفید است که چند تریه
که در عقب تریه نه همراه نگه داشته چنان پیشه قرار دهند که
از طرف تواننده زده همان هنگام هجوم بکار آیند

و از طرف دیگر در دایره که نقش کشیده تا نفس دشمن را در
کند و گاه وقت بفرمانده که نشسته ازین استعمال شود در دفع
که از دود که نشسته باشد بسیار مفید است که تا وقت لازم
پوشش بیاورد است

(۲) حمله - پدیا که مدافعه آن ضرب شود از پدیا
مشکل است و باید تا مل کرد که آیا ممکن است بود حمله
یکه نشینی از موقع دیگر حمله فرستد ماریف یا سهل تر آن

و این ممکن است که بجله تا که آن شبانه بدون ضرر بسیار
محمولانند (۳) حمله در شبانه به پیل و حمله پیل
بدون لازم است که تریه نه تریه نه در دیده باشد و پدیا

همینا بعد تا قیام حاصل تواند شد پس که نشینی از پیل بر این
بیاورد که از پیل هجوم معین شده در زیر پیل در دست
نظیر پدیا پیل محفوظ و نشانه است چون فرمان صادر
کرد آن مقدم بر پیل هجوم برد و دسته حمله حمله پیش

از دراز بر رخ موانع و دراز پیل باید فی الاخر مقام
گرفت و اتفاق آتش نموده پس گردان بعد پیش رود

حمله و در کارهای به در دهانه رویه نشین پیل است و در
ممكن است که کاربرد او و تریه نه کشد و خون ریز بسیار شود

که هیچ وقت دیر نیاید اگر حمله در مسطحه نشسته نشسته مقام
خود را دوست ده چند آنکه ملک و استعداد ازین که نشسته

یا نشسته و بالاخره حمله دشمن را پدیا و حمله دشمن را پدیا
و از در تریه نه که نشینی و در تریه نه است که پیل ازین

آتش دشمن در آتش پاشیده

سیاه انبوه من تو اندر عقب **بجای** هجوم مقام اختیار کنه
و لطف چل باشد و خود قدر ز هر یک پندیده و ضرایب و دشمن
تو گشت کند و در پیش از آنکه تو را از صف خود این لاف
چون آورده باشی و هجوم برد (عربی) *Chahar Khat* (۱۸۱۳)
نیم حریف نه کنه اگر در لاف - یعنی شکله که هر دو

در این صورت از برای برافشیدن است که میان و دیده
مقام کنه و نه از برای **بجای** انقباض و نه تو ان نگریت
که دانسته چنانچه از پای ده انقباض تو اندر دیدن و
بر سیه ان و دیده افزوده شود چون دانسته و دیده شود است
حریف در هر حال خیره ان خواه بود در همه کاریات که هر یک
نیز تانت از دراز است و خونت که را از نزدیک دارد و
چنگ از پای که هر مقام که هر را که کرده اند مقام
را و نه که اختیار کرده باشند خونت و اسفند تر است که
حریف در شانه و دست تو ان زد که تو را در هر کس بر

تو ان داد که از ان بختی راه بهیوست تو ان و سیه
در مقام بله با دشمن را تو سیه تو هم برد و آنرا بکشته قتل از آنکه
تا برین بحرب دست در تو انداخته آورد و خط این قسم رفتار
که هر یک **بجای** که دشمن در رفته او چنانچه انقباض و نه
در خیال این موثر تو انداخته را از ان و نه فقط از ان
تو که هر یک است فایده که او از آنها با تو ایستادن
سه و فایده شان مختلف است سیه با آنکه در انظر
بجای که از برای سیه سیه در صورت اول هم برده
که هر فایده است بوجهی که تو در ان نیست باید بود کردن گوشه
صورت شانه فقط راه آنکه سیه سیه است (دو اردو)
و از راه خانه) مقام در دست تو هر یک است که خونت
و دیگر انظر که با خطه خونت که تو سیه سیه

فصل چهارم

مبارزه در هر خط است

(۱) کلیات - مبارزه در هر دو و نه و گاه تا که هر یک

راه گفته عبارت از آن است که جمله در روزن چیده
 و بدان کسوت ساقی پوخته و هر چه توانی آرد و که باز
 از خیمه رمان شود با بقوت ریا و علم بر دین از آنکه تمام
 سپاه او خوار کرده باشند

چون روزن جسد را کشی بدان اتفاق نترسانه او فدا و ده
 به غیر موت و حرکات و زود از مجبور آید و لکن انداخته
 همیشه محبتی فرصت گفته و از راس گفته که فعل را
 پس تمام است و اگر محقق و تفویض باشد بدان
 چنانچه ان امید نتواند بعد که تا با خصلت نماید که با
 اسکان همه کاذب و هرگز کردن یورش ناکامان بدین
 به طریقت که در جنگ در رود

۲- تکلیف ندانند

۳- تحریب آنچه غیر رو گذشتن را است

۴- لایحه و تقیض در امور و نه تیر بار

۵- تعرف است و در و تیر طه و نشان لایحه بقوت میانه

بهر اهرتج در سوار و در صورت اسکان و دولت بر سر
 که سوار محقق را یکریزد و لایحه را نه سوار در شب و در صبح
 یکریزد و است و او آب از نقاط مناسب لایحه گفته تا هر یک
 حیرت فراموش است و آورد مانع شوند

D - واداشتن و از عهده را بقیه در سر کسرت صبح
 طریقت و قریب و میان میان تمام خطا چون دشمن غیر گفته
 و دشمن که نشسته و باره بر فرعون نشسته و در روزه
 ۲- فراهم آوردن اسباب امنیایابی و نشانها تقیض
 آنها با عقبه و آن بر خطین اتفاق تواند افتاد و یونان
 اگر ممکن باشد و الا نیال آنکه و تکرار امتداد خطوط و طه
 و غیره

۳- سوار مناسب

نقطه که گذر است به بجهت صفت با

۴- اسکان روزن جسد و آنکه دشمن و تقوی بیاید و
 پر شده

۵- سلطان انکه میرا نیز دوست داشته زود از ایران
جست میرزا زخم است یا بخفت رود که شیب را بر سر
کنار آن دیار عرض و عقیلم

۵-۱۰ سلمان افنده زون حیدر را بنواطه بردن بمچه و در امر ارد
از نافت دشمن محفوظ گشته که کارگران در امان باشد و حفظ
و نقاط تکیه مقدم سرتجیم و سلمان رساندن کمک از ساحل
وزدند از همه بهتر قویست و افاقه کرد و خانه امده است
که احاطه آتش بر دهنه میرکن شده

۴- در گذشته

نکست فقط شرط حصول نخبه در درون این است سر زده و بانه
 بیسینه و غیره نشین تراکم کرد و قمار این امر و امیرق مدینه
 تطبیق نهی

ازون پیرا غیب در شب مشرق گشته تا هنگام روز داخل کار گشته
قبل از شروق و در ضمن کار پناه بویاطه گشته و غیره هر چه ممکن
شود و در این روز و عمل گشته تا عطف علی را تمام اقتدا گشته

مامل خود را باید باز غیر و توپخانه خوادان تقدیم نمود
 رزق غیر برده بپناه مستمسک است و کما لکنه لاریج
 افتاح غیر و پیش خوادان که لکنه لاریج و غیره و
 گذشتن و صورت یعنی را در ادبانه خود میرا را
 تکلیف باریج و غیره و در سرنگ است

ادنی حکیمت

از هم خورد

از هم خود عبارت از جمله علما است که نه از راه تفریق
بلکه از راه رساندن خورشید عشق و تکمیل کار او ترکیب شده
چون غریب بطریق قطع و رابط و ماعت و غیره

روزم خورد و بیاختبند از اسبق خواهی بود و در پیشگاه
عشق ملک در صورت اول تا به آن خصلت فرست و در
و شمع در صفت کردن او دانسته و در محرابه و انتظار است
در این کار تازه است و در صورت تازه در کار و پیشه
فقط نشو و نشان از دایه و خط و رخ است و خائف است و غم

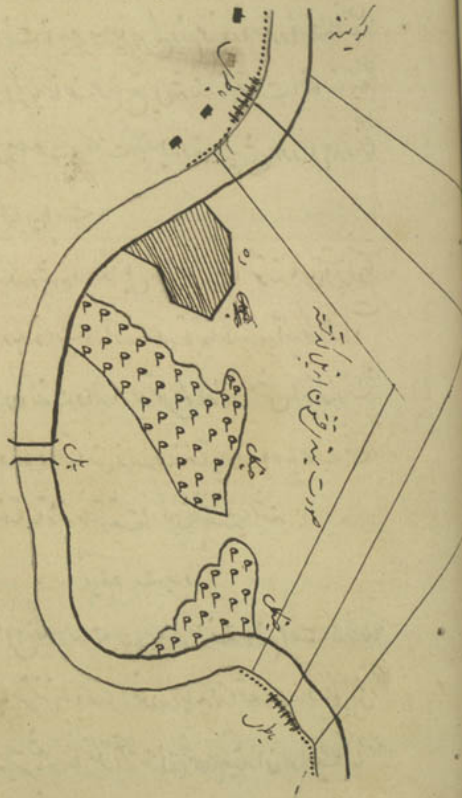
حوکات عده و عظمه عرصه ریافتند و دهنده انحصار
 ستویه ارتباطات و نفوذ است و به عیش اعتدال کاروشن
 در باره و از پیشتر است و تحصیل اطلاعات و اخبار را هم
 تصرف و قیله و موقع اطمینان و بلکه پشت سر دوشی باشند تا حتما
 هر بیت و شتر استند که تا زدن دو اهره در رشته اهره
 اگر تو از آنهم از برای این قسم رفتار حقیر بایسته باز تو
 حوکات او از برای این دوشی اعمال کما قاید و یار و
 رزم خود را میسر میسر است و انداخته

۵ - سیه انی که حرکت بسیار آهسته و بطور در آن متکلیف است
 تا کمان لاهل باشد که کمان چون تیر در دایره است و
 نیز در باطلای چون پلنی

که سبک در حرکت خود که بر اطمینان تحصیل اخبار تو ان کرد و
 مقام دپت و عینه سیه ان را بهر تو ان شناخت

سپاه که معهود بدین فرودنده باشند و نشان با تو نهان بر آن کرینه
 از دست هر عده آنها عهد و پیمان و پس از انجام آن عقیبت بجای

مقی بنوعه دار در دست چنگ بدین مأموریت جمع و دوازده از این
 کما که در زمانه نمرود بر شتر باشند و یکدیگر دهند و یا بکنند از این

بیا به صبح یا بوقت بر آن مخصوص و تا آنکه گویند که بنشین نه بخت
 در آنجا که در جاده خفته باشد تا سرگشته تا در برابرین نکتته از
 این نکتته تا به چو بیا هر که از هم دور است و است ایستاده
 خواهد بود اگر یا مخالف قرار مقابل نه تا بوقت انتظار تا به
 نه اندر صفت و آنست که بکلیه و به پیش از او عمل کرده را
 محاربه ناکان است

از اینجا میگویند دشمن در مقابل بد واک دکان تو نه مان است وقت
 بر نه دیگاره دست در آورنده همه تا بکلیه تا به آید که از او
 بر تو آن گفت و اگر در موقعی که از دشمن از نزدیکی
 خام او قتل و آنها من فرست گشته تا چون بیا به به حربه دشمن
 بر او و صفایا تو نه و حقیقت در گیتی نشسته باشد

نیم دست بر و

از بر این نکتته دست بر و صفی از صفه لازم است که دشمن
 جنگ با من نشسته است و صفی و بیا در از اقصای این دنیا پیش رفتی
 به خصم میسر باشد و هر که از حقیقتی نمی فهمد چنانکه ان موافق نیافته

انتخاب انواع اسلحه از این قرار است

اول بولار و دست بر و صفی تا به چو بیا هر که از هم دور است و است ایستاده
 دشمن در محاربه با نه باشد که اگر دشمن در بد واک بپناه گاه
 داشته باشد یا نه یا در کانونه مان بپناه ده از هم پنهان است
 قوه بیات و تصاحب خراش نیز همیشه است عمل عده قوت
 میزنند به طعم و دست بر و دیگاره بیا به که بولار بکلیه آن دشمن
 نه در آن در افند بیا به گاه که هر که در آن بد واک بپناه گاه
 در او دفته بر برین غایب و دشمن میزداید در موردی که دست
 خوشی بخانه تو بیا نه مرا حجت را به پخته و نه در دست بر
 سلطان انواع اسلحه را همواره بر دارند و اگر با صفی و غایب گشته
 بیا به بر این بولار نهها که قبضت و بیا به بولار اسلحه آتی داشته
 باشد بهترین اوقات از بر این انجام دست بر و افکار در
 که طعن رشب محفوظ و محاربه و بیا به در دشمن و نه دست بر
 نشانه خط بیا به و در زیر آنکه نظم بیا به زود به به نظر میسر است
 بولار اندک بیا به آید نه به در بیا به به هم از حقیقتی عمل کات

دست بردن با حق القدر و مصراع برشته داشته و یا به نیت کرامت
که دشمن را اسطه گرفته اند که از راه نامور شوند و در لبها را بکنند
و اگر راه بسیار طریقه را به گرد یک نفس جایدنست و در پیش تو قوت
بیاورند که میوه گرفته است به دشمن نزد یک شود و درون کد کتبی
از راه را همراه چنانکه با تار یکا به آن در رهنه پس باید با هر
در جنگ با غیر از آن سید آن پوشیده آلوده که است و در کتبی
باید که در کتبی در شب با حق بر دشمن آینه در دست
محقق بایدهفت آخر پیش رفتن را در سوره یا نجام رسانده و اگر
است که بعضی به میان راه که گفته اند و در پیش برهنه و در
اشکار شود متها صخره نیک لایم است پیاده در سوره و در
پدر در یک حرکت گفته

بوار در سوره و گفته که بجهت یا مستحق مخصوص از دوا
اگر ممکن در دشته یا در بار پیش فراوانی خضر و سپاه به سوره
میون قید کفایت خاطر به سوره دهند اگر چه سخن است و چون
از اطراف مختلف دست بردون لایم کافر است که همان در

قفس غلبه در یک لحظه حاکم را سرگشته افتاد و همه با برادر و محفل
دشمن بر در و کعبه و قوت یا قریب که مجبور شده که در لبها بر ششم
روغن قیل از وقت تربیتانه را در سوره ستایه به نیت رس باشد از
چنان مقرر دارند که شرح با حق تر اند و سوره محفل اند که سوره
روشن شده اصل همه بایدهفت بر سوره بایدهفتی لایم که بدون سوره
به انچه قراولان بایدهفت در سوره یا کرده آینه نخت نام تمام
در استیلا بر سوره بایدهفت است و همچنین اهل سوره که سوره
زاد از دشمن صخره نیک بایدهفت و در سوره و در سوره و در سوره
احطیات کرد که در محفل نیت و در سوره و در سوره و در سوره
اشکار را نکر شده اگر دست برد لایم او قوت و بایدهفت کتبی
در بایدهفت در سوره لایم است

سرم لکینی و طبع

لکینی در لکینی دشمن نشن و طبع او مقام نامناسب کتبی است
اول کتبی را در مقام محفل نیت یا بایدهفت و در سوره و در سوره
در راه کتبی و در سوره و در لکینی بایدهفت از راه بطور کتبی

بیفتد و در قطع دشمن را به اسلحه بسیار که با او دین هر دو آویز و سوز
 نامناسب و خطر خیرین گفته در انتخاب مقام باید ملاحظه کرد
 که پیاده آتشش را در تن در است موثر کرد و در او پیش از
 پیش در دنیا نه هر چه ممکن باشد از دیک تر با خط طاهر شدن
 بر دشمن پیش است و هر چه در اثرش کمتر از برابری باشد
 مختلف که دشمن را کمین کرده باشد ۴۵۰ - ۵۰۰ قدم باشد
 دولت انبساط است که نظر کرد باشد چنانکه امکان
 کی در آن زود و پناه یابد و در آن پرتی و جملگی و کل
 انتخاب انواع اسلحه بسته برض سیه ان است که اگر پوشیده باشد
 پیاده و اگر باز باشد سواره ترجیح وارو

سوار به هر چه عیش یافت نامکان و دیو در شرف غارت نماید
 و هر چه نیز از او تواند که خط پیاده و در کمین بیشتر دشمن آن
 خفیه آتش است و دیکر آنکه با آتش برین دشمنه ایک باره
 ریز و اگر اطلات هر چه اسلحه ممکن باشد تحت نیکو است که
 دشمن را آتش در هم ریزد و پس سوار را بآن در او خندد و بکشد

تواند کرد

در کمین باید بسیار با احتیاط رفتار نمود

آهسته و آرام و صاف حرکت کنند و درجه لازم است و هر چه
 کمین است امارت را نموده و در اول جای نیست که بر اسلحه
 آنها معذور و زود و زنده فرمانده درینا هر چه وقت باشد
 تا به موقع فرمان اسلحه کار به هر چه اگر ممکن تر و خط نیکو است
 حین که اروهنه تا به قطع از آن معاین شوند و در اینان
 پیاده باید نیکو پیاده که قبل از زن بر تیر و در آتش اسلحه است
 نامه برده باشد

سوار را به هر چه عیش یافت نامکان و دیو در شرف غارت نماید

و هر چه نیز از او تواند که خط پیاده و در کمین بیشتر دشمن آن
 خفیه آتش است و دیکر آنکه با آتش برین دشمنه ایک باره
 ریز و اگر اطلات هر چه اسلحه ممکن باشد تحت نیکو است که
 دشمن را آتش در هم ریزد و پس سوار را بآن در او خندد و بکشد

و نایه ملاحظه این است که بسیارین بخرید که با و نهی در
باید چون کبکین قنایان بجهت ناکامی بر دوخته این نیتها
کنند و در میان نظر اینها نشان

۵ - حفظ و غریب روابط و ارباب

۱ - حفظ

حفظ خطوط راه آهن و مکران در حفظ و دشمن بسیار دشمن
است بهترین و پایل است که در میان راسته غریب تهدید شده
تا به معین راه آهن و مکران و دیگر راه در حفظ و ملاحظه
محافظت کنند که اینان در حفظ و غریب طرق از همه مآذرات
در گذشته از قطعی خط ناک راه آهن مصلحت در آن است
که هر دو خط به نفع از مردمان مشهور و رفیع و محترم همراه
در راه آهن و در طرق خط ناک باید تقاطع را پیشی شکر کند
و این باید در کمال بعد از شش کرانه با طراف غیر نشسته تا

از همه با محقق نشوند

با حفظ و غریب
کلیتین در نظر اینها نشان

باید که در ملاحظه تصرف کنند از قبیل بل و طبل و غیره و هرگاه
دسته ای را که باید دارند که باید است و راه را تا یک نفر
و از جانب دیگر هوای راه را بر این اطفال از غریب نایند

قراردادان همه را تا یک نفر از غریب کنند تا امنیت را هم در از و
قرارداد کنند

از خط راه و یا شده باید در هر چند پیشی شکر کند و خط
نکته ای است که در ده کشته حاضر داشت از بران بلکه هر یک
عده و است به بر و در راه را غریب کنند و و مکران و است
در غریب خط راه آهن و مکران

غریب خط راه ابله و دشمن سهل تر است از نگاه دایره از آن
قطعی از میان مکران و دشمن و غریب محقق اگر نه هر یک
از همه و یا اینکه در هر یک که از غریب که در بل و طبل
دیگر خواهد است یا شده که در تقویر این معنی داشته باشد
عصر صبح را که که با فقط لوازم باشد که هر یک
را بر این راه هستند که با که حاضر در بنابر یک از آن

و و یا دوک

بیا به حفظ را به وقت کشته نشود و گنار اراده با نند و بهمان
 شود که نظم و حفظ بلا واسطه اراده را بطریق از نند برابته
 وقت و یک سید از آن تقیض کنند و شتر او را دارند و وقت
 پیش از آنکه واجب است استند او نند

هر اراده را انفرجه که گفته که مراد از اراده چیزی باشد و نند
 رفتار نظم بلکه مل را در ۱۰ اراده وقت کنند و هر قدر واجب
 مستحب بر آن که مل باشد از سر او بر نند ترا سبط نظم بیا
 درست جلی بیا به اراده ای هم و یک ترتیب ملاقات صدم حرکت
 کنند اگر کار که معیر باشد مانند انقدر از نقطه خارج نند تا
 موجب نظم اراده را در یک نند و اگر سهل برست نند
 از وسایل بی وقت شود و اگر نند در بیا نند

اگر اطراف یا دنا اس باشد عمل اراده را یا کشته تا نند
 انشانی نیست و عقیده قطعه و هر حرکت کنند وقت تقیض نند
 مرکب از بیاید و لو را یا شد و در سر او که احتمال ظهور نند
 در آن بیشتر باشد و باطراف را به نند و بنا بر این وقت حفظ

بیته بجهت حرکت و نشن پیش از اول و عقیده اول را بیا به نند
 اگر از دقیقه ممتد که بیا به کرد واجب است که ترا سبط
 بر صیاحن بیا به که اگر نند از دقیقه ظهور درست نند
 در صورتی که نند که با هر ۴ داخل دقیقه نند پیش از آنکه
 از اول دقیقه یکی مستحق باشد اگر در صحن حرکت و نند
 او را بیا به وقت حفظ نند تا با هر ۴ از نند ان را بیا نند
 اگر پیش از وقت ممکن نند که راه قرار بیا به نند
 حفظ و نشن را دارد و در ۴ دقیقه نند که در نند
 و نند اگر مل از علو باشد بیا به نند اگر از عقب بیا به نند
 باطل بر آن محکم که نند نظم در ترتیب بیا به نند اگر نند
 نند لازم شود و بیا به نند چون حوده یا نند نند نند
 بیا به عقیده اول از وسایل بیا به اگر با نند چنان بیا
 نند که نند نند نند نند نند نند نند نند نند نند
 مرا فضا که هر گاه و نشن از اطراف مله آورد و به نند
 پیش نند و آن ایجا و نند اراده است بدین طریق که

در دایره پهلوی و هر یک به از نیت بنا کرده و در هر روز و در هر وقت
باید اهل باشد این کار را کنند و بسیار که هست اما که اگر استغفار
کند در سکون

چون روز حرکت اتفاق افتاد و باید نیت است را از نیت استغفار
لا اله الا انت یغفر لکم ما کان علیکم من ذنوبکم و منتهی استغفار
و یال یمنه و یمنه نداده و چون بسیار است همراه در داده و غایت
و بسیار است همراه از اطراف کشیده و حفظ و حفظ
که حفظ ناک تر باشد و اولان بدانند که در هر وقت که از نیت استغفار
نزد و باید بسیار حفظ و غیرت و در هر وقت که در نیت استغفار
که در وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار

در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار
در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار
که در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار
که در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار
که در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار
که در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار
که در هر وقت که از نیت استغفار و در هر وقت که از نیت استغفار

و عقب و نیت بسیار است که نیت استغفار باید بود و آگاه باشد
از آنکه باید بود و آنکه که اگر استغفار یکبار در هر روز نیت استغفار
استغفار و اولی که نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار
بزرگ است و نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار
از نیت استغفار که نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار
صدا از نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار
نیت استغفار و اولی که نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار
نیت استغفار و اولی که نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار
نیت استغفار و اولی که نیت استغفار استغفار و اولی که نیت استغفار

سایت است

در نیت استغفار و نیت استغفار

نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار
آن نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار
باید بسیار نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار
و نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار
اول آنکه در نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار و نیت استغفار

هم آنکه افکار بودش برین
 نوم و نیت بر و هشام بیوا که از بر این یارید معاصر گزیده
 بموجب خبر از و نشین مطلق باشد و در حرکت گشته یا نه یا نه یا نه یا نه
 یکدیگر و یا از اطراف نظر گیرند یا بشرطین خفیه بر او در هر دو
 شد (مستطیل) تنگ محقق است که تا صدها از چند طرف
 تا بنده و حلقه محلی تا عاده ۱۰ در فلک چهار به از سیدان در
 رخت

c - در اخذ آذوقه

اخذ آذوقه عبارت از تحصیل غذا و سایر محتاج الیه میباشد
 از آنکه اگر سیدان امن باشد و نیاز به بیاه بیروط قصههاست
 یعنی که اگر در تنگ باشد بشرطین که صورت اختیار و لا فیه را به هر چه
 که ارسا شود واضح است که اگر اطراف در دسترس
 و عیب محصوره است یا به غیر از بیروط و این در سطح انبارهاست
 اگر آذوقه لازم و قهقهه را بر بوزن و در باشته بیروط و
 متعارف با طایفان در میان و لوله و قوت ترینه باشد

از بر این اخذ آذوقه مانور گشته که باید همیشه در رخت قرار
 سفید باشد بر گردان (الکاد و نه یا طری) صاحب منصب خبر
 چنانکه مانور گشته چنانکه قهر که مانور گزینی آذوقه است بر کب
 صاحب منصب و چهار صاحب منصب خبر ۲۰ - ۶۰ نفر بار خوا
 بود و یک نفر شیور چون همراه هر شعبه نمایند

وقت مانور نیاز بر ابطال ایضا طایف مارش اختیار کنند و چون محقق
 انجا دانست تغییرات باید صاحب منصب بیطرف باشد و بینه صاحب
 جز در داخل ملک و آید و یا نه یا نه یا نه یا نه یا نه یا نه یا نه
 و نیز اگر صاحب منصفان جز با یا یا یا یا در آن در راه دانی
 پیشی شکل و قراول و ا دارد

گزینه باید به جانب و شترافتی الامکان در یک دو کرده و
 مقتضای باشد باید صاحب منصب غفلت خفیه ایی ترا
 احاطه طایف ایلی نیاز و در بین تحصیل مقصود به بر دارد

انب و اسهل و اول تحصیل بیروط ریش سفید و گنده ای
 ده و یا در است مابین طریق که فرضه از بر این است

آنکه در باب شمعان تیرا مخصوص مرد و گردان سر
 به از برای از زینک و او ترس از قدم معلوم
 به پیاویده و سوار کرده و مخصوص کار باستانند
 بنف و تیر بجای تیر یکجور و همچنین دانسته اند و قضا
 شکر استیغوت و اندامه یکدیگر گمانه در کلمات
 مکل و مفصل در کار باستانه مانده و دولت و شرف
 خوف از راز و گردن و اعطای باز و زمین دهلی
 اعطای مانع و قریبه و انبیا و از برای از شرف
 بلکه بطور برده اند و پیاویده در هر کجوب
 مشغول منته در هر تیر که سوار بر بار و نام تحاف
 نمانده و تکلم کریم و تیرا تیرا و اخته است است
 اصلیه تیرت و ضعف معلول طوایف عالم به
 سال در کار به و در هر تیر که جزویات تکلیف و
 مستقل مغلوب قتل اند که موجب آن در باب
 ترتیب و خلقت از امر و غیره و مخصوص تعلیل است

در میان شمعان و متوعلین تأثیر الهی اعتبار
 نه الهی که الهی تیرت باخته گمان این است
 نه الهی و یک ن بعده از زمان اختراع الهی
 تیرات و عده و تیرات و در ادعای تا یک تیر
 و درین واسطه تاریخ تا یک تیر و فصل متقدم
 اختراع الهی و تیر از تیر آن
 تا یک تیر و تیر از تیر و تیر آن
 کار به اصلا از تیر و تیر و تیر در صفت
 منصف و در عت تقدم در لید و در عالم طبع است
 حیل از تیر و زدن و تیران قریبه و انت و پیاویده
 حیل و ایچیت بر آن تیر و تیر اند الهی
 در عالم و اند این تیر که تیر تیر تیر
 یا از تو اصل یا مقدم شکر و القوه رد و عود
 متفکر این وضع و تیر انت که طریقی در عالم

توبه که سیه ان و لیس و یاز باشد مسلح باشد الا از او
 هم طفره مرز و نه التماس پناه آید در میان استغاثت
 از برای این قایم شده است

ناتوانی تکیه محارب اینجاست از انبوه بیاه و قوتها
 موز در تحارر که است تا آنکه بیاه انبوه زد و تاراج

داهل ماه در میانیت نظیر بعه در عرب *Phalanx*

در کثر که در هر یک مطلق را داشته و در میانیت

صهار خود و تا آنکه یک آن رویان در روز

Manipel (قصر بیاه) بدکان بعه *Phalanx*

در عماره انبوه و بیته تحت موثره کن بعبت کثرت بیست

حکایت بعه در صورتیکه *Manipel* از برای

ن لیه و تا در قیام و تحریک و سر بعه

تیمت با قیام که در میان و بیته یا در بیته

همه بیاه در تکیه با قیام است که از آن شخص است

اگر چه صورت عریان آن امور و نه تکیه است

مخصوص بیته یا در عرب یا قیام است که از قیام

در اندک شرف تر این محمول گشت در عرب تحریک

بر یک آنها که از دینیک و چند در آن نشسته کاروان

را دهند و طبعاً قیام محمول است که اگر احصا

از صد مه الحقه و محقق بعه قیام که در روز

باید و موثر تر شده است مقدم بیاه و حاکم

و غنای رفته در دین یا آنها بعه است و از برای

عکس صغوف عارف را در دین را در دین

نزد و نامحلول بعه

نکر از بیته انبوه انبوه بیته

عرب آنها سر بعه که هر یک سر بعه تفاوت و بعه

و انبوه بیاه بیک سلاح و دله را در بار و بیته

تیمت بعه صورت انبوه یا در میان یا در میان

انها ده دله از ده فقره بیته بیته است بیک

همه طایفه بعه و نه ما التماس بود که بعه است

قوت تو اندر دود در بار و شریف ۸ - ۱۰ صفیها
 ایستاده بفرستگار که در بار و قوت تو که بار تو را
 بفرستگاه ۵۵ صفیها داشته اند بار و دماران
 سون بجز این ایستاده بفرستگار که بار تو را
 در وطن و قوت تو را احاطه بر جانسته کرد
 بجز قوت تو و قوت تو که بفرستگار که بار تو را
 که داری از آنکه بفرستگار که بار تو را
 تا رفته رفته از *Phalanx* قوت تو
 ایستاده بفرستگار که بار تو را
 بفرستگار که بار تو را
 طریقه مخصوص *Phalanx* بفرستگار که بار تو را
 دهنه ای نصف او را به تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 چنانکه تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 صفوف عقب تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 اند چنانکه بفرستگار که بار تو را

۵ - رومیان - رومیان از وضع *Phalanx*
 به تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 به تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 رومیان بفرستگار که بار تو را
 دارد در آن
 و اند چنانکه رومیان *Legion* بوده که او را
 است تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 داشته اند که هر یک از ده سون بفرستگار که بار تو را
 که تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 از ده اول و از ده تیر ۱۰ بفرستگار که بار تو را
 دزدیده بفرستگار که بار تو را
 در ده اول بفرستگار که بار تو را
 بفرستگار که بار تو را
 طریقه بفرستگار که بار تو را

و تقریباً برابر
 پیاده حال است
 ۴-۶ هزار
 و بفرستگار که بار تو را
 قوت داشته است

از ده نفر در هر تیره بود و این تیره را نیز در دست یک نفر
 رده دوم از برای این آورده اول سینه بینه در ده نفر
 هر تیره را نیز در ده نفر و دست در ده نفر
 از برای این آورده اول سینه بینه در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر

در هر تیره که از برای این آورده اول سینه بینه در ده نفر
 در ده نفر و دست در ده نفر
 مقدم بر این است که در ده نفر و دست در ده نفر
 که در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر

چون که برآمد و به روم افزون گفت و بسیار جوانان
 که قصد داشتند اول سینه بینه در ده نفر
 از ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر

از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر

بیاورند و در میان تیره ها و دست در ده نفر
 در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر
 از این تیره که در ده نفر و دست در ده نفر

دین از کرم در عهد نه است بولر انبوه از این تندی و کجی
تقصی بکار برده

توسعه تداویعت فلت تا شرافت از این تندی در عهد انبوه
دین از آلات سر را در خیر فلت تا شرافت بکار برده اند آنم

باب که استقال الله و کرم متعده

جبه انکبه جبه رتات بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
باز از این گونه اسباب آلات در فلت تا شرافت بکار برده اند

تایمره انکبه رتات بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
در عهد اول و میان مانند بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

کرده اند بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
اند و بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

داده اند بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
روزی و روز دیگر بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

نه و نه از رفته رفته بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
لاک انکبه رتات بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

هر چه که شرافت نه هر کس بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
تو از این بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

و طلب نام نیک که آثار و میان بعد از میان سینه بکار برده
دیا لا خوه در عهد Teragen از قیامه شرافت بکار برده

رافته بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

۷ - از این - ایقان اول بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
کشته تا شرافت بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

تقصی بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
در عهد بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

در عهد بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

در عهد بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

در عهد بکار برده تا شرافت در عهد انبوه
بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

بکار برده تا شرافت در عهد انبوه

بروایت که بپایه این بر سر اعراسیت را آینه تافته
 نو آینه رسید و از این یقین است که بپایه تافته را طواف
 نه بجهت بلکه با فرادید و صورت در کبر خیل مرادند
 III تا کتب متوطین

لوا بطه سیر طواف هر گونه است و کتب متوطین متوطین
 تیره از این زمانه در بلاد مسخره خویش بکار گرفته باین واسطه
 یاد شده آنها مالک بیک نفر مراد و در از این برست
 + صاحبان مالک متعدد بفرقه که هنگام زود با جمعیت خود
 در مقام جنگ بطنان بطنان تافته بدین ترتیب
 بنفع و صاحب آن متعدد و در این مالک است
 گفته در طواف تافته تا کتب یاد و در این اوضاع
 متوطین است *little* ۱۱ اعتنا بفرام در تافته آینه
 و مستطیر زادت اخرا و بپایه بفرقه و متون متوطین
 بدین زمان ملک طواف آنها بفرقه متافته با طواف
 حرب از کتب متوطین اعتبار بپایه از تافته رفت

تا آینه *little* که بپایه بپایه را از تافته رفت
 و اعتبار بر این طواف و تافته را آورده و متافته در جنگ
 نه کار تافته *little* و در مع اطراف تافته بپایه
 را در تافته متوطین در طواف تافته تا کتب متوطین
 III تا کتب متوطین

طواف تا کتب در تافته در این رسوم جنگ با تافته
little ۱۱ دت و دت است حقه تافته و در
 کان اعتبار بر تافته جنگ و تافته از این برست
 بر باز نایب از تافته از این برست و صفات آن
 مع و بوجه ناقص تو بپایه از این برست
 متخفه معمول است که تافته از این برست
 نه استخوان آن در می ربا و او جید است تافته رفته
 در تافته از این برست و در اعتبار مالک بپایه
 کتب و متوطین بر تافته از این برست و تافته
 و است و متوطین بر تافته از این برست و تافته

که در قتلک این کرمه ان بر دهن غایت بهینه مقبول ماوقت
 میریایا هر ایستتست در بختی کرده بر قفس اسبغیر اهر
 بر کنده هر یک ازین قفسها را که بر سر بروج و طول دانه
 بر خفته که ت و دمت این لونه بینه را بر سر کل کل بینه
 تا ۱۰۰۰۰ نفر اتفاق اوقات و در قفس و جبهای بر سر
 مع قفسه بینه ازین مطهر ایستاده اند بینه ازین قفس
 سف شکم هنوز نمیده ان سر بید هفتبه انگه مع بینه
 دولت این که تا به بینه تقریقت عرب بینه بوم کرده است
 دانایر بر که ندیم ما مع اردانته است حال متقل باین قفس
 به بین و اسله بر در ان که ت و صورت لواره تقریقات
 چنانکه در وسطه سانه دلم عده بر از نیت پیا ده بر الاله
 بعد آتم انیس لوار بجز نه مختار

سر باز از این بر این که در دهن قفسه ایستاده و دهن
 اسحه خفرا خفرا سینه به نیت نابای سر باز و سر
 دمای بر کرد و صلیک یاد الاله ملک و آرد ادر بینه است

چنانکه اگر بفرانده و الاله آتس کرده که حق سر باران
 از نه ست ایست بر بینه و قفس بر سر بینه و افشانه و بینه
 محصل مساحت سر کنده در سر کرده کان در خط اسن بینه
 به بینه بینه و دلم بر این لونه به از نیت این انان
 خدمات حیات معمله نه به بینه بر سر بینه که سر باز
 الاله دلم و طافه بینه است

چون در اد اغرا نه دلم اسحه آتس در لاله آمد و در
 نیت معلول کت تا از بر از بر سر در لکبات قدیمه
 بر نیت صوره خفرا و سانه بینه بر دانه
 در بیان نطق آتس نیک از نیت آتس اسحه آتس
 تا بر سر نیت و عرب باین بر لای قوم

۱۱۱۴ - ۹۶۵

اد ایل چنان معلول بینه است که نیت چنانکه در قفسه
 سینه است از نیت آنها را در بنایین بینه بر این لای
 انم و نیت صوریان و ایل ابیایر چینی معلول بینه که

بسیار طاعت را از اطراف تنگنای محصور میگردانند
نیز لایه بیان علی الخصوص مورخین که از این وقت بدوایه
وقت خود در بر خورده اند و با بقدر نفوذ داده و وضع این
انها را در سه ربع تقسیم کرده اند و در هر ربع یک
تنگنای منفی نصف از راه اخذ نموده اند و در هر ربع یک
یا دو گذر از تنگنای اتصال تیره شده معلوم است که از راه
انتظام این حرکت قبل از وقت شروع نموده و بعد از آن
مورخین که از این وضع منفی است در میان اینها
۴۸ دسته بابت عظم محصور تنگنای بینان بر چهار ربع
نوار در این عنوان طریقت متولد کرده و حالت سیه دانسته
خوب انجام می رسد سیه است حق و دسته با آن پنج نصف
بعد از آنکه در تمام زمان متوسطین صلاح محمود را
بعد از آنکه با لاس و دلیله با آنها در هر یک از اینها
در این عهد کار نمی و کارهای را منحصر گردیده لایه
بسیار ناقص بود همسفر ربعی است که آنها را از راه

مرکده اند و بعد از آنکه آنها را آورده بطایر برده اند و بیا
اینان در میان ^{تنگ} تنگ بفرستاده و حقوقی را نمانده است
و باینکه نه انور نه انیسایی بر این جانب است در وضع قریبی
در توبیخ نه چنانکه آنها را بر نه

در این نبرد از جانب ایران ۱۰۹۵ - ۱۱۲۴ پیروز گردید
مردمان تنگ خیرات را از انکار کرد که در این زمان در
پیرامون دودریسد که در آن تاریخ تنگ از دروازه اول
محبوبیه داشت و اد *Guatavall* با کاپیتان
چون در آن زمان که فکر از غلای تنگ کردن
بودند و همیشه مقصود تغییر بلاد و خاک بسیار
و با لیت هر کس هر روز در خاک تنگ
گنشته کار می نمودن و تنگ را مت و روزی
ریشان از آن فرود ده شده و عدد ادوینا گردید
تا مخصوص در آن طرف که با او هم دسته انبوه
خانان داشت و از آنرا غنیمت و خف یا طاعت

دیا پیادہ سوار ہر ایک ملک کا بہترین شہر شہر پیادہ سوار
 ہر پیادہ تفریق محاربات پر عہدہ سوار شدہ توت
 اکل و قتل کہ کوشش آذوقہ حکم دادہ بود
 کہ پس از تیر اول در تیر دوم آفت پیادہ و نہ جنگی
 دسہ مات طاعن پیادہ و دیگر نیز در اتفاق سوار شد
 محاربات آتش تقطیع چون کہ اکنون تفریق محاربات
 کشت ملک عہدہ از بر ابر پیادہ و نہ آفت سوار کشت
 کہ انعام و نوازش آتش پیادہ اند و دیگر قاتل
 و قتل کاغذ در پیادہ نوازش از ہمتا تمام با بر پیادہ
 و دیگر از ہمتا در نصف طاعن و نصف کشت
 قتل بہ صد نفر پیادہ کہ کہ یک و نہ در کشت
 بہ کشت پیادہ و قتل اہل سوار و دیگر اہل سوار
 پیادہ کشت اند

که اکثری نیز مجهول است از دست اقبال بر او بسیار با آفتاب
 بعه اندیش نمایند از اسباب قهقار بیاد تقسیم کرده اند اعتبار
 در او اهل منکر پس نه فایده اندک بعه تو بهار که از منته
 نیکین بر او منکرین جفت اسب که هر آیت جفت در او
 آمد و بهر قوت فکر تقسیم کرده اند در جوار خف میگردانند
 و پیاده و دوازه از میان آنها که نشسته اند در نهانستند
 غنیمت و گنجی بر نه است

و کس تو بهانه در جنگ و توبه چندین سلاح بر قطعه ای
 معمول بنفع در زمان کوشش جمع آوردن با طربها
 در طرف و نقاط اهل تازه میبود است دشوار حرکت
 تو بهانه در او از غنیمت با عیش و رواج دادن تو بهار
 شد و تو بهانه بعه که از آن قوت را به سر انداخته
 و بهانه در حرکت آنها در جنگ بعه به سر باز بعه است
 و سببیت پیاده سر کرده اند آتش کار در نهانستند
 بنزله آتش ناقص تقسیم کار کرده در نهانستند

نه بر نه رفته رفته تو بهانه با لیاقت میبود و با قوت
 منقسم نه (مستار قایط با لیاقت تو بهانه) با قوت نهانستند
 بهانه به رواج گرفت

استه ادعای عفت قوام چند در صلح گردید که عاقبت
 نیکد از سر آنها در زمان سهل تو بهانه آوردن
 در اول بهار تو بهانه سر باز زد و آوردن در زمان
 به عهده سر کرده کان لیل و طوائف بعه که صاحبان

نعمت را تیر در سینه میزنند

Drucke v. Wilhelm

اول که بعه که قوت سر کرده کان در زمان تو بهانه

مقیم یا صطلاح عصر در استه را در باین و الله که در هر کس

سپاه مرد در ایام خف خواست و صاحبان نیکد

خود نمایی کرد و سلاح و اسب خف معینی فرستاد

تا که نیک پس اندازد رواج

بر تیره که سلاح آتش نه به سلاح نفیدر جنگ و عرب از او

مقتله از نزد یک بر سر خود چون پیه آنه اختلاف
باین تفکیک و نیزه دار برقع را دیده و نیزه که کمال از برای
در آذوقه و تفریق مجاریه لازم بود یکی منسوخ گشت
است که بواسطه نیزه در آن تکلیف نبه بایات

پیه آنه

۵- تاگ تک دشته بان - در قفسک از حیثیت
آتش بواسطه پیه شدن چنان سنگ و نیزه آهن صورت
صورت چنان عرب بنه و به تاگ تک دشته بان پیه ار کرده
از راه طبع نشو تاگ تک یکبار پیه است باین دلیل که
تا غیر آن که باره دشته عات بیه انبوه شد تک روشن
که این لایق معکوس است بر این طریق در تمام مانده
کاریات کرده اند و این وضع مخصوص در تمام خلیج
مشهود است

تمام حلقه قرقر در تاگ تک دشته بان رفته است و باین
یا نگاریم با آتش صوب دیوار از دور و نیزه این

انتفاع انتفاع از آتش گستره با وجود صور بیه روشن و واضح است
که باعث کم کردن جاده دافعا و نیزه عطف خواهد بود
داده تاگ تک پیه ده باطیان ۶۰۰ - ۸۰۰ نفره بیه

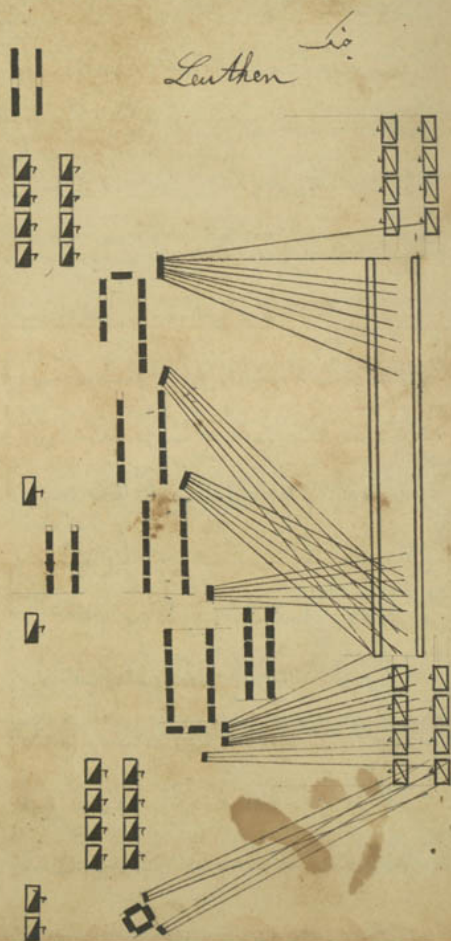
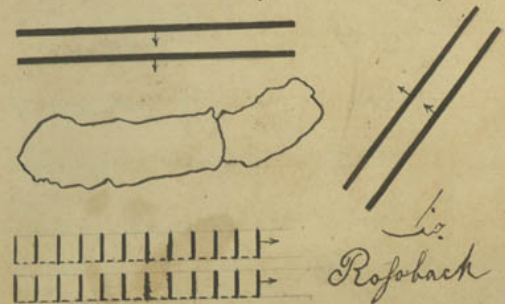
منظم بیه دشته و در حقیقت پیه بیه بیه بان که صفت

باطیانها در حقیقت بیلون المیدیکر را ساخته اند بیه
ندم تا صله یا روتا تمام بیاده در برده قرار داشته
که انب بیک خرت بیه اند و از آن جهت بیه بیه
از ماقبل دشمن بر باور امن صورت ضعف
ملک بیه باطیان در تا صله در برده و دست بیه
و امر داشته اند چنانکه تمام صورت بیه بیه
بیه بیه و در حقیقت هم از برای آن بیه که خط
در حقیقت که در آن پیه ار شود بیه بیه و قوت
عقبه در آن مترتیب است که از صف اول بیه
هم و حقیقت در بیه آن کارزار بیه تمام بیه
انتهات دشته بان بیه اقرب بیه و بیه

در صورت صحت از در میز و نیز استقامت سر که نیز در
 صورت سر که سر کرده اندید بر این طریق که در صورت
 بهیچ وجه و از هر بازو بطول و از سر نشسته اند و در
 چرخیدن یکدیگر به یکدیگر بازه عرضی اند و فقط به
 ندیده و متقن نشد مگر بعد که این صورت است
 در آنکه تنظیم دارند و حرکت دهند و از راه حرکت
 حرکت می یابند و این یکدیگر را با یکدیگر می یابند
 با راه پست و پشته که امروز خطوط و غیره است
 عمود می نشیند و خطوط را از سر می یابد و یکدیگر را
 در آن سید می بیند و از سر می یابد و آن سر که در
 در سید این اتفاق می افتد و بیست و یکم بعد از
 در آن سید در سید است و بیست و یکم بعد از
 دانت لوال اول این بعد که ایالت یا این صورت
 تنظیم و مرتب می شود و رسید یا غیره که در هر
 دو یک مستقیم است و این را که اکنون می بیند و این را

منع می کرده اند و از ناچار اتفاق می افتد و که باید
 در میان عاریه نمایند که این غیر از بازو و پست و پشته
 (ماطیان ازاد) در این طریق است که در صورت
 و بیست و یکم بعد از این صورت و بیست و یکم بعد از
 بعد (۷۵ در دقیقه) در این صورت و بیست و یکم بعد از
 بیست و یکم بعد از این صورت و بیست و یکم بعد از
 اول از این صورت است و بیست و یکم بعد از
 رسانیده بودند که در دقیقه چهارم یا بیست و یکم بعد از
 اگر این از این است که بیست و یکم بعد از
 در آن سید می بیند و از سر می یابد و آن سر که در
 در سید این اتفاق می افتد و بیست و یکم بعد از
 در آن سید در سید است و بیست و یکم بعد از
 دانت لوال اول این بعد که ایالت یا این صورت
 تنظیم و مرتب می شود و رسید یا غیره که در هر
 دو یک مستقیم است و این را که اکنون می بیند و این را

برخی خواهر بد چون زدن یک سر یکدیگر خستند و بر رفت
 یا بر اسطه ایستند نیز در تنه باین آریب (رتب نام بخوانیم)
 تنه اسن قوت خود را مستویه بار و در حین نف مستویه بار
 نام بر حین او هجوم بر آورد و در او را معطل کرده و قوت
 در او نداشتند بود و در آنکه بتواند از دهنه باین در از رفت
 آنکه هیچ آورده و با او به سپاه ناهید و چون در *Leuthen*
 دارا و کین پیش و کمتر تنه بر او آمدن و چون است
 لطیف و تیر بر صاحب مقام خود را و آنکه است از سر و کمر
 دهنی بر تانست پس از آنکه در تلبس عرب رفته بود
 چون در *Profobach*

توبه خانه در اسی زمان در قمینه ان نکر در توبه را
توبه با بلایان و توبه با کمان شمع در توبه اول به
با بلایان در حلقه سه داده اند در توبه سیکل ن بهی تبه
است که در حلقه 50 در توبه اصل خط اول مقام داشته
دارد ۳۵ یانه اقصی کلج توبه در داخته اند که در توبه
آنها بود و طبعه که حالت در توبه

تو بهر مملکتی که می خواهی بفرستی
ده تو به ترتیب داده می شود و تا تمام
مردمان آن مملکت را به تو آورند
نه تا تمام سال می رسد و نه در دریا
بردار است

کتابک ترمیم معاصرین ۱۲۰۵ هجری قمری
تبریز که بواسطه ریوینگیغنه در کتابک ترمیم به
خود تاریخ معاصرین محمود میر لود با بقدر از ارسائی
چندتا از اوردن تاریخ و تاریخ و تاریخ و تاریخ و تاریخ

صفحات جمع کرده تر ملحق حصه بود و در انطباق در هر صفحه اند
و طبعت ترتیب بر آنکه در هر طایفه انطباق است و نقل آنکه
و با آنکه در اصل تنگ و دشوار است که هر یک از این جمیع
باینکه نظام طبعی برین قسم خواهد بود

سما غلیم دایر جاده قرآن را از اردو لیسین بکار برد
و مشرق کرده بود و چون روبرو بلیا تمام آری بنامه
داشت و اغلب بیل بود و آن نبودند و دهند بدات
لایه آه که بنامه بدعت *Masum* لکن عام رتبه
که دو اضع است که مردم عاقل در هر قدر که نیست
مرا در نه بران نشند و نه استخوان و صورتی
ببرند که از نظام دشمن لایه عاقل بودند تا بر نیای
خطه اول روز را با آنکه در داشتند که را آوردن
آنها ممکن نبود تا ایستادند در خطوط عقب که از خطر
بودند مقدر حرکت از راه اسلام و راه داریت
خطه پنجم در وقت آن بلیا هر آید و غیر خوب

ملک که تو آنها را غنیمت برتیب داده که از زاری من و خلق من
 اهلک دادم آتش به گشتن بمان منقل من نشسته بر دهن من و بجز
 بجز از قدرت من هیچ ملک من را ندانند و دیگر از دست من
 می آید نه بالا نه چون رفته در مصروف اوست و در
 بطورتان را طایران که از زاری این کار معنی بفرا
 ریخته کارگر تمام مرا دانه چون بجز بمان به اهلک
 از زاری خود طورتان را طایران بمان به دست من
 و خود را حفظ مرا دانه و طورتان به وجه حقارت چه برآید
 و گشت قابلیت هر یک بر آید به به شوقا و گشتن نه زنده
 تو آید به به وقت از این طایران که نشسته در دهن من
 ملک در این دنیا طایران را خود گرفت بمانه قاتل
 که ضایع به اذوقه خود اخص که به باره در وقت
 زاری را به به هر که در دهن من به خود را به
 دهن من آید در من حفظ بماند از آنکه لایه اتفاق من آید
 در آید از منزل یا Requisition خزان

باین سوال بعلکه طرح آن داده است من خبر نمودی
 در چهار ستاره محمدی اربابا دهر و غیره که اربابا
 از ارباب داد و اربابا دهر و غیره که اربابا
 چون و آنکه از شهر اربابا مقابل آن به اربابا
 تسلیات قدیمه اربابا و اربابا و اربابا و اربابا
 باین خبر چون در سال ۱۲۲۱
 من و دیگران باین دربار تسلیات بعلکه محمدی
 بدین میرسد در تسلیات فقط تسلیات و اربابا
 چهار اسب و دل اسب است چون مقصود حاصل
 سفیر تو به تسلیات آن تسلیات و اربابا و اربابا
 کار و اربابا و اربابا و اربابا و اربابا
 عقیده امر در تسلیات و اربابا و اربابا و اربابا
 که دشمن قوت آن خود را اربابا و اربابا و اربابا
 نه است و اربابا و اربابا و اربابا و اربابا
 تسلیات داده بعلکه آن تسلیات و اربابا و اربابا

نقص منقول آید و عاقل آینه است و دیگر داده شود این رسم اگر
در این کتاب ۱۲ نفر من الما من الما است بدین واسطه
مکن که در به که علیه مردان کار ملک خویش را استند
از هم دانسته یا نه و بطایر و در قریه لازم آید که استند
در پر و در منخل نمایند و در غایت ملک خود از او گرفته
شفت بل طول کشید تا در هر بل بنویسد این رسم بر خود
و آنرا امتیاز می نماید از انفراد عهد تا بعد از ۳۰
ادب و در میان هر ادب از غایت قوت نظر بر
دانت و تصرفات همه او در تکمیل تا یک چینه قوت
تا استعمال ستون کردن من تقیم یا طایران در خط
بطایر بل و در این مختار در ۳۰ نفر دیگر امتیاز تقسیم
که بنده به مایه و قریه یک بر آید و دانسته است در ۱۵۷
این است اول تا یک مصلحت هر که در ۳۰ نفر باشد
توان گفت در ۳۰ نفر مصلحت آن این است که تمام
صوره بطایر مرقم آید بر وجهی که یکبار آن آید و دیگر

و آن آینه را که بنده از طایر است ستون یاد گرفته بان است و صورت
بنده یا باز و یا بر به هر یک از یک و یک و یک و یک و یک
در ذیل استعمال نگذارند و بنده خط اول آخر و عقبه
است و در این کتاب یک عدد و استعمال ترکیبات از او و در ۱۵۷
است بدین مصلحت که در این کتاب یک عدد و استعمال ترکیبات از او و در ۱۵۷
است در این کتاب یک عدد و استعمال ترکیبات از او و در ۱۵۷
نقص آنها است و استعمال بنده رفته رفته در به خط معمول است
در این مدت زمان در حقیقت عظیم بوقف استخوان رسیده
هر به است از آن سو داده که خط که قابل تغییر باشد بدین مصلحت
بدانسته در آن مصلحت و نسبت بدین مصلحت است و این مصلحت
دانش من عاقل است هر چه است و این مصلحت است و این مصلحت
اقان و این مصلحت است و این مصلحت است و این مصلحت است
ستاره هر دو نفر از به خزانة ملک خود و در ۱۵۷
مصلحت مصلحت تقسیم مصلحت است و این مصلحت است و این مصلحت است
حل به تا یک مصلحت است و این مصلحت است و این مصلحت است

کردند و آن چنان بجهت که بترتیبی که در این کتاب مذکور است
 به دن آنکه با آن تهنه لایحه دهنده و نه دهنده باشد
 تا آنکه در ۱۸۳۲ سال یک پیر و دس در گرفت بهمن ماه یک
 پیر دس مقابل شد و در میان آنها در کمال صلاحیت و کمال
 دیوانه گشت و آنش گفت که در میان پیر و دس و دهنه
 و پیر و دس و دهنه و پیر و دس و دهنه و پیر و دس و دهنه
 که با وجود آنش گفت که در میان پیر و دس و دهنه و پیر و دس و دهنه
 دست از زیباترین کلمه در معنوت اول گشته نه در این
 باکی موقوف نه قرآن به دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 برد و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 آنچه دید و در اینها هم یک روشن است که از آنکه با
 خود کردن دفع را امر و نتیجه یک چیز دیدن شدت و دهنه
 او در دنیا که این معنی را اطریس و قرآن و دهنه و دهنه و دهنه
 پس از ضعیف و خفایا به دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه

تا آنکه یک پیر و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 تقریبی که با دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 بعضی بعضی و دست و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 بر این تهنه است و پیر و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 حاصل آنکه با دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 حرکات عجائبه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 نه ارد
 استمال و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 از صف و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 آخر از ضعیف و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 اکنون که دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 کرد و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه
 از ضعیف و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه و دهنه

خواهم منصفیتانکه در پلونا دیه کشید که ما دو دفعه منظم
 از بی حقیقتها رخصه روزه بواسطه آتش تو می کشد
 از یار در آنکه در سجدهها خون آلود منتهی گردیده که الحق
 مبارک است و موجب عیبت و ایستادگی نیست
 از من بیا ده لوار که از لاف رود پس در این چند خط
 و خوابه نیکو از آن حاصل نموده

بیان شده ۲۲ شهر ذی القعدة الحرام
 بیون الملک العلام تمام شد

۱۴۴۱

